Xuất Ai-cập

1 Đây là tên các con trai của Y-sơ-ra-ên, mỗi
người đều dẫn người nhà mình đi với Gia-cốp
đến xứ Ê-díp-tô:
2 Ru-bên, Si-mê-ôn, Lê-vi và Giu-đa;
3 Y-sa-ca, Sa-bu-lôn và Bên-gia-min;
4 Đan, Nép-ta-li, Gát, và A-se.
5 Hết thảy những người bởi Gia-cốp sanh ra,
được bảy mươi người; Giô-sép đã ở tại xứ Ê-díp-
tô.
6 Vả, Giô-sép và anh em người cùng mọi kẻ
đồng đời đó đều chết hết.
7 Con cháu Y-sơ-ra-ên thêm nhiều lạ lùng, nẩy
nở ra, và trở nên rất cường thạnh; cả xứ đều đầy
dẫy.
8 Nhưng bấy giờ tại nước Ê-díp-tô, có một vua
mới lên ngôi, chẳng quen biết Giô-sép.
9 Vua phán cùng dân mình rằng: Nầy, dân Y-
sơ-ra-ên đông và mạnh hơn chúng ta;
10 hè! ta hãy dùng chước khôn ngoan đối
cùng họ, kẻo họ thêm nhiều lên, một mai nếu có
cơn chinh chiến xảy đến, họ sẽ hiệp cùng quân
nghịch đánh lại ta, và ra khỏi xứ chăng.
11 Vậy, người Ê-díp-tô bèn đặt các kẻ đầu xâu
để bắt dân Y-sơ-ra-ên làm xâu khó nhọc; họ xây
thành Phi-thom và Ram-se dùng làm kho tàng
cho Pha-ra-ôn.

12 Nhưng người Ê-díp-tô càng bắt làm khó
nhọc chừng nào, dân Y-sơ-ra-ên càng thêm
nhiều lên, và tràn ra chừng nấy. Người Ê-díp-
tô bèn đem lòng ghen ghét dân Y-sơ-ra-ên,
13 bắt làm công việc nhọc nhằn,
14 gây cho đời dân ấy nên cay đắng, vì nỗi khổ
sở nhồi đất, làm gạch và mọi việc khác ở ngoài
đồng. Các công việc nầy người Ê-díp-tô bắt dân
Y-sơ-ra-ên làm nhọc nhằn lắm.
15 Vua xứ Ê-díp-tô cũng phán cùng các bà mụ
của dân Hê-bơ-rơ, một người tên Siếp-ra và một
người tên Phu-a,
16 mà rằng: Khi các ngươi đi rước thai cho
người đàn bà Hê-bơ-rơ, hễ thấy sanh con trai,
thì hãy làm cho chết đi; còn con gái, thì hãy để
cho sống.
17 Nhưng các bà mụ kính sợ Đức Chúa Trời,
chẳng làm theo lời vua Ê-díp-tô phán dặn, đều
để cho các con trai sống hết.
18 Vua xứ Ê-díp-tô bèn đòi những bà mụ mà
phán rằng: Sao các ngươi làm như vậy, để cho
những con trai sống?
19 Các bà mụ tâu rằng: Aáy tại người đàn bà
Hê-bơ-rơ chẳng phải như người đàn bà Ê-díp-tô;
vì họ mạnh khỏe hơn, đã sanh nở trước khi mụ
đến.
20 Đức Chúa Trời ban ơn cho những bà mụ;
dân sự gia thêm và trở nên đông đúc.
21 Aáy vậy, vì bà mụ có lòng kính sợ Đức
Chúa Trời, nên Ngài làm cho nhà họ được thạnh
vượng.

22 Pha-ra-ôn bèn truyền lịnh cho cả dân mình
rằng: Phàm con trai của dân Hê-bơ-rơ mới sanh,
hãy liệng xuống sông; còn con gái, thì để cho
sống.

2

1 Vả, có một người trong họ Lê-vi đi cưới con
gái Lê-vi làm vợ.
2 Nàng thọ thai, và sanh một con trai; thấy con
ngộ, nên đem đi giấu trong ba tháng.
3 Nhưng giấu lâu hơn nữa không được, nàng
bèn lấy một cái rương mây, trét chai và nhựa
thông, rồi để đứa trẻ vào, đem thả trong đám
sậy dựa mé sông.
4 Người chị đứa trẻ đứng xa nơi đó đặng cho
biết nó sẽ ra sao.
5 Vả, bấy giờ, con gái Pha-ra-ôn xuống sông
tắm, còn các con đòi đi dạo chơi trên mé sông;
công chúa thấy cái rương mây đó giữa đám sậy,
bèn sai con đòi mình đi vớt lên.
6 Công chúa mở rương ra, thấy đứa trẻ, là
một đứa con trai nhỏ đang khóc, bèn động lòng
thương xót mà rằng: Aáy là một đứa con của
người Hê-bơ-rơ.
7 Người chị đứa trẻ bèn nói cùng công chúa
rằng: Tôi phải đi kêu một người vú trong bọn
đàn bà Hê-bơ-rơ đặng cho đứa trẻ bú chớ?
8 Công chúa đáp rằng: Hãy đi đi. Người gái
trẻ đó kêu mẹ của đứa trẻ.
9 Công chúa nói rằng: Hãy đem đứa trẻ nầy
về nuôi bú cho ta; ta sẽ trả tiền công cho. Người
đàn bà ẵm đứa trẻ mà cho bú.

10 Khi lớn khôn rồi, người bèn dẫn nó vào cho
công chúa, nàng nhận làm con, và đặt tên là
Môi-se, vì nàng nói rằng: Ta đã vớt nó khỏi
nước.
11 Vả, đang lúc đó, Môi-se đã lớn khôn rồi, ra
đi đến cùng anh em mình, xem thấy công việc
nhọc nhằn của họ; cũng thấy một người Ê-díp-
tô đánh một người Hê-bơ-rơ trong vòng anh em
mình;
12 ngó quanh quất chẳng thấy ai, bèn giết
người Ê-díp-tô đem vùi trong cát.
13 Qua ngày sau, Môi-se đi ra nữa, thấy hai
người Hê-bơ-rơ đánh lộn, bèn nói cùng người có
lỗi rằng: Sao ngươi đánh người đồng loại mình?
14 Nhưng người đó đáp rằng: Ai đặt ngươi làm
vua, làm quan án cho chúng ta? Có phải muốn
giết ta như đã giết người Ê-díp-tô kia chăng?
Môi-se sợ, nói rằng: Chắc thật, việc nầy phải
lậu rồi.
15 Pha-ra-ôn hay việc đó, thì tìm giết Môi-se;
nhưng người trốn đi khỏi mặt Pha-ra-ôn, dừng
chân tại xứ Ma-đi-an, và ngồi gần bên một cái
giếng.
16 Vả, thầy tế lễ xứ Ma-đi-an có bảy con gái;
các nàng đó đến giếng xách nước đổ đầy máng
đặng cho bầy chiên cha mình uống.
17 Nhưng các kẻ chăn chiên đến đuổi đi; Môi-
se bèn đứng dậy, binh vực các nàng đó và cho
những bầy chiên uống nước.
18 Khi mấy nàng trở về nhà Rê-u-ên, cha mình,
thì người hỏi rằng: Sao bữa nay các con về sớm

vậy?
19 Thưa rằng: Một người Ê-díp-tô cứu chúng
tôi ra khỏi tay bọn chăn chiên, và cũng có xách
nước nhiều quá cho bầy chiên uống nữa.
20 Cha lại hỏi rằng: Người đó bây giờ ở đâu?
Sao các con bỏ người đi? Hãy mời đến đặng ăn
bánh.
21 Môi-se ưng ở cùng người nầy, người bèn gả
Sê-phô-ra, con gái mình, cho Môi-se.
22 Nàng sanh một con trai; Môi-se đặt tên là
Ghẹt-sôn vì nói rằng: Tôi kiều ngụ nơi ngoại
bang.
23 Sau cách lâu, vua xứ Ê-díp-tô băng; dân Y-
sơ-ra-ên than thở kêu van vì phải phục dịch khổ
sở; tiếng kêu van lên thấu Đức Chúa Trời.
24 Ngài nghe tiếng than thở chúng, nhớ đến sự
giao ước mình kết lập cùng Aùp-ra-ham, Y-sác
và Gia-cốp.
25 Đức Chúa Trời đoái lại dân Y-sơ-ra-ên, nhận
biết cảnh ngộ của chúng.

3

1 Vả, Môi-se chăn bầy chiên cho Giê-trô, ông
gia mình, là thầy tế lễ tại xứ Ma-đi-an; dẫn bầy
chiên qua phía bên kia đồng vắng, đến núi của
Đức Chúa Trời, là núi Hô-rếp.
2 Thiên sứ của Đức Giê-hô-va hiện ra cùng
người trong ngọn lửa, giữa bụi gai kia. Người
nhìn thấy cả bụi gai đang cháy, nhưng không hề
tàn.

3 Môi-se bèn nói rằng: Ta hãy tẻ bước lại đặng
xem sự lạ lớn nầy, vì cớ sao bụi gai chẳng tàn
chút nào.
4 Đức Giê-hô-va thấy người tẻ bước lại xem,
Đức Chúa Trời bèn ở giữa bụi gai gọi rằng: Hỡi
Môi-se, hỡi Môi-se! Người thưa rằng: Có tôi
đây!
5 Đức Chúa Trời phán rằng: Chớ lại gần chốn
nầy, Hãy cởi giầy ngươi ra, vì chỗ ngươi đang
đứng là đất thánh.
6 Rồi Ngài lại nói: Ta là Đức Chúa Trời của tổ
phụ ngươi, Đức Chúa Trời của Aùp-ra-ham, Đức
Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-
cốp. Môi-se liền che mặt, vì sợ nhìn đến Đức
Chúa Trời.
7 Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta đã thấy rõ ràng
sự cực khổ của dân ta tại xứ Ê-díp-tô, và có nghe
thấu tiếng kêu rêu vì cớ người đốc công của nó;
phải, ta biết được nỗi đau đớn của nó.
8 Ta ngự xuống đặng cứu dân nầy khỏi tay
người Ê-díp-tô, dẫn từ xứ ấy lên đến một xứ kia
đẹp đẽ và rộng rãi, đượm sữa và mật, tức là
nơi dân Ca-na-an, dân Hê-tít, dân A-mô-rít, dân
Phê-rê-sít, dân Hê-vít và dân Giê-bu-sít ở.
9 Nầy, tiếng kêu rêu của dân Y-sơ-ra-ên thấu
đến ta, và ta đã thấy dân Ê-díp-tô hà hiếp chúng
nó thể nào;
10 vậy bây giờ, hãy lại đây, đặng ta sai ngươi đi
đến Pha-ra-ôn, để dắt dân ta, là dân Y-sơ-ra-ên,
ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
11 Môi-se bèn thưa rằng: Tôi là ai, dám đi đến

Pha-ra-ôn, đặng dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ
Ê-díp-tô?
12 Đức Chúa Trời phán rằng: Ta sẽ ở cùng
ngươi; nầy là điều làm dấu cho ngươi biết rằng
ta đã sai ngươi đi: Khi ngươi dắt dân sự ra khỏi
xứ Ê-díp-tô rồi, thì các ngươi sẽ phụng sự Đức
Chúa Trời tại trên núi nầy.
13 Môi-se thưa cùng Đức Chúa Trời rằng: Nầy,
tôi sẽ đi đến dân Y-sơ-ra-ên, nói cùng họ rằng:
Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi sai ta đến
cùng các ngươi; nhưng nếu họ hỏi: Tên Ngài là
chi? thì tôi nói với họ làm sao?
14 Đức Chúa Trời phán rằng: Ta là Đấng Tự
Hữu Hằng Hữu; rồi Ngài lại rằng: Hãy nói cho
dân Y-sơ-ra-ên như vầy: Đấng Tự Hữu đã sai ta
đến cùng các ngươi.
15 Đức Chúa Trời lại phán cùng Môi-se rằng:
Ngươi sẽ nói cho dân Y-sơ-ra-ên như vầy: Giê-
hô-va, Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi, Đức
Chúa Trời của Aùp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-
sác, Đức Chúa Trời của Gia-cốp, sai ta đến cùng
các ngươi. Aáy đó là danh đời đời của ta, ấy sẽ
là kỷ niệm của ta trải qua các đời.
16 Hãy đi, hội hiệp các trưởng lão Y-sơ-ra-ên,
mà nói cùng họ rằng: Giê-hô-va, Đức Chúa Trời
của tổ phụ các ngươi, Đức Chúa Trời của Aùp-
ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời
của Gia-cốp, đã hiện ra cùng ta mà phán rằng:
Thật vậy, ta đã thăm viếng các ngươi, thấy điều
họ đãi các ngươi tại xứ Ê-díp-tô,
17 nên ta đã phán rằng: Ta sẽ rút các ngươi ra

khỏi cảnh khổ tại xứ Ê-díp-tô, đặng đem lên xứ
của dân Ca-na-an, dân Hê-tít, dân A-mô-rít, dân
Phê-rê-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít, tức là
một xứ đượm sữa và mật.
18 Dân sự sẽ vâng theo lời ngươi; vậy, ngươi
và các trưởng lão Y-sơ-ra-ên hãy đi yết-kiến vua
xứ Ê-díp-tô mà tâu rằng: Giê-hô-va, Đức Chúa
Trời của dân Hê-bơ-rơ, đã hiện ra cùng chúng
tôi. Vậy bây giờ, xin để cho chúng tôi đi đến
nơi đồng vắng, cách chừng ba ngày đường đặng
dâng của lễ cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng
tôi.
19 Vả, ta biết rằng dẫu lấy quyền lực ép buộc
vua Ê-díp-tô, thì người cũng chẳng bao giờ cho
các ngươi đi!
20 Nhưng ta sẽ giơ tay ra hành xứ Ê-díp-tô bằng
các phép lạ ta làm giữa xứ đó, sau rồi họ sẽ cho
các ngươi đi.
21 Ta sẽ làm cho dân nầy được ơn trước mắt
người Ê-díp-tô; vậy, khi nào các ngươi ra đi, thì
sẽ chẳng ra đi tay không;
22 nhưng mỗi người đàn bà sẽ hỏi xin người
nữ lân cận, cùng kẻ ở tạm nhà mình những đồ
bằng vàng, bằng bạc và quần áo, mặc lấy cho
con trai con gái mình. Các ngươi sẽ lột trần dân
Ê-díp-tô là như vậy.

4

1 Môi-se thưa rằng: Nhưng dân đó sẽ chẳng
tin và chẳng vâng lời tôi, vì sẽ nói rằng: Đức
Giê-hô-va chẳng có hiện ra cùng ngươi đâu.

2 Đức Giê-hô-va phán rằng: Trong tay ngươi
cầm vật chi? Thưa rằng: Một cây gậy.
3 Phán rằng: Hãy ném xuống đất đi. Người
bèn ném xuống đất, gậy hóa ra một con rắn;
Môi-se chạy trốn nó.
4 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Hãy giơ tay ngươi ra nắm đuôi nó. Người giơ tay
ra nắm, thì nó hườn lại cây gậy trong tay.
5 Đức Giê-hô-va phán rằng: Aáy để cho chúng
nó tin rằng Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của tổ phụ
mình, là Đức Chúa Trời của Aùp-ra-ham, Đức
Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-cốp,
đã hiện ra cùng ngươi.
6 Đức Giê-hô-va lại phán rằng: Hãy đặt tay
ngươi vào lòng. Người liền đặt vào, rồi lấy ra.
Nầy, tay người nổi phung trắng như tuyết.
7 Đoạn, Ngài phán rằng: Hãy đặt tay ngươi vào
lòng lại; người bèn đặt vào, rồi lấy ra. Kìa, tay
trở lại như thịt mình.
8 Lại phán: Nếu khi nào dân đó chẳng tin
ngươi và chẳng vâng theo tiếng của dấu thứ
nhất, thì sẽ tin theo tiếng của dấu thứ nhì.
9 Vả lại, nếu dân chẳng tin cả hai dấu nầy, và
không vâng theo lời ngươi, thì hãy lấy nước dưới
sông mà làm tràn ngập trên mặt đất; nước mà
ngươi đã lấy dưới sông lên đó, sẽ thành máu trên
mặt đất vậy.
10 Môi-se thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Oâi!
lạy Chúa, từ hôm qua, hôm kia, hay là từ lúc
Chúa phán dạy kẻ tôi tớ Chúa, tôi vẫn chẳng phải
một tay nói giỏi, vì miệng và lưỡi tôi hay ngập

ngừng.
11 Đức Giê-hô-va bèn phán rằng: Ai tạo miệng
loài người ra? hay là ai đã làm câm, làm điếc,
làm sáng, làm mờ? Có phải ta là Đức Giê-hô-va
chăng?
12 Vậy bây giờ, hãy đi; ta sẽ ở cùng miệng
ngươi và dạy ngươi những lời phải nói.
13 Môi-se thưa rằng: Oâi! lạy Chúa, Chúa
muốn sai ai đi, thì sai.
14 Đức Giê-hô-va bèn nổi giận cùng Môi-se mà
phán rằng: Có phải A-rôn, người Lê-vi, là anh
ngươi chăng? Ta biết người đó có tài nói giỏi, và
kìa, người đang đi đến đón ngươi kìa; khi thấy
ngươi, chắc sẽ vui mừng trong lòng.
15 Vậy ngươi hãy nói cùng người, và sắp để
những lời trong miệng người. Khi hai ngươi nói,
ta sẽ ở cùng miệng ngươi và miệng anh ngươi,
dạy các ngươi những điều gì phải làm.
16 Aáy là người đó sẽ nói cùng dân sự thế
cho ngươi, dùng làm miệng ngươi, còn ngươi sẽ
dường như Đức Chúa Trời cho người vậy.
17 Ngươi hãy cầm lấy gậy nầy nơi tay, để dùng
làm các dấu lạ.
18 Môi-se bèn đi, trở về Giê-trô, ông gia mình,
mà thưa rằng: Xin cha hãy cho tôi trở về nơi
anh em tôi tại xứ Ê-díp-tô, đặng thăm thử họ
còn sống chăng. Giê-trô bèn nói cùng Môi-se
rằng: Con hãy đi bình yên.
19 Vả, Đức Giê-hô-va có phán cùng Môi-se tại
Ma-đi-an rằng: Hãy trở về xứ Ê-díp-tô, vì mấy
người tìm giết ngươi đã chết hết rồi.

20 Môi-se bèn đỡ vợ và con mình lên lưng lừa,
trở về xứ Ê-díp-tô. Người cũng cầm cây gậy của
Đức Chúa Trời theo trong tay.
21 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Khi
trở về xứ Ê-díp-tô, hãy cẩn thận về các dấu lạ
của ta đã giao nơi tay ngươi mà làm trước mặt
Pha-ra-ôn; nhưng ta sẽ khiến người cứng lòng
chẳng cho dân sự đi.
22 Vậy, ngươi phải tâu cùng Pha-ra-ôn rằng:
Đức Giê-hô-va có phán như vầy: Y-sơ-ra-ên là
con ta, tức trưởng nam ta,
23 nên ta có phán cùng ngươi rằng: Hãy cho
con ta đi, để nó phụng sự ta, mà ngươi đã từ
chối không cho nó đi. Nầy, ta sẽ giết con trai
ngươi, là con trưởng nam của ngươi.
24 Vả, đang khi đi đường, Đức Giê-hô-va hiện
ra trước mặt Môi-se nơi nhà quán, và kiếm thế
giết người đi.
25 Sê-phô-ra lấy con dao bằng đá, cắt dương bì
của con mình, và quăng dưới chân Môi-se, mà
nói rằng: Thật, chàng là huyết lang cho tôi!
26 Đức Giê-hô-va tha chồng; nàng bèn nói
rằng: Huyết lang! là vì cớ phép cắt bì.
27 Đức Giê-hô-va phán cùng A-rôn rằng: Hãy
đi đến đồng vắng, đón rước Môi-se. A-rôn bèn
đi, gặp Môi-se tại núi của Đức Chúa Trời, và hôn
người.
28 Môi-se thuật lại cho A-rôn mọi lời của Đức
Giê-hô-va sai mình truyền, và các dấu lạ mà Ngài
đã dạy mình làm.
29 Vậy, Môi-se đi cùng A-rôn, nhóm lại các

trưởng lão dân Y-sơ-ra-ên.
30 A-rôn bèn thuật hết các lời của Đức Giê-hô-
va đã phán cùng Môi-se, và làm những dấu lạ
trước mặt dân sự.
31 Chúng bèn tin, hiểu rằng Đức Giê-hô-va đã
thăm viếng dân Y-sơ-ra-ên, và thấy điều cực khổ
của mình; chúng bèn cúi đầu và thờ lạy.

5

1 Kế sau, Môi-se và A-rôn đến tâu cùng Pha-
ra-ôn rằng: Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của dân
Y-sơ-ra-ên có phán như vầy: Hãy cho dân ta đi,
đặng nó giữ một lễ cho ta tại đồng vắng.
2 Nhưng Pha-ra-ôn đáp rằng: Giê-hô-va là ai
mà trẫm phải vâng lời người, để cho dân Y-sơ-
ra-ên đi? Trẫm chẳng biết Giê-hô-va nào hết;
cũng chẳng cho dân Y-sơ-ra-ên đi nữa.
3 Môi-se và A-rôn tâu rằng: Đức Chúa Trời của
dân Hê-bơ-rơ đã đến cùng chúng tôi; xin hãy
cho phép chúng tôi đi vào nơi đồng vắng, cách
chừng ba ngày đường, đặng dâng tế lễ cho Giê-
hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, kẻo Ngài khiến
bịnh dịch hay việc gươm dao hành chúng tôi
chăng.
4 Vua xứ Ê-díp-tô phán rằng: Hỡi Môi-se và
A-rôn, sao các ngươi xui cho dân chúng bỏ công
việc như vậy? Hãy đi làm công việc mình đi!
5 Pha-ra-ôn lại phán rằng: Kìa, dân sự trong xứ
bây giờ đông đúc quá, hai ngươi làm cho chúng
nó phải nghỉ việc ư!

6 Trong ngày đó, Pha-ra-ôn truyền lịnh cho các
đốc dịch và phái viên rằng:
7 Các ngươi đừng phát rơm cho dân sự làm
gạch như lúc trước nữa; chúng nó phải tự đi
kiếm góp lấy.
8 Nhưng các ngươi hãy hạn số gạch y như cũ,
chớ trừ bớt chi cả; vì họ biếng nhác, lấy cớ mà
đồng kêu lên rằng: Hè! đi dâng tế lễ cho Đức
Chúa Trời chúng ta!
9 Hãy gán công việc nặng cho chúng nó, hầu
cho chúng nó mắc công việc, chẳng xiêu về lời
giả dối nữa.
10 Các đốc dịch và phái viên bèn ra, nói cùng
dân chúng rằng: Pha-ra-ôn có phán như vầy: Ta
chẳng cho các ngươi rơm nữa.
11 Hãy tự đi kiếm lấy rơm ở đâu thì đi; song
chẳng trừ bớt công việc các ngươi chút nào.
12 Bấy giờ, dân chúng bèn đi rải khắp xứ Ê-
díp-tô, đặng góp gốc rạ thế cho rơm.
13 Các đốc dịch lại hối rằng: Hãy làm cho xong
phần việc các ngươi, y cố định, ngày nào cho rồi
ngày nấy, cũng như khi có phát rơm.
14 Những phái viên trong vòng dân Y-sơ-ra-ên
mà các đốc dịch của Pha-ra-ôn đã lập lên trên
dân đó, bị đánh và quở rằng: Sao hôm qua và
ngày nay, các ngươi chẳng làm xong phần định
về việc mình làm gạch y như trước?
15 Các phái viên của dân Y-sơ-ra-ên bèn đến
kêu cùng Pha-ra-ôn rằng: Sao bệ hạ đãi kẻ tôi tớ
như vậy?
16 Người ta chẳng phát rơm cho, lại cứ biểu

chúng tôi rằng: Hãy làm gạch đi! Nầy tôi tớ của
bệ hạ đây bị đòn; lỗi tại dân của bệ hạ.
17 Nhưng vua đáp rằng: Các ngươi là đồ biếng
nhác, đồ biếng nhác! Bởi cớ đó nên nói với nhau
rằng: Hè! đi tế Đức Giê-hô-va!
18 Vậy bây giờ, cứ đi làm việc đi, người ta
chẳng phát rơm cho đâu, nhưng các ngươi phải
nộp gạch cho đủ số.
19 Vậy, các phái viên của dân Y-sơ-ra-ên lấy làm
bối rối, vì người ta có nói cùng mình rằng: Các
ngươi chẳng được trừ số gạch đã định cho mình
ngày nào rồi ngày nấy.
20 Khi lui ra khỏi Pha-ra-ôn thì họ gặp Môi-se
và A-rôn đợi tại đó,
21 bèn nói rằng: Hai ngươi đã làm cho chúng
tôi ra mùi hôi hám trước mặt Pha-ra-ôn và quần
thần, mà trao thanh gươm vào tay họ đặng giết
chúng tôi. Cầu xin Đức Giê-hô-va xem xét và xử
đoán hai ngươi!
22 Môi-se bèn trở về cùng Đức Giê-hô-va mà
thưa rằng: Lạy Chúa! sao Chúa đã làm hại cho
dân sự nầy? Chúa sai tôi đến mà chi?
23 Từ khi tôi đi yết kiến Pha-ra-ôn đặng nhân
danh Chúa mà nói, thì người lại ngược đãi dân
nầy, và Chúa chẳng giải cứu dân của Chúa.

6

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Bây
giờ ngươi hãy xem những điều ta sẽ hành Pha-
ra-ôn; vì nhờ tay quyền năng ép buộc vua đó sẽ
tha và đuổi dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ mình.

2 Đức Chúa Trời lại phán cùng Môi-se rằng: Ta
là Đức Giê-hô-va.
3 Ta đã hiện ra cùng Aùp-ra-ham, cùng Y-sác,
và cùng Gia-cốp, tỏ mình là Đức Chúa Trời toàn
năng; song về danh ta là Giê-hô-va, thì ta chưa
hề tỏ cho họ biết.
4 Ta cũng có lập giao ước cùng họ, để ban xứ
Ca-na-an cho, là xứ họ đã kiều ngụ như khách
ngoại bang.
5 Ta cũng có nghe lời than thở của dân Y-sơ-
ra-ên bị người Ê-díp-tô bắt làm tôi mọi, bèn nhớ
lại sự giao ước của ta.
6 Vậy nên, ngươi hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên
rằng: Ta là Đức Giê-hô-va sẽ rút các ngươi khỏi
gánh nặng mà người Ê-díp-tô đã gán cho, cùng
giải thoát khỏi vòng tôi mọi; ta sẽ giơ thẳng tay
ra, dùng sự đoán phạt nặng mà chuộc các ngươi.
7 Ta sẽ nhận các ngươi làm dân ta, và ta sẽ làm
Đức Chúa Trời của các ngươi; các ngươi sẽ biết
ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các ngươi, đã
rút các ngươi khỏi gánh nặng của người Ê-díp-
tô.
8 Ta sẽ dắt các ngươi vào xứ ta đã thề ban cho
Aùp-ra-ham, cho Y-sác, cho Gia-cốp, mà cho các
ngươi xứ đó làm cơ nghiệp: Ta là Đức Giê-hô-va.
9 Môi-se nói lại như vậy cho dân Y-sơ-ra-ên;
nhưng vì bị sầu não và việc tôi mọi nặng nề,
nên chẳng nghe Môi-se chút nào.
10 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
11 Hãy đi tâu cùng Pha-ra-ôn, vua xứ Ê-díp-tô,
phải cho dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ mình.

12 Nhưng Môi-se thưa cùng Đức Giê-hô-va
rằng: Nầy, tôi là một kẻ vụng miệng; dân Y-
sơ-ra-ên chẳng có nghe lời tôi, Pha-ra-ôn há sẽ
khứng nghe lời tôi sao?
13 Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se và A-
rôn, bèn truyền cho hai người phải đi đến dân
Y-sơ-ra-ên và Pha-ra-ôn, vua xứ Ê-díp-tô, đặng
đem dân đó ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
14 Đây là các trưởng tộc của những họ hàng
dân Y-sơ-ra-ên. Các con trai của Ru-bên, tức là
trưởng nam Y-sơ-ra-ên, là: Hê-nóc, Pha-lu, Hết-
rôn và Cạt-mi. Đó là những họ hàng của Ru-bên.
15 Các con trai của Si-mê-ôn là: Giê-mu-ên, Gia-
min, Ô-hát, Gia-kin, Xô-ha và Sau-lơ là con của
vợ xứ Ca-na-an. Đó là họ hàng của Si-mê-ôn.
16 Đây là tên các con trai của Lê-vi, tùy theo
dòng dõi của họ: Ghẹt-sôn, Kê-hát, và Mê-ra-
ri. Lê-vi hưởng thọ được một trăm ba mươi bảy
tuổi.
17 Các con trai của Ghẹt-sôn, tùy theo họ hàng
mình: Líp-ni và Si-mê-y.
18 Các con trai của Kê-hát là: Am-ram, Dít-sê-
ha, Hếp-rôn, và U-xi-ên. Kê-hát hưởng thọ được
một trăm ba mươi ba tuổi.
19 Các con trai của Mê-ra-ri là: Mách-li, và Mu-
si. Đó là các họ hàng của Lê-vi, tùy theo dòng
dõi của họ.
20 Vả, Am-ram lấy Giô-kê-bết, là cô mình, làm
vợ; nàng sanh cho người A-rôn và Môi-se. Am-
ram hưởng thọ được một trăm ba mươi bảy tuổi.
21 Các con trai của Dít-sê-ha là: Cô-rê, Nê-phết
và Xiếc-ri.

22 Các con trai của U-xi-ên là: Mi-sa-ên, Eân-
sa-phan, và Sít-ri.
23 A-rôn cưới Ê-li-sê-ba, con gái của A-mi-na-
đáp, em của Na-ha-sôn; nàng sanh cho người Na-
đáp, A-bi-hu, Ê-lê-a-sa và Y-tha-ma.
24 Các con trai của Cô-rê là: Aùt-si, Eân-ca-na
và A-bi-a-sáp. Đó là các họ hàng của dân Cô-rê.
25 Ê-lê-a-sa, con trai của A-rôn, cưới con gái
của Phu-ti-ên làm vợ; nàng sanh Phi-nê-a cho
người. Đó là các trưởng tộc của nhà tổ phụ người
Lê-vi, tùy theo họ hàng mình vậy.
26 Aáy, A-rôn và Môi-se nầy, tức là người mà
Đức Giê-hô-va đã phán dạy rằng: Hãy tùy theo
cơ đội, đem dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
27 Aáy là hai người tâu cùng Pha-ra-ôn, vua xứ
Ê-díp-tô, đặng đem dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ
đó; ấy là Môi-se và A-rôn nầy.
28 Vậy, trong ngày Đức Giê-hô-va phán cùng
Môi-se tại xứ Ê-díp-tô,
29 thì Ngài có truyền rằng: Ta là Đức Giê-hô-
va, hãy tâu lại cùng Pha-ra-ôn, vua xứ Ê-díp-tô,
hết thảy mọi lời ta sẽ phán cùng ngươi.
30 Môi-se bèn thưa rằng: Nầy, tôi là người
vụng miệng: Pha-ra-ôn há sẽ nghe tôi sao?

7

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy
xem, ta lập ngươi như là Đức Chúa Trời cho Pha-
ra-ôn, còn A-rôn, anh ngươi, sẽ làm kẻ tiên tri
của ngươi.

2 Hãy nói lại mọi lời ta sẽ truyền dạy ngươi, rồi
A-rôn, anh ngươi, sẽ tâu cùng Pha-ra-ôn, đặng
người thả dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ mình.
3 Ta sẽ làm cho Pha-ra-ôn cứng lòng, và thêm
nhiều dấu lạ phép k” của ta trong xứ Ê-díp-tô.
4 Nhưng Pha-ra-ôn sẽ chẳng nghe các ngươi
đâu; ta sẽ tra tay vào đất Ê-díp-tô, dùng những
sự đoán-phạt nằng-nề, đặng rút khỏi xứ đó các
quân đội ta, là dân Y-sơ-ra-ên.
5 Khi nào ta tra tay vào xứ Ê-díp-tô mà rút dân
Y-sơ-ra-ên ra khỏi giữa vòng người Ê-díp-tô, thì
họ sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va.
6 Môi-se và A-rôn bèn làm y như lời Đức Giê-
hô-va đã phán dặn.
7 Vả, khi hai người tâu cùng Pha-ra-ôn, thì Môi-
se tuổi đã được tám mươi, còn A-rôn tám mươi
ba.
8 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se và A-rôn
rằng:
9 Khi nào Pha-ra-ôn truyền cho các ngươi: Hãy
làm phép lạ đi, thì ngươi sẽ nói cùng A-rôn rằng:
Hãy lấy gậy của anh, liệng trước mặt Pha-ra-ôn,
gậy sẽ hóa thành một con rắn.
10 Vậy, Môi-se và A-rôn đến cùng Pha-ra-ôn và
làm như lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn. A-rôn
liệng cây gậy mình trước mặt Pha-ra-ôn và quần
thần, gậy liền hóa thành một con rắn.
11 Còn Pha-ra-ôn bèn đòi các bác sĩ và thầy phù
chú, là những thuật-sĩ Ê-díp-tô; phần họ, cũng
cậy phép phù chú mình mà làm giống in như
vậy.

12 Mỗi người liệng gậy mình, liền hóa thành
rắn; nhưng gậy của A-rôn nuốt các gậy của họ.
13 Thế mà lòng Pha-ra-ôn vẫn cứng cỏi, chẳng
nghe Môi-se và A-rôn, y như lời Đức Giê-hô-va
đã phán.
14 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Pha-
ra-ôn đã rắn lòng, từ chối không để cho dân sự
đi.
15 Sớm mai Pha-ra-ôn sẽ ngự ra bờ sông, ngươi
hãy ra mắt người và cầm theo tay cây gậy đã biến
ra con rắn đó.
16 Ngươi hãy tâu rằng: Giê-hô-va, là Đức Chúa
Trời của dân Hê-bơ-rơ, sai tôi đến gần bệ hạ,
đặng tâu rằng: Hãy tha cho dân ta đi, để chúng
nó hầu việc ta trong đồng vắng; mà đến bây giờ
ngươi không nghe ta chút nào.
17 Đức Giê-hô-va có phán như vầy: Vì việc nầy,
ngươi sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va: Nầy ta lấy gậy
trong tay ta mà đập nước ở dưới sông, nước sẽ
trở nên huyết.
18 Cá dưới sông sẽ chết, và sông sẽ hôi thúi đi;
người Ê-díp-tô uống nước sông lấy làm ghê gớm.
19 Đoạn, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se
rằng: Hãy truyền cho A-rôn rằng: Cầm lấy cây
gậy anh, giơ tay ra trên nước xứ Ê-díp-tô, trên
rạch, sông, bàu, và khắp mọi nơi có nước trong
xứ, hầu cho nước hóa thành huyết; cả xứ Ê-díp-
tô, và trong những bình chứa nước bằng gỗ,
bằng đá đều sẽ có huyết hết thảy.
20 Vậy, Môi-se và A-rôn bèn làm y như lời Đức
Giê-hô-va đã dặn mình. Trước mặt Pha-ra-ôn và

quần thần, A-rôn giơ gậy lên, đập nước sông,
hết thảy nước sông bèn hóa thành huyết.
21 Cá dưới sông chết, nước sông hôi-thúi,
người Ê-díp-tô không thể uống được; vậy, huyết
lan khắp cả xứ Ê-díp-tô.
22 Song các thuật sĩ cậy phù chú mình cũng làm
được như vậy, lòng Pha-ra-ôn cứng cỏi, không
nghe Môi-se và A-rôn chút nào, y như lời Đức
Giê-hô-va đã phán.
23 Pha-ra-ôn xây đi về đền mình, lòng chẳng
để về mấy điều đó chút nào.
24 Vả, vì hết thảy người Ê-díp-tô uống nước
sông chẳng được, nên đào xung quanh sông tìm
nước mà uống.
25 Sau khi Đức Giê-hô-va đập sông thì được
bảy ngày.

8

1 Đoạn, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng:
Hãy đi ra mắt Pha-ra-ôn, và tâu cùng người rằng:
Đức Giê-hô-va có phán như vầy: Hãy tha cho dân
ta đi, để chúng nó hầu việc ta.
2 Nếu ngươi không tha cho đi, nầy ta sẽ giáng
tai nạn ếch nhái khắp bờ cõi ngươi.
3 Sông sẽ sanh đông đúc ếch nhái, bò lên vào
cung điện, phòng ngủ, và trên giường ngươi, vào
nhà đầy tớ và dân sự ngươi, trong lò bếp, cùng
nơi nhồi bột làm bánh của ngươi.
4 Eách nhái sẽ bò lên mình ngươi, lên mình
dân sự và mọi đầy tớ ngươi.

5 Vậy, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng:
Hãy truyền cho A-rôn rằng: Hãy cầm gậy giơ tay
ra trên rạch, trên sông và trên bàu, khiến ếch
nhái tràn lên xứ Ê-díp-tô.
6 A-rôn giơ tay mình trên các sông rạch xứ Ê-
díp-tô, ếch nhái bò lên lan khắp xứ.
7 Các thuật sĩ cũng cậy phù chú mình làm y
như vậy, đặng khiến ếch nhái bò lên xứ Ê-díp-
tô.
8 Pha-ra-ôn bèn đòi Môi-se và A-rôn mà phán
rằng: Hãy cầu nguyện Đức Giê-hô-va, để Ngài
khiến ếch nhái cách xa ta và dân sự ta; thì ta sẽ
tha dân Hê-bơ-rơ đi tế Đức Giê-hô-va.
9 Môi-se bèn tâu cùng Pha-ra-ôn rằng: Xin hãy
định chừng nào tôi phải vì bệ hạ, đầy tớ cùng
dân sự bệ hạ mà cầu khẩn Đức Giê-hô-va, để trừ
ếch nhái lìa khỏi bệ hạ và cung điện, chỉ còn
dưới sông mà thôi.
10 Vua đáp rằng: Đến ngày mai. Môi-se rằng:
Sẽ làm y theo lời, hầu cho bệ hạ biết rằng chẳng
có ai giống như Giê-hô-va là Đức Chúa Trời
chúng tôi.
11 Vậy, ếch nhái sẽ lìa xa bệ hạ, cung điện, tôi
tớ, cùng dân sự của bệ hạ; chỉ còn lại dưới sông
mà thôi.
12 Môi-se và A-rôn bèn lui ra khỏi Pha-ra-ôn;
Môi-se kêu cầu Đức Giê-hô-va về việc ếch nhái
mà Ngài đã khiến đến cho Pha-ra-ôn.
13 Đức Giê-hô-va làm y theo lời Môi-se; ếch
nhái trong nhà, trong làng, ngoài đồng đều chết
hết.
14 Người ta dồn ếch nhái lại từ đống, và cả xứ

hôi thúi lắm.
15 Nhưng Pha-ra-ôn thấy được khỏi nạn, bèn
rắn lòng, chẳng nghe Môi-se và A-rôn chút nào,
y như lời Đức Giê-hô-va đã phán.
16 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy
truyền cho A-rôn rằng: Hãy giơ gậy anh ra, đập
bụi trên đất: bụi sẽ hóa muỗi khắp cả xứ Ê-díp-
tô.
17 Hai người làm y như vậy. A-rôn cầm gậy giơ
tay ra, đập bụi trên đất, bụi liền hóa thành muỗi,
bu người và súc vật; hết thảy bụi đều hóa thành
muỗi trong xứ Ê-díp-tô.
18 Các thuật sĩ cũng muốn cậy phù chú mình
làm như vậy, để hóa sanh muỗi, nhưng làm
chẳng đặng. Vậy, muỗi bu người và súc vật.
19 Các thuật sĩ bèn tâu cùng Pha-ra-ôn rằng:
Aáy là ngón tay của Đức Chúa Trời; nhưng Pha-
ra-ôn cứng lòng, chẳng nghe Môi-se và A-rôn
chút nào, y như lời Đức Giê-hô-va đã phán.
20 Kế đó, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se
rằng: Nầy Pha-ra-ôn sẽ ngự ra mé sông, ngươi
hãy dậy sớm, đi ra mắt người, mà tâu rằng: Đức
Giê-hô-va có phán như vầy: Hãy tha cho dân ta
đi, để chúng nó hầu việc ta.
21 Vì nếu ngươi không cho đi, nầy, ta sẽ sai
ruồi mòng bu nơi ngươi, quần thần, dân sự và
cung điện ngươi; nhà của người Ê-díp-tô đều sẽ
bị ruồi mòng bu đầy, và khắp trên đất nữa.
22 Nhưng ngày đó, ta sẽ phân biệt xứ Gô-sen
ra, là nơi dân ta ở, không có ruồi mòng, hầu cho
ngươi biết rằng ta, Giê-hô-va, có ở giữa xứ.

23 Ta sẽ phân biệt dân ta cùng dân ngươi. Đến
mai, dấu lạ nầy tất sẽ có.
24 Đức Giê-hô-va bèn làm y như lời. Vậy, trong
cung điện Pha-ra-ôn, nhà cửa của quần thần
người cùng cả xứ Ê-díp-tô đều có ruồi mòng vô
số, đất bị ruồi mòng hủy hoại.
25 Pha-ra-ôn bèn đòi Môi-se và A-rôn mà phán
rằng: Hãy đi dâng tế lễ cho Đức Chúa Trời các
ngươi trong xứ.
26 Nhưng Môi-se tâu rằng: Làm như vậy
chẳng tiện, vì các của lễ mà chúng tôi sẽ tế
Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi, là một điều
gớm ghê cho người Ê-díp-tô. Nếu chúng tôi dâng
của lễ gớm ghê trước mắt người Ê-díp-tô, họ há
chẳng liệng đá chúng tôi sao?
27 Chúng tôi sẽ đi trong đồng vắng, chừng ba
ngày đường, dâng tế lễ cho Giê-hô-va Đức Chúa
Trời chúng tôi, y như lời Ngài sẽ chỉ bảo.
28 Pha-ra-ôn bèn phán rằng: Ta sẽ tha các
ngươi đi dâng tế lễ cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời
các ngươi, ở nơi đồng vắng, nhưng đừng đi xa
hơn. Hãy cầu nguyện cho ta với!
29 Môi-se tâu rằng: Nầy, tôi sẽ lui ra khỏi bệ
hạ, cầu nguyện Đức Giê-hô-va cho; ngày mai ruồi
mòng sẽ lìa xa Pha-ra-ôn, quần thần, và dân sự
người. Nhưng xin Pha-ra-ôn chớ cứ gạt chúng
tôi mà không tha dân sự đi dâng tế lễ cho Đức
Giê-hô-va.
30 Môi-se bèn lui ra khỏi Pha-ra-ôn, và cầu
nguyện Đức Giê-hô-va;
31 Ngài làm y như lời Môi-se, ruồi mòng lìa xa

Pha-ra-ôn, quần thần, và dân sự người, không
còn lại một con nào.
32 Nhưng lần nầy, Pha-ra-ôn lại cứng lòng nữa,
không cho dân sự đi.

9

1 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Hãy đi ra mắt Pha-ra-ôn mà tâu rằng: Giê-hô-
va, là Đức Chúa Trời của dân Hê-bơ-rơ, có phán
như vầy: Hãy tha dân ta đi, đặng chúng nó hầu
việc ta;
2 vì nếu ngươi từ chối không tha đi, còn cầm
lại nữa,
3 nầy tay của Đức Giê-hô-va sẽ tra vào các súc
vật của ngươi ngoài đồng, vào ngựa, lừa, lạc đà,
bò và chiên: sẽ có dịch lệ rất lớn.
4 Đức Giê-hô-va sẽ phân biệt súc vật của dân
Y-sơ-ra-ên cùng súc vật của người Ê-díp-tô, sẽ
chẳng có một con nào của dân Y-sơ-ra-ên bị chết.
5 Đức Giê-hô-va định k” mà rằng: Đến mai,
Đức Giê-hô-va sẽ làm sự đó tại trong xứ.
6 Vừa đến mai, Đức Giê-hô-va làm sự đó, hết
thảy súc vật của người Ê-díp-tô đều chết; nhưng
của dân Y-sơ-ra-ên chẳng chết một con nào.
7 Pha-ra-ôn sai người đi xét, thấy chẳng có một
con súc vật nào của dân Y-sơ-ra-ên chết hết.
Nhưng Pha-ra-ôn rắn lòng, chẳng cho dân sự đi.
8 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se và A-
rôn rằng: Hãy hốt tro trong lò đầy tay các ngươi,
rồi tại trước mặt Pha-ra-ôn, Môi-se sẽ vải tro đó
lên trời.

9 Tro sẽ hóa thành bụi khắp cả xứ Ê-díp-tô, và
sanh nhiều ghẻ chốc cương mủ trên mình người
và súc vật trong khắp cả xứ Ê-díp-tô.
10 Vậy, hai người hốt tro trong lò, đứng trước
mặt Pha-ra-ôn, rồi Môi-se vải tro lên trời, thì
sanh ra ghẻ chốc cương mủ trên mình người ta
và súc vật.
11 Các thuật sĩ đứng trước mặt Môi-se không
được, vì cớ ghẻ chốc đã sanh trên mình các thuật
sĩ như trên mình của hết thảy người Ê-díp-tô.
12 Đức Giê-hô-va làm cho Pha-ra-ôn cứng lòng,
không nghe Môi-se và A-rôn chút nào, y như lời
Đức Giê-hô-va đã phán cùng Môi-se.
13 Đoạn, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se
rằng: Ngươi hãy thức dậy sớm, ra mắt Pha-ra-
ôn mà tâu rằng: Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời của
dân Hê-bơ-rơ, có phán như vầy: Hãy tha dân ta
đi, để chúng nó hầu việc ta;
14 vì lần nầy ta sẽ giáng các tai nạn cho lòng
ngươi, quần thần, và dân sự ngươi, hầu cho
ngươi biết rằng khắp thế gian chẳng có ai bằng
ta.
15 Nếu bây giờ, ta đã giơ tay ra hành hại ngươi
bịnh dịch, thì ngươi cùng dân ngươi đều đã bị
diệt khỏi đất rồi.
16 Nhưng vì cớ nầy ta để ngươi còn sống, là cho
ngươi thấy quyền năng của ta, hầu cho danh ta
đồn khắp cả thiên hạ.
17 Nếu ngươi còn cản trở, không để cho dân ta
đi,
18 thì mai, tại giờ nầy, ta sẽ làm một đám mưa

đá lớn, đến đỗi tại xứ Ê-díp-tô từ khi khai sáng
cho đến ngày nay chẳng có đám mưa nào giống
như vậy.
19 Thế thì, bây giờ hãy sai đem lục súc và
mọi vật thuộc về ngươi ở ngoài đồng vào, cho
khỏi hiểm nghèo. Mưa đá sẽ rớt xuống trên mọi
người và vật đang ở ngoài đồng không vào nhà,
thì sẽ chết hết.
20 Những kẻ nào trong quần thần Pha-ra-ôn có
lòng kính sợ lời Đức Giê-hô-va, lật đật rút đầy
tớ và súc vật mình về nhà;
21 còn kẻ nào chẳng chú ý về lời Đức Giê-hô-va,
thì để đầy tớ và súc vật mình ở ngoài đồng.
22 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Hãy giơ tay ngươi lên trời, làm mưa đá rớt xuống
trên cả xứ Ê-díp-tô, trên mình người, súc vật, và
khắp rau cỏ ngoài đồng.
23 Môi-se bèn giơ gậy mình lên trời, Đức Giê-
hô-va làm cho sấm động, mưa đá sa, lửa chạy
trên mặt đất. Vậy, Đức Giê-hô-va khiến mưa đá
sa trên xứ Ê-díp-tô.
24 Vả, có mưa đá sa xuống và lửa cháy rất
mạnh pha lộn với, đến nỗi từ khi xứ Ê-díp-tô
lập quốc đến giờ, chẳng có giống như vậy.
25 Thế thì, trong cả xứ Ê-díp-tô, mưa đá làm
hại mọi vật ở ngoài đồng, nào người ta, nào súc
vật, nào rau-cỏ, và làm gãy cây cối nữa.
26 Chỉ đất Gô-sen, là nơi dân Y-sơ-ra-ên ở,
chẳng có mưa đá mà thôi.
27 Pha-ra-ôn bèn truyền đòi Môi-se và A-rôn
mà phán rằng: Lần nầy trẫm đã phạm tội; Đức

Giê-hô-va là công bình; trẫm cùng dân sự trẫm
là kẻ phạm tội.
28 Hãy cầu nguyện Đức Giê-hô-va, hầu cho tan
sấm sét và mưa đá; rồi trẫm sẽ tha các ngươi đi,
không đợi lâu nữa đâu.
29 Môi-se bèn đáp rằng: Vừa khi tôi ra khỏi
thành, tôi sẽ giơ tay lên Đức Giê-hô-va, sấm sét
sẽ lặng, mưa đá sẽ tan, hầu cho bệ hạ biết rằng
trái đất thuộc về Đức Giê-hô-va.
30 Nhưng tôi biết rằng bệ hạ và quần thần chưa
kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời.
31 Vả, trong lúc đó, lúa mạch trổ bông, cây gai
có hoa, nên lúa mạch và gai bị đập nát;
32 còn lúa mì và tiểu mạch trổ muộn, nên
không bị đập.
33 Vậy, Môi-se lui khỏi Pha-ra-ôn, đi ra thành,
giơ tay lên Đức Giê-hô-va, sấm sét và mưa đá
tạnh, mưa bèn ngớt hột trên mặt đất.
34 Khi Pha-ra-ôn thấy mưa, mưa đá và sấm sét
đã tạnh rồi, người và quần thần lại rắn lòng, cứ
phạm tội nữa.
35 Vậy Pha-ra-ôn cứng lòng, không tha dân Y-
sơ-ra-ên đi, y như lời Đức Giê-hô-va đã cậy Môi-
se mà phán.

10

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy
đi đến Pha-ra-ôn, vì ta đã làm rắn lòng người và
lòng quần thần, để làm cho các dấu lạ của ta tỏ
ra giữa họ,

2 hầu cho ngươi thuật cùng con và cháu mình
những công việc to tát ta đã làm trên dân Ê-díp-
tô, các dấu lạ ta đã làm giữa vòng họ, đặng các
ngươi biết rằng ta là Đức Giê-hô-va.
3 Môi-se và A-rôn bèn đi đến Pha-ra-ôn mà tâu
rằng: Giê-hô-va là Đức Chúa Trời dân Hê-bơ-rơ,
có phán như vầy: Ngươi không chịu hạ mình
trước mặt ta cho đến chừng nào? Hãy tha dân
ta đi, để chúng nó hầu việc ta.
4 Nếu từ chối, không cho dân ta đi, nầy, ngày
mai ta sẽ sai cào cào đến địa phận ngươi;
5 nó sẽ phủ rợp trên mặt đất, người ta chẳng
còn thấy đất nữa; nó sẽ cắn xả những vật chi
còn lại, tức vật nào trận mưa đá còn chừa lại; nó
cũng cắn xả những cây mọc ngoài đồng ruộng
các ngươi,
6 vào đầy cung điện ngươi, dinh thất của quần
thần ngươi, và nhà cửa của người Ê-díp-tô: ấy
là một điều tổ phụ ngươi, đến nỗi thỉ tổ ngươi,
cũng chẳng bao giờ thấy từ khi họ đã có trên mặt
đất cho đến ngày nay. Đoạn, Môi-se xây mặt lui
ra khỏi Pha-ra-ôn.
7 Quần thần Pha-ra-ôn tâu rằng: Đến chừng
nào người nầy mới thôi gài bẫy ta? Hãy tha dân
ấy đi, để chúng nó hầu việc Giê-hô-va Đức Chúa
Trời chúng nó! Bệ hạ há chưa biết rằng nước
Ê-díp-tô đã bị nguy vong sao?
8 Họ bèn truyền đòi Môi-se và A-rôn trở lại
cùng Pha-ra-ôn; người nói rằng: Hãy đi hầu việc
Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Hết thảy
những ai là người phải đi?

9 Môi-se tâu rằng: Chúng tôi đi, sẽ đem nam
phụ lão ấu và chiên bò theo, vì về phần chúng
tôi, ấy là một lễ của Đức Giê-hô-va.
10 Pha-ra-ôn bèn nói rằng: Cầu xin Đức Giê-
hô-va ở cùng các ngươi! Hồ dễ ta cho các ngươi
cùng con cái đều đi sao! Không! quả thật không
cho đâu, vì các ngươi có mưu ác!
11 Không được vậy đâu, chỉ các ngươi, là đàn
ông, phải đi hầu việc Đức Giê-hô-va, vì là điều
các ngươi đã xin. Đoạn, họ bèn đuổi Môi-se và
A-rôn khỏi trước mặt Pha-ra-ôn.
12 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Hãy giơ tay ngươi ra trên xứ Ê-díp-tô, đặng
khiến cào cào tràn lên xứ đó, cắn xả rau cỏ và
mọi vật chi trên đất mưa đá còn chừa lại.
13 Vậy, Môi-se bèn giơ gậy mình ra trên xứ Ê-
díp-tô, thì Đức Giê-hô-va dẫn ngọn gió đông thổi
trên xứ sòng ngày và đêm đó; qua sáng mai gió
đông đã dẫn cào cào đến.
14 Cào cào tràn lên khắp cả xứ Ê-díp-tô, và sa
xuống trong địa hạt xứ ấy nhiều vô số. Trước
kia chẳng bao giờ có bằng số đó, sau nầy cũng
chẳng hề sẽ có bằng như vậy.
15 Cào cào bao phủ khắp mặt đất của cả xứ, và
xứ thành ra tối tăm, cắn xả các rau cỏ ngoài đồng
cùng trái cây mà mưa đá còn chừa lại; trong
khắp xứ Ê-díp-tô chẳng còn chút xanh tươi chi
cho cây cối hay là cho cỏ rau ở ngoài đồng ruộng
nữa.
16 Pha-ra-ôn vội đòi Môi-se và A-rôn đến mà
phán rằng: Trẫm đã phạm tội cùng Giê-hô-va

Đức Chúa Trời các ngươi, và cùng các ngươi
nữa.
17 Nhưng bây giờ, xin xá tội cho trẫm lần nầy;
và hãy cầu giùm Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi, hầu cho ít nữa Ngài khiến xa trẫm cái vạ
chết nầy.
18 Môi-se bèn lui ra khỏi Pha-ra-ôn, và khẩn
nguyện Đức Giê-hô-va.
19 Đức Giê-hô-va dẫn ngọn gió tây đến rất
mạnh, đem cào cào đi đuổi xuống Biển đỏ; khắp
địa hạt Ê-díp-tô chẳng còn một con cào cào nào.
20 Nhưng Đức Giê-hô-va làm cho Pha-ra-ôn
cứng lòng: người chẳng tha dân Y-sơ-ra-ên đi.
21 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Hãy giơ tay ngươi lên trời, hầu cho trên xứ Ê-díp-
tô có sự tối tăm dày đến nỗi người ta rờ đụng đến
được.
22 Vậy, Môi-se giơ tay mình lên trời, bèn có sự
tối tăm rất dày trong ba ngày tại xứ Ê-díp-tô;
23 trong ba ngày đó người ta không thấy nhau
được, không ai nhớm khỏi chỗ mình được.
Nhưng trong chốn dân Y-sơ-ra-ên ở thì có ánh
sáng cho họ.
24 Pha-ra-ôn bèn đòi Môi-se mà phán rằng:
Hãy đi hầu việc Đức Giê-hô-va; con trẻ các ngươi
đi theo nữa; chỉ bầy chiên và bò ở lại thôi.
25 Nhưng Môi-se tâu rằng: Chính bệ hạ hãy
cấp cho chúng tôi các con sinh và vật chi dùng
làm của lễ thiêu để dâng cho Giê-hô-va Đức Chúa
Trời chúng tôi.
26 Các bầy lục súc sẽ theo chúng tôi nữa,

không còn để lại một móng chân nào; vì chúng
tôi sẽ dùng mấy con thú đó mà hầu việc Giê-hô-
va Đức Chúa Trời chúng tôi. Chúng tôi biết vật
chi dùng để thờ phượng Đức Giê-hô-va, chỉ khi
nào sẽ đến nơi đó.
27 Nhưng Đức Giê-hô-va làm cho Pha-ra-ôn
cứng lòng, nên người không khứng cho dân Y-
sơ-ra-ên đi.
28 Pha-ra-ôn nói rằng: Hãy lui ra khỏi ta cho
rảnh! Khá giữ mình đừng thấy mặt ta nữa, vì
ngày nào ngươi thấy mặt ta thì sẽ chết!
29 Môi-se bèn nói rằng: Bệ hạ nói phải lắm; tôi
chẳng hề thấy mặt bệ hạ nữa đâu.

11

1 Vả, Đức Giê-hô-va có phán cùng Môi-se rằng:
Ta sẽ giáng cho Pha-ra-ôn và xứ Ê-díp-tô một tai
vạ nữa; đoạn, người sẽ tha các ngươi đi khỏi đây.
Khi người định tha đi, thì sẽ đuổi các ngươi ra
khỏi đây.
2 Vậy, hãy nói cùng dân sự và dặn rằng mỗi
người bất luận nam hay nữ phải xin kẻ lân cận
mình những đồ bằng bạc và bằng vàng.
3 Đức Giê-hô-va làm cho dân sự được ơn trước
mặt người Ê-díp-tô; Môi-se cũng là một người
rất tôn trọng trong xứ Ê-díp-tô, trước mắt quần
thần của Pha-ra-ôn và trước mắt dân ấy.
4 Môi-se nói: Đức Giê-hô-va có phán như vầy:
Chừng giữa đêm ta sẽ ra tuần hành xứ Ê-díp-tô.
5 Hết thảy con trưởng nam trong xứ Ê-díp-tô
sẽ chết, từ thái tử của Pha-ra-ôn ngồi trên ngai

mình, cho đến con cả của người đòi ở sau cối, và
luôn mọi con đầu lòng của súc vật nữa.
6 Trong cả xứ Ê-díp-tô sẽ có tiếng kêu la inh ỏi,
cho đến đỗi chưa hề có, và cũng sẽ chẳng bao
giờ có giống như vậy nữa.
7 Nhưng, trong cả dân Y-sơ-ra-ên dầu đến một
con chó cũng sẽ chẳng sủa hoặc người, hoặc vật;
hầu cho các ngươi biết rằng Đức Giê-hô-va phân
biệt dân Y-sơ-ra-ên cùng người Ê-díp-tô là dường
nào.
8 Nầy, quần thần của bệ hạ sẽ xuống cùng tôi,
sấp mình trước mặt tôi mà rằng: Ngươi và cả
dân sự theo ngươi hãy đi đi! Đoạn, tôi sẽ đi ra.
Môi-se bèn lui ra khỏi Pha-ra-ôn lấy làm giận
lắm.
9 Vả, Đức Giê-hô-va có phán cùng Môi-se rằng:
Pha-ra-ôn chẳng khứng nghe ngươi đâu, hầu cho
các dấu lạ ta thêm lên trong xứ Ê-díp-tô.
10 Môi-se và A-rôn bèn làm các dấu lạ trước
mặt Pha-ra-ôn; nhưng Đức Giê-hô-va làm cho
Pha-ra-ôn cứng lòng, nên người chẳng tha dân
Y-sơ-ra-ên đi khỏi xứ mình.

12

1 Tại xứ Ê-díp-tô, Đức Giê-hô-va phán cùng
Môi-se và A-rôn rằng:
2 Tháng nầy định làm tháng đầu cho các
ngươi, tức là tháng giêng trong quanh năm.
3 Hãy nói cho toàn hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng:
Đến ngày mồng mười tháng nầy, mỗi gia trưởng
tùy theo nhà mình phải bắt một con chiên con.

4 Nếu nhà ít người quá ăn không hết một chiên
con, hãy chung cùng người rất lân cận mình, tùy
theo số người; và hãy tính cho mỗi chiên con tùy
sức người ăn hết.
5 Các ngươi hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc
trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực,
tuổi giáp niên, chẳng tì vít chi,
6 đoạn để dành cho đến ngày mười bốn tháng
nầy; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào
lối chiều tối.
7 Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và
mày cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó.
8 Đêm ấy họ sẽ ăn thịt chiên quay với bánh
không men và rau đắng.
9 Chớ ăn thịt nửa chín nửa sống hay là luộc
trong nước, nhưng phải quay trên lửa cả và đầu,
giò, với bộ lòng.
10 Các ngươi chớ để chi còn lại đến sáng mai;
nếu còn lại, hãy thiêu đi.
11 Vậy, ăn thịt đó, phải như vầy: Dây lưng cột,
chân mang giày, tay cầm gậy, ăn hối hả; ấy là lễ
Vượt-qua của Đức Giê-hô-va.
12 Đêm đó ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại
mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho
đến súc vật; ta sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-
díp-tô; ta là Đức Giê-hô-va.
13 Huyết bôi trên nhà các ngươi ở, sẽ dùng làm
dấu hiệu; khi ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết
đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy diệt các
ngươi.
14 Các ngươi hãy ghi ngày đó làm kỷ niệm; trải

các đời hãy giữ làm một lễ cho Đức Giê-hô-va,
tức là một lễ lập ra đời đời.
15 Trong bảy ngày phải ăn bánh không men:
vừa đến ngày thứ nhất, hãy dẹp men khỏi nhà
đi; vì hễ ai ăn bánh có men từ ngày thứ nhất cho
đến ngày thứ bảy, thì sẽ bị truất ra khỏi Y-sơ-ra-
ên.
16 Ngày thứ nhất, sẽ có một sự nhóm hiệp
thánh; qua ngày thứ bảy các ngươi cũng sẽ có
một sự nhóm hiệp thánh nữa. Trong mấy ngày
đó chẳng nên làm công việc chi, chỉ lo sắm đồ
ăn cho mỗi người cần ăn mà thôi.
17 Vậy, các ngươi hãy giữ lễ bánh không men,
vì chính ngày đó ta rút quân đội các ngươi ra
khỏi xứ Ê-díp-tô; nên chi, trải các đời phải giữ
ngày đó như một lễ lập ra đời đời.
18 Ngày mười bốn tháng giêng, chiều lại, các
ngươi sẽ ăn bánh không men cho đến chiều ngày
hai mươi mốt tháng đó.
19 Trong bảy ngày không nên còn thấy men tại
nhà các ngươi; vì bất luận người ngoại bang hay
là người bổn xứ, hễ ai ăn bánh có men sẽ bị truất
khỏi hội chúng Y-sơ-ra-ên.
20 Chớ nên ăn bánh có men; khắp nơi các ngươi
ở đều phải ăn bánh không men.
21 Vậy, Môi-se nhóm lại các trưởng lão Y-sơ-ra-
ên mà nói rằng: Hãy đi bắt một con trong bầy
cho mọi nhà các ngươi, và giết nó làm lễ Vượt-
qua.
22 Rồi hãy lấy một chùm kinh giới nhúng vào
huyết trong chậu, bôi lên mày và hai cây cột cửa,

đoạn, trong các ngươi chớ ai ra khỏi cửa nhà
mình cho đến sáng mai.
23 Đức Giê-hô-va sẽ đi qua đặng hành hại xứ
Ê-díp-tô; khi thấy huyết nơi mày và hai cây cột
cửa, Ngài sẽ vượt qua, không cho kẻ tiêu diệt
vào nhà các ngươi đặng hành hại.
24 Hãy giữ lễ nầy như một lệ lập ra đời đời cho
các ngươi và con cháu các ngươi.
25 Khi nào các ngươi vào xứ mà Đức Giê-hô-va
sẽ ban cho, như lời Ngài đã phán, thì hãy giữ lễ
nầy.
26 Khi con cháu các ngươi hỏi rằng: Lễ nầy là
nghĩa chi?
27 Hãy đáp rằng: Aáy là của tế lễ Vượt-qua của
Đức Giê-hô-va, vì khi Ngài hành hại xứ Ê-díp-tô
thì Ngài đi vượt qua các nhà dân Y-sơ-ra-ên, và
cứu nhà chúng ta đó.
28 Dân Y-sơ-ra-ên bèn cúi đầu lạy, rồi đi, làm
theo như lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se
và A-rôn.
29 Vả, khi giữa đêm, Đức Giê-hô-va hành hại
mọi con đầu lòng tại xứ Ê-díp-tô, từ thái tử của
Pha-ra-ôn ngồi trên ngai mình, cho đến con cả
người bị tù, và hết thảy con đầu lòng của súc
vật.
30 Đang lúc ban đêm, Pha-ra-ôn, quần thần
cùng hết thảy người Ê-díp-tô đều chờ dậy; có
tiếng kêu la inh ỏi trong xứ Ê-díp-tô, vì chẳng
một nhà nào là không có người chết.
31 Trong đêm đó, Pha-ra-ôn bèn đòi Môi-se và
A-rôn mà phán rằng: Hai ngươi và dân Y-sơ-ra-

ên hãy chờ dậy, ra khỏi giữa vòng dân ta mà đi
hầu việc Đức Giê-hô-va, như các ngươi đã nói.
32 Cũng hãy dẫn bò và chiên đi, như lời các
ngươi đã nói, và cầu phước cho ta nữa.
33 Người Ê-díp-tô thúc giục dân Y-sơ-ra-ên ra
khỏi xứ mau mau, vì nói rằng: Chúng ta đều
chết hết!
34 Vậy, dân sự đều đem bột nhồi rồi chưa men
đi, và bọc những thùng nhồi bột trong áo tơi vác
lên vai mình.
35 Vả, dân Y-sơ-ra-ên có làm y theo lời Môi-se
đã dặn, xin người Ê-díp-tô những đồ bằng bạc
và bằng vàng cùng áo xống.
36 Đức Giê-hô-va làm cho dân sự được ơn trước
mắt người Ê-díp-tô, nên họ bằng lòng cho; và
dân Y-sơ-ra-ên lột trần người Ê-díp-tô vậy.
37 Dân Y-sơ-ra-ên đi từ Ram-se đến Su-cốt, số
không kể con nít, được chừng sáu mươi vạn
người đàn ông đi bộ.
38 Lại có vô số người ngoại bang đi lên chung
luôn với chiên, bò, súc vật rất nhiều.
39 Chúng bèn hấp bánh không men bằng bột
của mình đã đem theo từ xứ Ê-díp-tô; bột không
men, vì cớ bị đuổi khỏi xứ Ê-díp-tô không thể
chậm trễ, và cũng chẳng sắm kịp lương thực
chi được.
40 Vả, thì kiều ngụ của dân Y-sơ-ra-ên tại xứ
Ê-díp-tô được bốn trăm ba mươi năm.
41 Khi mãn bốn trăm ba mươi năm rồi, thì,
cũng trong ngày đó, các quân đội của Đức Giê-
hô-va ra khỏi xứ Ê-díp-tô.

42 Aáy là một đêm người ta phải giữ cho Đức
Giê-hô-va, vì Ngài rút dân Y-sơ-ra-ên khỏi xứ Ê-
díp-tô. Trải các đời, cả dân Y-sơ-ra-ên phải giữ
đêm đó, để tôn trọng Đức Giê-hô-va.
43 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se và A-rôn
rằng: Đây là luật lệ về lễ Vượt-qua: Phàm người
ngoại bang chẳng được ăn lễ đó.
44 Còn về phần kẻ tôi mọi, là người bỏ tiền ra
mua, ngươi hãy làm phép cắt bì cho, thì họ mới
được ăn.
45 Khách ngoại bang và kẻ làm thuê cũng
chẳng được phép ăn lễ đâu.
46 Lễ đó chỉ ăn nội trong nhà; ngươi đừng đem
thịt ra ngoài, và cũng đừng làm gãy một cái
xương nào.
47 Hết thảy hội chúng Y-sơ-ra-ên phải giữ lễ
Vượt-qua.
48 Khi một khách ngoại bang nào kiều ngụ nhà
ngươi, muốn giữ lễ Vượt-qua của Đức Giê-hô-va,
thì mọi người nam của họ phải chịu phép cắt bì;
đoạn, họ mới được đến gần giữ lễ nầy, và được
coi như người sanh trong xứ. Nhưng ai không
chịu phép cắt bì, thì chẳng được ăn đâu.
49 Cũng đồng một luật cho người sanh trong xứ
cùng khách ngoại bang nào đến kiều ngụ giữa
các ngươi.
50 Toàn dân Y-sơ-ra-ên đều làm như lời Đức
Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se và A-rôn.
51 Cũng trong ngày đó, Đức Giê-hô-va rút dân
Y-sơ-ra-ên, tùy theo quân đội, ra khỏi xứ Ê-díp-
tô.

13

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng:
2 Trong vòng dân Y-sơ-ra-ên bất luận người
hay vật, hãy vì ta biệt riêng ra thánh mọi con
đầu lòng; bởi con đầu lòng thuộc về ta.
3 Môi-se nói cùng dân sự rằng: Hãy kỷ niệm
ngày nầy, vì là ngày Đức Giê-hô-va dùng tay
quyền năng rút các ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô,
tức là khỏi nhà nô lệ; nên chớ ai ăn bánh có
men.
4 Ngày nay, nhằm tháng lúa trỗ, các ngươi ra
đi.
5 Vậy khi nào Đức Giê-hô-va đưa ngươi vào
bờ cõi xứ dân Ca-na-an, dân Hê-tít, dân A-mô-
rít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít rồi, là một xứ
đượm sữa và mật, và là xứ Ngài đã thề cùng tổ
phụ sẽ ban cho ngươi, thì đến trong tháng nầy
hãy giữ lễ thánh đó.
6 Trong bảy ngày hãy ăn bánh không men; đến
ngày thứ bảy sẽ có lễ kính Đức Giê-hô-va.
7 Phải ăn bánh không men trong bảy ngày;
khắp cả địa hạt ngươi sẽ không thấy bánh có
men, hoặc men tại nơi ngươi nữa.
8 Trong ngày đó hãy giải nghĩa cho con trai
ngươi rằng: Aáy vì việc Đức Giê-hô-va làm cho
ta, khi ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
9 Điều đó sẽ làm một dấu hiệu nơi tay ngươi,
làm một kỷ niệm ghi nơi trán ở giữa cặp mắt
ngươi, hầu cho luật pháp của Đức Giê-hô-va ở
nơi miệng ngươi, vì Đức Giê-hô-va đã dùng tay
quyền năng rút ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
10 Hằng năm, đến k”, ngươi phải giữ lễ nầy.

11 Khi Đức Giê-hô-va đã đưa ngươi vào bờ cõi
xứ Ca-na-an, như Ngài đã thề cùng ngươi, và tổ
phụ ngươi, khi Ngài đã ban xứ đó cho rồi,
12 thì hãy đem dâng cho Đức Giê-hô-va những
con trưởng nam cùng cả con đầu lòng đực của
súc vật ngươi, vì chúng nó đều sẽ thuộc về Đức
Giê-hô-va.
13 Nhưng mỗi con lừa đầu lòng, ngươi phải bắt
chiên con hay là dê con mà chuộc; bằng không,
ngươi hãy vặn cổ nó. Ngươi cũng chuộc mọi
trưởng nam trong vòng con trai ngươi.
14 Vả, một mai con trai ngươi hỏi rằng: Điều đó
có ý nghĩa chi? thì hãy đáp rằng: Aáy vì cớ Đức
Giê-hô-va đã dùng tay quyền năng rút chúng ta
ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là nhà nô lệ;
15 và khi Pha-ra-ôn cứng lòng không tha chúng
ta đi, Ngài bèn giết hết các con đầu lòng trong
xứ đó, từ con trưởng nam người ta cho đến con
đầu lòng súc vật. Vì cớ đó, ta dâng tế lễ cho
Đức Giê-hô-va mọi con đực sanh đầu lòng, và ta
chuộc con trưởng nam trong vòng con trai ta.
16 Aáy sẽ làm một dấu hiệu nơi tay ngươi, và
ấn chí nơi trán giữa cặp mắt ngươi, để nhắc cho
nhớ rằng Đức Giê-hô-va đã dùng tay quyền năng
rút chúng ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
17 Vả, khi Pha-ra-ôn tha dân Y-sơ-ra-ên đi, Đức
Chúa Trời không dẫn dân ấy đi theo đường về
xứ Phi-li-tin, là đường gần hơn hết, vì Ngài nói
rằng: E khi dân thấy trận mạc, dời lòng trở về
xứ Ê-díp-tô chăng.
18 Cho nên Đức Chúa Trời dẫn chúng đi vòng

theo đường trong đồng vắng, về hướng Biển-dỏ.
Dân Y-sơ-ra-ên cầm khí giới ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
19 Môi-se dời hài cốt Giô-sép theo mình, vì Giô-
sép có bắt dân Y-sơ-ra-ên thề quyết rằng: Chắc
Đức Chúa Trời sẽ viếng các ngươi; hãy dời hài
cốt ta theo các ngươi khỏi đây.
20 Vả, chúng đi khỏi Su-cốt, đóng trại tại Ê-tam,
ở cuối đầu đồng vắng.
21 Đức Giê-hô-va đi trước dân sự, ban ngày ở
trong một trụ mây, để dẫn đường đi; ban đêm
trong một trụ lửa, để soi sáng cho chúng, hầu
cho được đi luôn ngày và đêm.
22 Ban ngày trụ mây chẳng bao giờ cách xa dân
sự, trụ lửa ban đêm cũng vậy.

14

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng:
2 Hãy truyền cho dân Y-sơ-ra-ên trở lại đóng
trại tại trước Phi-Ha-hi-rốt, ngang Ba-anh-Sê-
phôn, giữa khoảng Mít-đôn và biển. Các ngươi
hãy đóng trại đối diện nơi nầy, gần biển.
3 Chắc Pha-ra-ôn sẽ nói về dân Y-sơ-ra-ên rằng:
Dân đó lạc đường bị khốn trong đồng vắng rồi.
4 Ta sẽ làm cho Pha-ra-ôn cứng lòng, người sẽ
đuổi theo dân đó; nhưng ta sẽ vì Pha-ra-ôn và cả
toán binh người được rạng danh; người Ê-díp-tô
sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va. Dân Y-sơ-ra-ên bèn
làm như vậy.
5 Vả, họ báo cùng vua Ê-díp-tô rằng dân Hê-bơ-
rơ đã trốn đi rồi. Lòng Pha-ra-ôn và quần thần
đối cùng dân đó bèn thay đổi, nói rằng: Chúng

ta đã làm chi vậy, tha dân Y-sơ-ra-ên đi để khỏi
phục dịch ta nữa sao?
6 Pha-ra-ôn bèn thắng xe và đem dân mình
theo.
7 Người đem sáu trăm xe thượng hạng và hết
thảy xe trong xứ Ê-díp-tô, trên mỗi xe đều có
chiến binh cả.
8 Đức Giê-hô-va làm cho Pha-ra-ôn, vua xứ
Ê-díp-tô, cứng lòng, đuổi theo dân Y-sơ-ra-ên;
nhưng dân nầy đã ra đi một cách dạn dĩ.
9 Người Ê-díp-tô và cả ngựa xe, lính kỵ, cùng
toán binh của Pha-ra-ôn đều đuổi theo dân Y-
sơ-ra-ên, gặp đang đóng đồn nơi bờ biển, gần
Phi-ha-hi-rốt, ngang Ba-anh-Sê-phôn.
10 Vả, khi Pha-ra-ôn đến gần, dân Y-sơ-ra-ên
ngước mắt lên, thấy dân Ê-díp-tô đuổi theo, bèn
lấy làm hãi hùng, kêu van Đức Giê-hô-va.
11 Chúng lại nói cùng Môi-se rằng: Xứ Ê-díp-tô
há chẳng có nơi mộ phần, nên nỗi người mới dẫn
chúng tôi vào đồng vắng đặng chết sao? Người
đưa chúng tôi ra xứ Ê-díp-tô để làm chi?
12 Chúng tôi há chẳng có nói cùng người tại xứ
Ê-díp-tô rằng: Để mặc chúng tôi phục dịch dân
Ê-díp-tô, vì thà rằng phục dịch họ còn hơn phải
chết nơi đồng vắng?
13 Môi-se đáp cùng dân sự rằng: Chớ sợ chi,
hãy ở đó, rồi ngày nay xem sự giải cứu Đức Giê-
hô-va sẽ làm cho các ngươi; vì người Ê-díp-tô mà
các ngươi ngó thấy ngày nay, thì chẳng bao giờ
ngó thấy nữa.
14 Đức Giê-hô-va sẽ chiến cự cho, còn các ngươi

cứ yên lặng.
15 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Sao
ngươi kêu van ta? Hãy bảo dân Y-sơ-ra-ên cứ đi;
16 còn ngươi hãy giơ gậy lên, đưa tay trên
mặt biển, phân rẽ nước ra, thì dân Y-sơ-ra-ên
sẽ xuống biển đi như trên đất cạn.
17 Còn ta sẽ làm cho dân Ê-díp-tô cứng lòng
theo dân Y-sơ-ra-ên xuống biển, rồi ta sẽ được
rạng danh vì Pha-ra-ôn, cả đạo binh, binh xa, và
lính kỵ người.
18 Khi nào ta được rạng danh vì Pha-ra-ôn,
binh xa, cùng lính kỵ người, thì người Ê-díp-tô
sẽ rõ ràng ta là Đức Giê-hô-va vậy.
19 Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã đi trước trại
quân của dân Y-sơ-ra-ên lộn lại đi sau; còn trụ
mây vốn đi trước trại quân, lại ở về sau;
20 trụ mây đứng về giữa khoảng trại người Ê-
díp-tô và trại dân Y-sơ-ra-ên, làm áng mây tối
tăm cho đàng nầy, soi sáng ban đêm cho đàng
kia; nên trọn cả đêm hai trại chẳng hề xáp gần
nhau được.
21 Vả, Môi-se giơ tay ra trên biển, Đức Giê-hô-
va dẫn trận gió đông thổi mạnh đến đùa biển
lại trọn cả đêm; Ngài làm cho biển bày ra khô,
nước phân rẽ.
22 Dân Y-sơ-ra-ên xuống biển, đi như trên đất
cạn; còn nước làm thành một tấm vách ngăn bên
hữu và bên tả.
23 Người Ê-díp-tô bèn đuổi theo; hết thảy ngựa,
binh xa cùng lính kỵ của Pha-ra-ôn đều theo
xuống giữa biển.

24 Vả, đến canh sáng, Đức Giê-hô-va ở trong
lòng trụ mây và lửa, nhìn ra thấy trại quân Ê-
díp-tô, bèn làm cho họ phải rối loạn.
25 Ngài tháo bánh xe của họ, khiến dẫn dắt cực
nhọc. Người Ê-díp-tô bèn nói nhau rằng: Ta hãy
trốn khỏi dân Y-sơ-ra-ên đi, vì Đức Giê-hô-va thế
dân đó mà chiến cự cùng chúng ta.
26 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy
giơ tay ngươi ra trên biển, nước sẽ trở lấp người
Ê-díp-tô, binh xa và lính kỵ của chúng nó.
27 Môi-se bèn giơ tay mình ra trên biển, lối
sáng mai, nước trở lấp phủ đáy biển lại, người
Ê-díp-tô chạy trốn bị nước chận; vậy Đức Giê-
hô-va xô họ xuống giữa biển.
28 Thế thì, nước trở lại bao phủ binh xa, lính
kỵ của cả đạo binh Pha-ra-ôn đã theo dân Y-sơ-
ra-ên xuống biển, chẳng còn sót lại một ai.
29 Song dân Y-sơ-ra-ên đi giữa biển như trên
đất cạn; nước làm thành vách ngăn bên hữu và
bên tả.
30 Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va giải cứu dân
Y-sơ-ra-ên thoát khỏi tay người Ê-díp-tô; dân ấy
thấy người Ê-díp-tô chết trên bãi biển.
31 Dân Y-sơ-ra-ên thấy việc lớn lao mà Đức Giê-
hô-va đã làm cho người Ê-díp-tô, nên kính sợ
Ngài, tin Ngài và Môi-se, là tôi tớ Ngài.

15

1 Đoạn, Môi-se và dân Y-sơ-ra-ên hát bài ca nầy
cho Đức Giê-hô-va, rằng: Tôi ca tụng Đức Giê-

hô-va, vì Ngài rất vinh hiển oai nghiêm. Ngài đã
liệng xuống biển ngựa và người cỡi ngựa.
2 Đức Giê-hô-va là sức mạnh và sự ca tụng của
tôi: Ngài đã trở nên Đấng cứu tôi. Ngài là Đức
Chúa Trời tôi, tôi ngợi khen Ngài; Đức Chúa Trời
của tổ phụ tôi, tôi tôn kính Ngài.
3 Đức Giê-hô-va là một chiến sĩ; Danh Ngài là
Giê-hô-va.
4 Ngài đã ném xuống biển binh xa Pha-ra-ôn
và cả đạo binh của người; Quan tướng kén chọn
của người đã bị đắm nơi Biển đỏ,
5 Những lượn sóng đã vùi lấp họ rồi; Họ chìm
đến đáy biển như một hòn đá vậy.
6 Hỡi Đức Giê-hô-va! Tay hữu Ngài có sức
mạnh vinh hiển thay. Hỡi Đức Giê-hô-va! Tay
hữu Ngài hủy quân nghịch tan đi.
7 Bởi sự cả thể của oai nghiêm Ngài, Đánh đổ
kẻ dấy nghịch cùng mình. Ngài nổi giận phừng
phừng, Đốt họ cháy như rơm ra.
8 Lỗ mũi Ngài thở hơi ra, nước bèn dồn lại,
Lượn sóng đổ dựng như một bờ đê; Vực sâu
đọng lại nơi rún biển.
9 Quân nghịch rằng: Ta đuổi theo, ta sẽ đuổi
kịp Ta sẽ chia phân của giặc; Tâm hồn ta sẽ thỏa
nguyện nơi họ; Ta rút gươm ra, tay ta hủy diệt
họ.
10 Ngài đã thở hơi ra Biển vùi lấp quân nghịch
lại; Họ bị chìm như cục chì Nơi đáy nước sâu.
11 Hỡi Đức Giê-hô-va! trong vòng các thần, ai
giống như Ngài? Trong sự thánh khiết, ai được
vinh hiển như Ngài. Đáng sợ, đáng khen Hay

làm các phép lạ?
12 Ngài đã đưa tay hữu ra, Đất đã nuốt chúng
nó.
13 Ngài lấy lòng thương xót dìu dắt Dân nầy
mà Ngài đã chuộc lại; Ngài đã dùng năng lực
đưa nó Về nơi ở thánh của Ngài.
14 Các dân tộc nghe biết việc nầy đều run sợ,
Cơn kinh hãi áp-hãm dân xứ Pha-lê-tin.
15 Các quan trưởng xứ Ê-đôm bèn lấy làm bối
rối; Mấy mặt anh hùng nơi Mô-áp đều kinh hồn;
Cả dân Ca-na-an đều mất vía
16 Sự hoảng hốt kinh hãi giáng cho chúng nó;
Hỡi Đức Giê-hô-va! vì quyền cao nơi cánh tay
Ngài, Chúng nó đều bị câm như đá, Cho đến
chừng nào dân Ngài vượt qua; Cho đến khi dân
mà Ngài đã chuộc, vượt qua rồi.
17 Hỡi Đức Giê-hô-va! Ngài đưa dân ấy vào, và
lập nơi núi cơ nghiệp Ngài, Tức là chốn Ngài đã
sắm sẵn, để làm nơi ở của Ngài, Hỡi Chúa! là
đền thánh mà tay Ngài đã lập.
18 Đức Giê-hô-va sẽ cai trị đời đời kiếp kiếp.
19 Vì ngựa của Pha-ra-ôn, binh xa, cùng lính kỵ
người đã xuống biển; Và Đức Giê-hô-va đã vùi
dập nước biển lên trên, Nhưng dân Y-sơ-ra-ên
đi giữa biển như đi trên đất cạn.
20 Nữ tiên tri Mi-ri-am, là em gái A-rôn, tay cầm
trống cơm, các đàn bà đều đi ra theo người, cầm
trống cơm và múa.
21 Mi-ri-am đáp lại rằng: Hãy ca tụng Đức Giê-
hô-va, vì Ngài rất vinh hiển oai nghiêm; Ngài đã
liệng xuống biển ngựa và người cỡi ngựa.

22 Đoạn, Môi-se đem dân Y-sơ-ra-ên đi khỏi
Biển đỏ, đến nơi đồng vắng Su-rơ; trọn ba ngày
đi trong đồng vắng, kiếm chẳng được nước đâu
cả.
23 Kế đến đất Ma-ra, nhưng vì nước tại đó
đắng, uống chẳng được, nên chi chỗ nầy gọi là
Ma-ra.
24 Dân sự bèn oán trách Môi-se rằng: Chúng
tôi lấy chi uống?
25 Môi-se kêu van Đức Giê-hô-va; Ngài bèn chỉ
cho người một cây gỗ, người lấy liệng xuống
nước, nước bèn hóa ra ngọt. Aáy tại đó, Đức
Giê-hô-va định luật lệ cùng lập pháp độ cho dân
sự, và tại đó Ngài thử họ.
26 Ngài phán rằng: Nếu ngươi chăm chỉ nghe
lời Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, làm sự ngay
thẳng trước mặt Ngài, lắng tai nghe các điều răn
và giữ mọi luật lệ Ngài, thì ta chẳng giáng cho
ngươi một trong các bịnh nào mà ta đã giáng cho
xứ Ê-díp-tô; vì ta là Đức Giê-hô-va, Đấng chữa
bịnh cho ngươi.
27 Đoạn, dân sự đến đất Ê-lim; nơi đó có mười
hai suối nước, và bảy mươi cây chà là; dân sự
đóng trại tại đó, gần bên suối nước.

16

1 Nhằm ngày mười lăm tháng hai, sau khi ra
khỏi xứ Ê-díp-tô, cả hội chúng Y-sơ-ra-ên ở nơi
Ê-lim đi đến đồng vắng Sin, nằm về giữa khoảng
Ê-lim và Si-na-i.
2 Cả hội chúng Y-sơ-ra-ên oán trách Môi-se và
A-rôn tại nơi đồng vắng,

3 nói cùng hai người rằng: Oâi! thà rằng
chúng tôi chịu chết về tay Đức Giê-hô-va tại xứ
Ê-díp-tô, khi còn ngồi kề nồi thịt và ăn bánh chán
hê! Vì hai người dẫn dắt chúng tôi vào nơi đồng
vắng nầy đều bị chết đói.
4 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Nầy, ta sẽ từ trên trời cao làm mưa bánh xuống
cho các ngươi. Dân sự sẽ đi ra, mỗi ngày nào
thâu bánh đủ cho ngày nấy, đặng ta thử dân coi
có đi theo luật lệ của ta hay chăng.
5 Qua ngày thứ sáu, dân sự sẽ dự bị phần đã
góp, và sẽ được phần gấp bằng hai của mình
thường thâu hằng ngày.
6 Môi-se và A-rôn bèn nói cùng dân Y-sơ-ra-
ên rằng: Chiều nay các ngươi sẽ nhận biết rằng
ấy là Đức Giê-hô-va đã rút các ngươi ra khỏi xứ
Ê-díp-tô,
7 và sáng mai sẽ thấy sự vinh quang của Đức
Giê-hô-va, vì Ngài đã nghe lời các ngươi oán
trách Ngài rồi. Vả lại, chúng ta là ai mà các
ngươi oán trách chúng ta?
8 Môi-se nói: Chiều nầy Đức Giê-hô-va sẽ phát
thịt cho các ngươi ăn, rồi sáng mai bánh nhiều
dư dật, vì Ngài đã nghe lời các ngươi oán trách
Ngài rồi. Thế thì, chúng ta là ai? Những lời oán
trách chẳng phải đổ về chúng ta đâu, nhưng về
Đức Giê-hô-va vậy.
9 Môi-se nói cùng A-rôn rằng: Hãy nói cho cả
hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng: Các ngươi hãy đến
trước mặt Đức Giê-hô-va, vì Ngài đã nghe lời oán
trách của các ngươi rồi.

10 Vả, khi A-rôn nói cùng cả hội chúng Y-sơ-ra-
ên, thì họ xây mặt về phía đồng vắng, thấy sự
vinh quang của Ngài hiện ra trong đám mây.
11 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng:
12 Ta đã nghe lời oán trách của dân Y-sơ-ra-
ên. Vậy, ngươi hãy nói cùng chúng nó rằng: Lối
chiều các ngươi sẽ ăn thịt; sáng mai sẽ ăn bánh
no nê, và sẽ biết ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của các ngươi.
13 Vậy, chiều lại, có chim cút bay lên phủ trên
trại quân; đến sáng mai lại có một lớp sương ở
chung quanh trại quân.
14 Lớp sương đó tan đi, trên mặt đồng vắng
thấy có vật chi nhỏ, tròn, như hột sương đóng
trên mặt đất.
15 Khi dân Y-sơ-ra-ên thấy, bèn hỏi nhau rằng:
Cái chi vậy? Vì chẳng biết vật đó là gì. Môi-se
bèn nói cùng dân sự rằng: Aáy là bánh mà Đức
Giê-hô-va ban cho các ngươi làm lương thực đó.
16 Nầy là lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn: Hãy
tùy sức ăn của mỗi người, và tùy số người trong
trại mà góp cho mỗi tên một ô-me.
17 Dân Y-sơ-ra-ên bèn làm như vậy, kẻ thì lượm
nhiều, người thì lượm ít,
18 cứ lường từ ô-me; ai lượm nhiều chẳng được
trội, ai lượm ít cũng chẳng thiếu; mỗi người
lượm vừa đủ sức mình ăn.
19 Môi-se nói cùng dân sự rằng: Đừng ai để
dư lại cho đến sáng mai.
20 Nhưng dân sự chẳng nghe theo lời Môi-se,
một vài người để dư lại đến sáng mai; thì sâu

hóa ở trong, vật sanh mùi hôi hám. Môi-se bèn
nổi giận cùng họ.
21 Vậy, hằng buổi sớm mai mỗi người lượm vừa
đủ sức mình ăn; khi mặt trời nắng nóng thì vật
đó tan ra.
22 Đến ngày thứ sáu, dân sự lượm lương thực
gấp hai; mỗi người hai ô-me. Các hội trưởng đến
thuật lại cho Môi-se rõ.
23 Người đáp rằng: Aáy là lời Đức Giê-hô-va
đã phán rằng: Mai là ngày nghỉ, tức ngày Sa-bát
thánh cho Đức Giê-hô-va, hãy nướng món chi
các ngươi muốn nướng, hãy nấu món chi các
ngươi muốn nấu; hễ còn dư, hãy để dành đến
sáng mai.
24 Dân sự bèn để dành cho đến sáng mai, y như
lời Môi-se đã truyền; vật đó chẳng sanh mùi hôi
hám và cũng chẳng hóa sâu chút nào.
25 Môi-se bèn nói rằng: Bữa nay hãy ăn đồ đó
đi, vì là ngày Sa-bát của Đức Giê-hô-va; hôm nay
các ngươi chẳng tìm thấy vật đó ở trong đồng
đâu.
26 Các ngươi lượm trong sáu ngày, nhưng qua
ngày thứ bảy là ngày Sa-bát, sẽ chẳng có đâu.
27 Ngày thứ bảy, một vài người trong vòng dân
sự ra đặng lượm lấy, nhưng tìm chẳng thấy chi
hết.
28 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Các ngươi chẳng chịu vâng giữ điều răn và luật
pháp ta cho đến chừng nào?
29 Hãy suy nghĩ rằng Đức Giê-hô-va đã cho các
ngươi ngày Sa-bát; vậy nên, đến ngày thứ sáu

Ngài lại cho các ngươi lương thực đủ hai ngày.
Trong ngày thứ bảy, mỗi người phải ở yên chỗ
mình, chớ ai ra khỏi nhà.
30 Thế thì, ngày thứ bảy dân sự đều nghỉ ngơi.
31 Nhà Y-sơ-ra-ên đặt tên lương thực nầy là
ma-na; nó giống như hột ngò, sắc trắng, mùi
như bánh ngọt pha mật ong.
32 Môi-se nói rằng: Lời Đức Giê-hô-va đã phán
dặn như vầy: Hãy đổ đầy một ô-me ma-na, đặng
lưu truyền trải các đời, hầu cho thiên hạ thấy thứ
bánh ta đã cho các ngươi ăn nơi đồng vắng, khi
ta rút các ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
33 Môi-se lại nói cùng A-rôn rằng: Hãy lấy một
cái bình đựng đầy một ô-me ma-na, để trước
mặt Đức Giê-hô-va, đặng lưu truyền các đời.
34 A-rôn bèn để bình đó trước sự chứng cớ, hầu
cho được lưu truyền y như lời Đức Giê-hô-va đã
phán dặn Môi-se.
35 Dân Y-sơ-ra-ên ăn ma-na trải bốn mươi năm,
cho đến khi vào bờ cõi xứ Ca-na-an, là xứ có
người ta ở.
36 Vả, ô-me là một phần mười của ê-pha.

17

1 Cả hội chúng Y-sơ-ra-ên đi từ đồng vắng Sin,
đi từng trạm, tùy theo lịnh Đức Giê-hô-va, đóng
trại tại Rê-phi-đim; ở đó chẳng có nước cho dân
sự uống.
2 Dân sự bèn kiếm cớ cãi lộn cùng Môi-se mà
rằng: Hãy cho chúng tôi nước uống. Môi-se đáp

rằng: Sao các ngươi kiếm cớ cãi lộn cùng ta? Sao
ướm thử Đức Giê-hô-va vậy?
3 Dân sự ở đó không có nước, bị khát, nên oán
trách Môi-se mà rằng: Sao người khiến chúng
tôi ra xứ Ê-díp-tô, hầu cho chúng tôi, con và các
bầy súc vật phải chịu chết khát thế nầy?
4 Môi-se bèn kêu cầu Đức Giê-hô-va mà rằng:
Tôi phải xử thế nào cùng dân nầy? Thiếu điều
họ ném đá tôi!
5 Đức Giê-hô-va đáp cùng Môi-se rằng: Hãy
cầm gậy của ngươi đã đập dưới sông, dẫn theo
những trưởng lão Y-sơ-ra-ên, rồi đi trước mặt
dân sự.
6 Nầy ta sẽ đứng đằng trước ngươi, ở trên hòn
đá tại Hô-rếp kia, ngươi hãy đập hòn đá, thì nước
từ đó chảy ra, dân sự sẽ uống lấy. Môi-se bèn làm
như vậy trước mặt các trưởng lão Y-sơ-ra-ên.
7 Người đặt tên nơi nầy là Ma-sa và Mê-ri-ba,
vì cớ việc cãi lộn mà dân Y-sơ-ra-ên kiếm cớ gây
cùng người, và vì họ đã ướm thử Đức Giê-hô-va
mà nói rằng: Có Đức Giê-hô-va ở giữa chúng ta
hay chăng?
8 Vả, khi đó, dân A-ma-léc đến khêu chiến cùng
Y-sơ-ra-ên tại Rê-phi-đim.
9 Môi-se bèn nói cùng Giô-suê rằng: Hãy chọn
lấy tráng sĩ cho chúng ta, ra chiến đấu cùng dân
A-ma-léc; ngày mai ta sẽ đứng nơi đầu nổng,
cầm gậy của Đức Chúa Trời trong tay.
10 Giô-suê bèn làm y như lời Môi-se nói, để cự
chiến dân A-ma-léc; còn Môi-se, A-rôn và Hu-rơ
lên trên đầu nổng.

11 Vả, hễ đang khi Môi-se giơ tay lên, thì dân
Y-sơ-ra-ên thắng hơn; nhưng khi người xụi tay
xuống, dân A-ma-léc lại thắng hơn.
12 Tay Môi-se mỏi, A-rôn và Hu-rơ bèn lấy đá
kê cho người ngồi, rồi ở hai bên đỡ tay người lên;
tay người chẳng lay động cho đến khi mặt trời
lặn.
13 Giô-suê lấy lưỡi gươm đánh bại A-ma-léc và
dân sự người.
14 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Hãy chép điều nầy trong sách làm kỷ niệm, và
hãy nói cho Giô-suê biết rằng ta sẽ bôi sạch kỷ
niệm về A-ma-léc trong thiên hạ.
15 Môi-se lập lên một bàn thờ, đặt tên là "Giê-
hô-va cờ xí của tôi";
16 và nói rằng: Bởi vì A-ma-léc có giơ tay lên
nghịch cùng ngôi Đức Giê-hô-va, nên Đức Giê-
hô-va chinh chiến với A-ma-léc từ đời nầy qua
đời kia.

18

1 Giê-trô, thầy tế lễ xứ Ma-đi-an, ông gia của
Môi-se, hay được mọi điều Đức Chúa Trời đã làm
cho Môi-se cùng Y-sơ-ra-ên, là dân sự Ngài, và
nghe Ngài đã dẫn dân ấy ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
2 Người bèn dẫn Sê-phô-ra, vợ Môi-se, đã cho
trở về nhà cha,
3 cùng hai con trai, một tên là Ghẹt-sôn, vì Môi-
se đã nói rằng: Tôi kiều ngụ nơi ngoại bang;
4 và một tên là Ê-li-ê-se, vì người lại có nói:
Đức Chúa Trời của tổ phụ tôi đã vùa giúp và giải
cứu tôi khỏi gươm Pha-ra-ôn.

5 Vậy, Giê-trô, ông gia của Môi-se, đến với
hai con trai và vợ Môi-se, thăm người nơi đồng
vắng, chỗ đóng trại gần bên núi Đức Chúa Trời.
6 Người bèn sai báo cùng Môi-se rằng: Ta là
Giê-trô, ông gia của ngươi, ta cùng vợ ngươi và
hai con trai nàng đến thăm ngươi.
7 Môi-se ra đón rước ông gia mình, mọp xuống
và hôn người, hỏi thăm nhau, rồi vào trại.
8 Môi-se liền thuật cho ông gia mình biết mọi
điều Đức Giê-hô-va vì Y-sơ-ra-ên đã làm cho Pha-
ra-ôn và người Ê-díp-tô, mọi điều khổ nhọc xảy
đến cho mình dọc đường và Đức Giê-hô-va đã
giải thoát dân Y-sơ-ra-ên thế nào.
9 Giê-trô lấy làm vui mừng về các ơn mà Đức
Giê-hô-va đã làm cho Y-sơ-ra-ên, giải cứu dân ấy
khỏi tay người Ê-díp-tô.
10 Giê-trô nói rằng: Đáng ngợi khen Đức Giê-
hô-va thay! là Đấng đã giải cứu các ngươi ra
khỏi tay người Ê-díp-tô và tay Pha-ra-ôn, và giải
cứu dân sự ra khỏi quyền của người Ê-díp-tô.
11 Bây giờ ta biết rằng Đức Giê-hô-va là lớn hơn
hết các thần, vì khi người Ê-díp-tô cậy lòng kiêu
ngạo dấy lên, thì Ngài thắng được chúng nó.
12 Giê-trô, ông gia của Môi-se, bèn bày một
của lễ thiêu và các lễ vật mà dâng cho Đức Chúa
Trời; rồi A-rôn và các trưởng lão Y-sơ-ra-ên đến
ăn bánh cùng ông gia của Môi-se, trước mặt Đức
Chúa Trời.
13 Qua ngày sau, Môi-se ra ngồi xét đoán dân
sự; dân sự đứng chực trước mặt người từ sớm
mai đến chiều.

14 Oâng gia thấy mọi điều người làm cho dân
sự, bèn hỏi rằng: Con làm chi cùng dân sự đó?
Sao con chỉ ngồi một mình, còn cả dân sự đứng
chực trước mặt từ sớm mai cho đến chiều như
vậy?
15 Môi-se bèn thưa rằng: Aáy vì dân sự đến
cùng tôi đặng hỏi ý Đức Chúa Trời.
16 Khi nào họ có việc chi, thì đến cùng tôi,
tôi xét đoán người nầy cùng người kia, và cho
họ biết những mạng lịnh và luật pháp của Đức
Chúa Trời.
17 Nhưng ông gia lại nói rằng: Điều con làm
đó chẳng tiện.
18 Quả thật, con cùng dân sự ở với con sẽ bị
đuối chẳng sai, vì việc đó nặng nề quá sức con,
một mình gánh chẳng nổi.
19 Bây giờ, hãy nghe cha khuyên con một lời,
cầu xin Đức Giê-hô-va phù hộ cho. Về phần con,
hãy làm kẻ thay mặt cho dân sự trước mặt Đức
Chúa Trời, và đem trình mọi việc cho Ngài hay.
20 Hãy lấy mạng lịnh và luật pháp Ngài mà dạy
họ, chỉ cho biết con đường nào phải đi, và điều
chi phải làm.
21 Nhưng hãy chọn lấy trong vòng dân sự mấy
người tài năng, kính sợ Đức Chúa Trời, chân
thật, ghét sự tham lợi, mà lập lên trên dân sự,
làm trưởng cai trị hoặc ngàn người, hoặc trăm
người, hoặc năm mươi người, hoặc mười người,
22 đặng xét đoán dân sự hằng ngày. Nếu có
việc can hệ lớn, họ hãy giải lên cho con; còn
những việc nhỏ mọn, chính họ hãy xét đoán lấy.

Hãy san bớt gánh cho nhẹ; đặng họ chia gánh
cùng con.
23 Nếu con làm việc nầy, và Đức Chúa Trời ban
lịnh cho con, con chắc sẽ chịu nổi được, và cả
dân sự nầy sẽ đến chỗ mình bình yên.
24 Môi-se vâng lời ông gia mình, làm y như
mọi điều người đã dạy.
25 Vậy, Môi-se bèn chọn trong cả Y-sơ-ra-ên
những người tài năng, lập lên trên dân sự,
làm trưởng cai trị, hoặc ngàn người, hoặc trăm
người, hoặc năm mươi người, hoặc mười người;
26 họ xét đoán dân sự hằng ngày. Các việc khó
họ giãi lên cho Môi-se; nhưng chính họ xét lấy
các việc nhỏ.
27 Đoạn, Môi-se để cho ông gia mình trở về xứ
người.

19

1 Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô,
trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng
Si-na-i.
2 Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-
na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi.
3 Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-
hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Ngươi
hãy nói như vầy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều nầy
cho dân Y-sơ-ra-ên:
4 Các ngươi đã thấy điều ta làm cho người Ê-
díp-tô, ta chở các ngươi trên cánh chim ưng làm
sao, và dẫn các ngươi đến cùng ta thể nào.

5 Vậy, bây giờ, nếu các ngươi vâng lời ta và giữ
sự giao ước ta, thì trong muôn dân, các ngươi sẽ
thuộc riêng về ta, vì cả thế gian đều thuộc về ta.
6 Các ngươi sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng
một dân tộc thánh cho ta. Bấy nhiêu lời đó ngươi
sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.
7 Môi-se đến đòi các trưởng lão trong dân sự,
thuật cùng họ mọi lời Đức Giê-hô-va đã dặn
mình nói lại.
8 Cả dân sự đồng thinh đáp rằng: Chúng tôi
xin làm mọi việc Đức Giê-hô-va đã phán dặn.
Môi-se bèn thuật lại lời của dân sự cùng Đức
Giê-hô-va.
9 Ngài phán rằng: Nầy, ta sẽ ở trong đám mây
mịt mịt đi đến ngươi; đặng khi nào ta phán cùng
ngươi, thì dân sự nghe và tin cậy ngươi luôn
luôn. Đoạn, Môi-se đem lời của dân sự thưa lại
cho Đức Giê-hô-va.
10 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Hãy đi đến cùng dân sự, khiến dân giữ mình
thánh sạch ngày nay và ngày mai, cùng phải giặt
áo xống mình.
11 Qua ngày thứ ba, dân khá sẵn sàng, vì ngày
đó Đức Giê-hô-va sẽ giáng lâm trước mắt dân sự
tại núi Si-na-i.
12 Vả, ngươi hãy phân định giới hạn cho dân sự
ở chung quanh núi, và dặn rằng: Khá giữ mình
đừng leo lên núi, hoặc đụng đến chân; hễ kẻ nào
đụng đến thì sẽ bị xử tử.
13 Chớ ai tra tay vào mình người đó, nhưng
người đó phải bị liệng đá hoặc bắn tên; bất luận
vật hay người, cũng chẳng để cho sống đâu. Khi

kèn thổi lên, dân sự sẽ đến gần núi.
14 Môi-se xuống núi đến cùng dân sự, khiến
họ giữ mình thánh sạch, và giặt áo xống mình.
15 Người dặn dân sự rằng: Trong ba ngày hãy
sẵn sàng chớ đến gần đàn bà.
16 Qua sáng ngày thứ ba, có sấm vang chớp
nhoáng, một áng mây mịt mịt ở trên núi, và
tiếng kèn thổi rất vang động; cả dân sự ở trong
trại quân đều run hãi.
17 Môi-se bèn biểu dân ra khỏi trại quân
nghinh tiếp Đức Chúa Trời; dân sự dừng lại tại
chân núi.
18 Vả, bấy giờ, khắp núi Si-na-i đều ra khói,
vì Đức Giê-hô-va ở trong lửa giáng lâm nơi đó;
khói ra khác nào khói của lò lửa lớn kia, và cả
hòn núi đều rung động cách kịch liệt.
19 Tiếng kèn càng vang động; Môi-se nói, Đức
Chúa Trời đáp tiếng lại.
20 Đức Giê-hô-va giáng-lâm trên chót núi Si-na-
i, đòi Môi-se lên, Môi-se bèn lên.
21 Đức Giê-hô-va phán rằng: Hãy xuống cấm
dân sự đừng xông pha đến gần Đức Giê-hô-va
mà nhìn, e nhiều người trong bọn phải chết
chăng.
22 Dầu những thầy tế lễ đến gần Đức Giê-hô-va
cũng phải giữ mình thánh sạch, kẻo Ngài hại họ
chăng.
23 Môi-se thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Dân
sự chẳng được lên núi Si-na-i đâu, vì Ngài có
cấm chúng tôi mà phán rằng: Hãy phân định
giới hạn chung quanh núi, và phân biệt nơi đó

là đất thánh.
24 Đức Giê-hô-va phán rằng: Hãy đi xuống, rồi
đem A-rôn lên cùng ngươi, song những thầy tế
lễ và dân sự chớ xông pha đặng lên đến gần Đức
Giê-hô-va, e Ngài hại họ chăng.
25 Vậy, Môi-se đi xuống, nói lại cho dân sự
nghe.

20

1 Bấy giờ, Đức Chúa Trời phán mọi lời nầy,
rằng:
2 Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, đã rút
ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô lệ.
3 Trước mặt ta, ngươi chớ có các thần khác.
4 Ngươi chớ làm tượng chạm cho mình, cũng
chớ làm tượng nào giống những vật trên trời cao
kia, hoặc nơi đất thấp nầy, hoặc trong nước dưới
đất.
5 Ngươi chớ quì lạy trước các hình tượng đó,
và cũng đừng hầu việc chúng nó; vì ta là Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi, tức là Đức Chúa Trời kỵ
tà, hễ ai ghét ta, ta sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con
cháu đến ba bốn đời,
6 và sẽ làm ơn đến ngàn đời cho những kẻ yêu
mến ta và giữ các điều răn ta.
7 Ngươi chớ lấy danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi mà làm chơi, vì Đức Giê-hô-va chẳng cầm
bằng vô tội kẻ nào lấy danh Ngài mà làm chơi.
8 Hãy nhớ ngày nghỉ đặng làm nên ngày thánh.
9 Ngươi hãy làm hết công việc mình trong sáu
ngày;

10 nhưng ngày thứ bảy là ngày nghỉ của Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi: trong ngày đó, ngươi,
con trai, con gái tôi trai tớ gái, súc vật của ngươi,
hoặc khách ngoại bang ở trong nhà ngươi, đều
chớ làm công việc chi hết;
11 vì trong sáu ngày Đức Giê-hô-va đã dựng
nên trời, đất, biển, và muôn vật ở trong đó, qua
ngày thứ bảy thì Ngài nghỉ: vậy nên Đức Giê-hô-
va đã ban phước cho ngày nghỉ và làm nên ngày
thánh.
12 Hãy hiếu kính cha mẹ ngươi, hầu cho ngươi
được sống lâu trên đất mà Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi ban cho.
13 Ngươi chớ giết người.
14 Ngươi chớ phạm tội tà dâm.
15 Ngươi chớ trộm cướp.
16 Ngươi chớ nói chứng dối cho kẻ lân cận
mình.
17 Ngươi chớ tham nhà kẻ lân cận ngươi, cũng
đừng tham vợ người, hoặc tôi trai tớ gái, bò, lừa,
hay là vật chi thuộc về kẻ lân cận ngươi.
18 Vả, cả dân sự nghe sấm vang, tiếng kèn thổi,
thấy chớp nhoáng, núi ra khói, thì run rẩy và
đứng cách tận xa.
19 Dân sự bèn nói cùng Môi-se rằng: Chính
mình người hãy nói cùng chúng tôi thì chúng
tôi sẽ nghe; nhưng cầu xin Đức Chúa Trời chớ
phán cùng, e chúng tôi phải chết chăng.
20 Môi-se đáp rằng: Đừng sợ chi, vì Đức Chúa
Trời giáng lâm đặng thử các ngươi, hầu cho sự
kính sợ Ngài ở trước mặt các ngươi, cho các
ngươi không phạm tội.

21 Vậy, dân sự đứng cách tận xa, còn Môi-se
đến gần đám mây đen kịt có Đức Chúa Trời ngự
ở trong.
22 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng:
Ngươi hãy nói cho dân Y-sơ-ra-ên như vầy: Các
ngươi đã thấy ta từ trên trời phán xuống cùng;
23 vậy, chớ đúc tượng thần bằng bạc hay bằng
vàng mà sánh với ta.
24 Ngươi hãy lập cho ta một bàn thờ bằng đất,
trên đó phải dâng của lễ thiêu, cùng của lễ thù
ân của ngươi, hoặc chiên hay bò. Phàm nơi nào
có ghi nhớ danh ta, ta sẽ đến và ban phước cho
ngươi tại đó.
25 Nếu ngươi lập cho ta một bàn thờ bằng đá,
chớ dùng đá chạm, vì nếu ngươi dùng đồ để
chạm thì sẽ làm đá đó ra ô uế.
26 Ngươi chớ đi từ bực thang lên bàn thờ ta,
hầu cho sự lõa lồ ngươi không tố lộ.

21

1 Đây là luật lệ ngươi phải truyền cho dân sự:
2 Nếu ngươi mua một người đầy tớ Hê-bơ-rơ,
nó sẽ hầu việc cho sáu năm; nhưng qua năm thứ
bảy nó sẽ được thả ra, không phải thối tiền.
3 Nếu nó vào ở một mình, thì sẽ ra một mình;
nếu có vợ, thì sẽ ra với vợ.
4 Nếu người chủ cưới vợ cho, và nếu vợ sanh
được con trai hay gái, thì nó sẽ ra một mình, vợ
và con thuộc về chủ.
5 Nếu kẻ tôi mọi nói rằng: Tôi thương chủ, vợ
và con tôi, không muốn ra được tự do,

6 thì người chủ sẽ dẫn nó đến trước mặt Đức
Chúa Trời, biểu lại gần cửa hay là cột, rồi lấy
mũi dùi xỏ tai; nó sẽ hầu việc người chủ đó trọn
đời.
7 Nếu ai bán con gái mình làm con đòi, con gái
đó không được ra như các đầy tớ kia.
8 Nếu chủ trước đã ưng lấy con đòi làm hầu,
rồi sau lại chẳng muốn, thì chủ phải biểu chuộc
nàng lại, chớ không có phép gạt, rồi đem bán
nàng cho kẻ ngoại bang.
9 Nhưng nếu chủ định để cho con trai mình,
thì phải xử với nàng theo phép như con gái mình
vậy.
10 Nếu chủ có lấy người khác, thì đối với người
thứ nhất chẳng được phép giảm đồ ăn, đồ mặc,
và tình nghĩa vợ chồng chút nào.
11 Nếu người chủ không làm theo ba điều nầy,
nàng được phép ra không, chẳng phải thối tiền
lại.
12 Kẻ nào đánh chết một người, sẽ bị xử tử.
13 Nhược bằng kẻ đó chẳng phải mưu giết,
nhưng vì Đức Chúa Trời đã phú người bị giết
vào tay kẻ đó, thì ta sẽ lập cho ngươi một chỗ
đặng kẻ giết người ẩn thân.
14 Còn nhược bằng kẻ nào dấy lên cùng người
lân cận mà lập mưu giết người, thì dẫu rằng nó
núp nơi bàn thờ ta, ngươi cũng bắt mà giết đi.
15 Kẻ nào đánh cha hay mẹ mình, sẽ bị xử tử.
16 Kẻ nào bắt người và bán, hoặc giữ lại trong
tay mình, sẽ bị xử tử.
17 Kẻ nào mắng cha hay mẹ mình, sẽ bị xử tử.

18 Khi hai người đánh lộn nhau, người nầy
đánh người kia bằng đá hay là đấm cú, không
đến đỗi phải chết, nhưng phải nằm liệt giường,
19 nếu đứng dậy chống gậy đi ra ngoài được,
người đánh đó sẽ được tha tội. Nhưng chỉ phải
đền tiền thiệt hại trong mấy ngày nghỉ và nuôi
cho đến khi lành mạnh.
20 Khi người chủ lấy gậy đánh đầy tớ trai hay
gái mình và chết liền theo tay, thì chắc phải bị
phạt.
21 Song nếu đầy tớ trai hay gái còn sống một
hai ngày, người chủ khỏi tội, vì nó vốn là tài sản
của chủ.
22 Nếu người ta đánh nhau, đụng nhằm một
người đàn bà có thai, làm cho phải sảo, nhưng
chẳng bị sự hại chi khác, thì kẻ đánh nhằm đó
phải bồi thường theo lời chồng người sẽ định, và
trả tiền trước mặt quan án.
23 Còn nếu có sự hại chi, thì ngươi sẽ lấy mạng
thường mạng,
24 lấy mắt thường mắt, lấy răng thường răng,
lấy tay thường tay, lấy chân thường chân,
25 lấy phỏng thường phỏng, lấy bầm thường
bầm, lấy thương thường thương.
26 Nếu ai đánh nhằm con mắt đầy tớ trai hay
gái mình, làm cho mất đi, thì hãy tha nó ra tự
do, vì cớ mất con mắt.
27 Nếu ai làm rụng một răng của đầy tớ trai
hay gái mình, thì hãy tha nó ra tự do, vì cớ mất
một răng.
28 Ví có một con bò báng nhằm một người đàn

ông hay đàn bà phải chết đi, con bò sẽ bị ném đá
chết, người ta không nên ăn thịt nó; còn người
chủ bò sẽ được vô tội.
29 Nhưng ngộ từ trước con bò có tật hay báng
và chủ đã bị mắng vốn mà không cầm giữ, nếu
bò nầy còn giết một người đàn ông hay đàn bà,
thì nó sẽ bị ném đá, và chủ sẽ bị xử tử nữa.
30 Nhược bằng người ta định giá cho chủ bò
chuộc mạng, chủ phải chuộc mạng mình y như
giá đã định.
31 Nếu bò báng nhằm một đứa con trai hay là
con gái, người ta cũng sẽ chiếu theo luật nầy.
32 Con bò báng nhằm một đứa đầy tớ trai hay
gái, chủ bò phải trả ba chục siếc lơ bạc cho chủ
nó; rồi bò sẽ bị ném đá chết.
33 Nếu ai mở miệng hầm hay là đào hầm mà
chẳng đậy lại, và nếu có bò hay là lừa té xuống
đó,
34 chủ hầm sẽ bồi thường giá tiền cho chủ của
súc vật, nhưng súc vật bị giết đó sẽ về phần
mình.
35 Bằng bò của ai báng nhằm bò của kẻ lân cận
mình phải chết đi, hai người hãy bán bò sống đó,
chia tiền và chia luôn con bò chết nữa.
36 Nếu người chủ đã tỏ tường trước rằng bò
mình có tật hay báng, mà không lo cầm giữ, chủ
phải lấy bò thường bò, nhưng bò chết sẽ về phần
người.

22

1 Ví ai bắt trộm bò hay chiên, rồi giết hoặc bán
đi, thì phải thường năm con bò cho một con, và

bốn con chiên cho một con.
2 Nếu kẻ trộm đang cạy cửa mà bị bắt và đánh
chết đi, thì kẻ đánh chết chẳng phải tội sát nhân.
3 Song nếu đánh chết trong khi mặt trời đã mọc
rồi, thì bị tội sát nhân. Kẻ trộm phải bồi thường;
bằng chẳng có chi, thì sẽ bị bán vì tội trộm cắp
mình.
4 Nếu vật mà kẻ trộm đã lấy, hoặc bò, lừa hay
chiên, hãy còn thấy sống trong tay, thì kẻ trộm
phải bồi thường gấp hai.
5 Ngộ ai làm hư hại trong ruộng hay là vườn
nho, thả súc vật mình vào ăn trong ruộng người
khác, thì ai đó phải lấy hoa lợi tốt nhất của
ruộng hay là vườn nho mình mà thường bồi.
6 Nếu lửa nổi đốt bụi gai và cháy lan qua lúa
đã bó, mùa màng, hay là đồng ruộng, thì kẻ nổi
lửa đó phải bồi thường trọn mọi vật đã bị cháy.
7 Khi ai giao tiền bạc hay đồ vật cho kẻ lân cận
mình giữ, rủi bị trộm cắp tại nhà kẻ lân cận đó,
nếu tên trộm đã bị bắt được, thì nó phải thường
gấp hai.
8 Nếu kẻ trộm không bị bắt được, thì chủ nhà
cho gởi phải dẫn đến trước mặt Đức Chúa Trời,
đặng thề rằng mình chẳng hề đặt tay vào tài vật
của kẻ lân cận mình.
9 Trong mọi việc gian lận nào, hoặc về một con
bò, một con lừa, một con chiên, áo xống hay là
một vật chi bị mất, mà có người nói rằng: “quả
thật là đồ đó”, thì phải đem duyên cớ hai đàng
đến trước mặt Đức Chúa Trời; kẻ nào bị Ngài xử
phạt phải thường bồi cho kẻ lân cận mình gấp

hai.
10 Nhược bằng người nào giao lừa, bò, chiên,
hoặc súc vật nào khác cho kẻ lân cận mình giữ
và bị chết, gãy một giò hay là bị đuổi đi, không
ai thấy,
11 thì hai đàng phải lấy danh Đức Giê-hô-va
mà thề, hầu cho biết rằng người giữ súc vật có
đặt tay trên tài vật của kẻ lân cận mình chăng.
Người chủ con vật phải nhận lời thề, và người
kia chẳng bồi thường.
12 Còn nếu con vật bị bắt trộm, thì người lãnh
giữ phải thường bồi cho chủ nó.
13 Nếu con vật bị thú rừng xé chết, người lãnh
giữ phải đem nó ra làm chứng, sẽ không phải
bồi thường vật bị xé đó.
14 Vì ai mượn người lân cận mình một con vật
mà nó gãy một giò, hoặc bị chết, không có mặt
chủ, thì ai đó phải bồi thường.
15 Nếu chủ có mặt tại đó, thì không phải bồi
thường. Nếu con vật đã cho mướn, thì giá muớn
thế cho tiền bồi thường.
16 Nếu kẻ nào hòa dụ và nằm với một người
gái đồng trinh chưa hứa giá, thì kẻ đó phải nộp
tiền sính và cưới nàng làm vợ.
17 Nhược bằng cha nàng quyết từ chối không
gả, thì kẻ đó phải nộp tiền bằng số tiền sính của
người gái đồng trinh.
18 Ngươi chớ để các đồng cốt sống.
19 Kẻ nào nằm cùng một con vật sẽ bị xử tử.
20 Kẻ nào tế các thần khác hơn một mình Đức
Giê-hô-va sẽ bị diệt.

21 Ngươi chớ nên bạc đãi khách ngoại bang, và
cũng chẳng nên hà hiếp họ, vì các ngươi đã làm
khách kiều ngụ tại xứ Ê-díp-tô.
22 Các ngươi chớ ức hiếp một người góa bụa
hay là một kẻ mồ côi nào.
23 Nếu ức hiếp họ, và họ kêu van ta, chắc ta sẽ
nghe tiếng kêu của họ;
24 cơn nóng giận ta phừng lên, sẽ lấy gươm
giết các ngươi, thì vợ các ngươi sẽ trở nên góa
bụa, và con các ngươi sẽ mồ côi.
25 Trong dân ta có kẻ nghèo nàn ở cùng ngươi,
nếu ngươi cho người mượn tiền, chớ xử với họ
như người cho vay, và cũng chẳng nên bắt họ
chịu lời.
26 Nếu ngươi cầm áo xống của kẻ lân cận mình
làm của tin, thì phải trả cho họ trước khi mặt trời
lặn;
27 vì là đồ chỉ có che thân, là áo xống che đậy
da mình; người lấy chi mà ngủ? Nếu người đến
kêu van ta, tất ta sẽ nghe lời người, vì ta là Đấng
hay thương xót.
28 Ngươi chớ nên nói lộng ngôn cùng Đức Chúa
Trời, và cũng đừng rủa sả vua chúa của dân sự
ngươi.
29 Ngươi chớ trễ nải mà dâng cho ta những hoa
quả đầu mùa của ngươi chứa trong vựa và rượu
ép chảy nơi bàn ép. Ngươi cũng phải dâng cho
ta con trai đầu lòng ngươi.
30 Về phần chiên và bò ngươi cũng hãy làm
như vậy; trong bảy ngày đầu, con đầu lòng ở
cùng mẹ nó, qua ngày thứ tám ngươi hãy dâng

nó cho ta.
31 Các ngươi sẽ làm người thánh của ta, chớ
nên ăn thịt chi bị thú rừng xé ở ngoài đồng; hãy
liệng cho chó ăn.

23

1 Ngươi chớ đồn huyễn; chớ hùa cùng kẻ hung
ác đặng làm chứng dối.
2 Ngươi chớ hùa đảng đông đặng làm quấy;
khi ngươi làm chứng trong việc kiện cáo, chớ
nên trở theo bên phe đông mà phạm sự công
bình.
3 Ngươi chớ tư vị kẻ nghèo trong việc kiện cáo.
4 Nhược bằng ngươi gặp bò hay lừa của kẻ thù
nghịch mình đi lạc thì buộc phải đem về cho họ.
5 Ngộ ngươi thấy lừa của kẻ ghét mình bị chở
nặng phải quỵ, chớ khá bỏ ngơ, phải cứu nó cho
được nhẹ.
6 Trong cơn kiện cáo, ngươi chớ phạm quyền
lợi của người nghèo ở giữa vòng ngươi.
7 Ngươi phải tránh xa các lời giả dối; chớ giết
kẻ vô tội và kẻ công bình, vì ta chẳng hề tha kẻ
gian ác đâu.
8 Ngươi chớ nhận của hối lộ, vì của hối lộ làm
mờ mắt người thượng trí, và làm mất duyên do
của kẻ công bình.
9 Ngươi chớ hiếp đáp người ngoại bang, vì các
ngươi đã kiều ngụ tại xứ Ê-díp-tô, chính các
ngươi hiểu biết lòng khách ngoại bang là thế
nào.
10 Trải sáu năm ngươi hãy gieo trong đất, thâu
lấy hoa lợi,

11 nhưng qua năm thứ bảy hãy để đất hoang
cho nghỉ; hầu cho kẻ nghèo khổ trong dân sự
ngươi được nhờ lấy hoa quả đất đó, còn dư lại
bao nhiêu, thú vật ngoài đồng ăn lấy. Cũng hãy
làm như vậy về vườn nho và cây ô-li-ve.
12 Luôn trong sáu ngày ngươi hãy làm công
việc mình, nhưng qua ngày thứ bảy hãy nghỉ,
hầu cho bò và lừa ngươi được nghỉ; cùng con
trai của đầy tớ gái và người ngoại bang được
dưỡng sức lại.
13 Ngươi khá giữ hết mọi lời ta phán cùng
ngươi. Chớ xưng đến danh các thần khác; chớ
cho nghe danh đó ở nơi miệng ngươi ra.
14 Mỗi năm ba k” ngươi sẽ giữ lễ kính ta.
15 Ngươi hãy giữ lễ bánh không men; phải ăn
bánh không men trong bảy ngày về mùa tháng
lúa trỗ, như lời ta đã phán dặn; vì trong tháng
đó ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Lại chẳng ai nên
tay không đến trước mặt ta.
16 Ngươi hãy giữ lễ mùa màng, tức là mùa hoa
quả đầu tiên của công lao ngươi về các giống
ngươi đã gieo ngoài đồng; và giữ lễ mùa gặt về
lúc cuối năm, khi các ngươi đã hái hoa quả của
công lao mình ngoài đồng rồi.
17 Mỗi năm ba k” các người nam phải đến
trước mặt Chúa, tức là Đức Giê-hô-va.
18 Ngươi chớ dâng huyết của con sinh tế ta
chung với bánh có pha men; còn mỡ của nó dâng
nhằm ngày lễ kính ta, chớ để trọn đêm đến sáng
mai.
19 Những hoa quả đầu mùa của đất, ngươi

phải đem đến đền thờ Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi. Ngươi chớ nên nấu dê con trong sữa mẹ
nó.
20 Đây nầy, ta sai một thiên sứ đi trước mặt
ngươi, đặng phù hộ trong lúc đi đường, và đưa
ngươi vào nơi ta đã dự bị.
21 Trước mặt người, ngươi khá giữ mình, phải
nghe theo lời, chớ nên phản nghịch; người sẽ
chẳng tha tội ngươi đâu, vì danh ta ngự trong
mình người.
22 Nhưng nếu ngươi chăm chỉ nghe lời người,
cùng làm theo mọi lời ta sẽ phán, ta sẽ thù
nghịch cùng kẻ thù nghịch ngươi, và đối địch
với kẻ đối địch ngươi.
23 Vì thiên sứ ta sẽ đi trước mặt, đưa ngươi vào
xứ của dân A-mô-rít, dân Hê-tít, dân Phê-rê-sít,
dân Ca-na-an, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít, rồi
ta sẽ diệt chúng nó.
24 Ngươi chớ quì lạy và hầu việc các thần
chúng nó; chớ bắt chước công việc họ, nhưng
phải diệt hết các thần đó và đạp nát các pho
tượng họ đi.
25 Ngươi hãy hầu việc Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi; Ngài sẽ ban ơn cho vật ăn uống của ngươi
và tiêu trừ các bịnh hoạn giữa vòng ngươi.
26 Trong xứ ngươi sẽ chẳng có đàn bà sảo thai
hay là đàn bà son sẻ. Ta sẽ cho ngươi được
trường thọ.
27 Ta sẽ sai sự kinh khiếp ta đi trước, hễ ngươi
đến dân nào, ta sẽ làm cho dân ấy vỡ chạy lạc
đường, và cho kẻ thù nghịch ngươi xây lưng
trước mặt ngươi.

28 Ta sẽ sai ong lỗ đi trước đánh đuổi dân
Hê-vít, dân Ca-na-an, dân Hê-tít khỏi trước mặt
ngươi.
29 Ta sẽ chẳng đuổi chúng nó đi hết trong một
năm đâu, e khi xứ sẽ trở nên đồng vắng, và loài
thú rừng sanh sản ra đông, hại ngươi chăng;
30 nhưng ta sẽ đuổi chúng nó lần lần khỏi
trước mặt ngươi, cho đến chừng nào số ngươi
thêm nhiều và có thể cầm đất đó làm sản nghiệp.
31 Ta sẽ phân định bờ cõi ngươi từ Biển đỏ chí
biển Phi-li-tin, từ đồng vắng đến sông cái; vì ta
sẽ giao phú dân đó vào tay ngươi, và ngươi sẽ
đuổi chúng nó khỏi mặt mình.
32 Ngươi đừng kết giao ước cùng chúng nó,
hoặc cùng các thần của chúng nó.
33 Họ sẽ chẳng ở trong xứ ngươi đâu, e khi
chúng nó xui cho ngươi phạm tội cùng ta mà hầu
việc các thần họ chăng; điều đó chắc sẽ thành
một cái bẫy cho ngươi vậy.

24

1 Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se rằng:
Ngươi và A-rôn, Na-đáp, và A-bi-hu cùng bảy
mươi trưởng lão Y-sơ-ra-ên hãy lên cùng Đức
Giê-hô-va ở đằng xa mà lạy.
2 Chỉ một mình Môi-se sẽ đến gần Đức Giê-hô-
va mà thôi, còn họ không đến gần, và dân sự
cũng không lên cùng người.
3 Môi-se bèn đến thuật lại cho dân sự mọi lời
phán của Đức Giê-hô-va và các luật lệ, thì chúng

đồng thinh đáp rằng: Chúng tôi sẽ làm mọi lời
Đức Giê-hô-va phán dạy.
4 Môi-se chép hết mọi lời của Đức Giê-hô-va;
rồi dậy sớm, xây một bàn thờ nơi chân núi, dựng
mười hai cây trụ chỉ về mười hai chi phái Y-sơ-
ra-ên.
5 Người sai kẻ trai trẻ của dân Y-sơ-ra-ên đi
dâng của lễ thiêu và của lễ thù ân cho Đức Giê-
hô-va bằng con bò tơ.
6 Môi-se lấy phân nửa huyết đựng trong các
chậu, còn phân nửa thì rưới trên bàn thờ.
7 Đoạn, người cầm quyển sách giao ước đọc
cho dân sự nghe, thì dân sự nói rằng: Chúng tôi
sẽ làm và vâng theo mọi lời Đức Giê-hô-va phán
chỉ.
8 Môi-se bèn lấy huyết rưới trên mình dân sự
mà nói rằng: Đây là huyết giao ước của Đức Giê-
hô-va đã lập cùng các ngươi y theo mọi lời nầy.
9 Đoạn, Môi-se và A-rôn, Na-đáp và A-bi-hu
cùng bảy mươi trưởng lão dân Y-sơ-ra-ên đều
lên núi,
10 ngó thấy Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, dưới
chân Ngài có một vật giống bích ngọc trong
ngần, khác nào như sắc trời thanh-quang.
11 Ngài chẳng tra tay vào những người tôn
trọng trong vòng dân Y-sơ-ra-ên; nhưng họ ngó
thấy Đức Chúa Trời, thì ăn và uống.
12 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy
lên núi, đến cùng ta và ở lại đó; ta sẽ ban cho
ngươi bảng đá, luật pháp và các điều răn của ta
đã chép đặng dạy dân sự.
13 Môi-se bèn chờ dậy cùng Giô-suê, kẻ hầu

mình, rồi Môi-se đi lên núi Đức Chúa Trời.
14 Người bèn nói cùng các trưởng lão rằng:
Hãy đợi chúng tôi tại đây cho đến chừng nào
trở về cùng các ngươi. Nầy, A-rôn và Hu-rơ ở lại
cùng các ngươi, ai có việc chi hãy hỏi hai người
đó.
15 Vậy, Môi-se lên núi, mây che phủ núi.
16 Sự vinh quang của Đức Giê-hô-va ở tại núi
Si-na-i; trong sáu ngày mây phủ núi, qua ngày
thứ bảy Đức Giê-hô-va ngự trong đám mây gọi
Môi-se.
17 Cảnh trạng của sự vinh quang Đức Giê-hô-
va nơi đỉnh núi, trước mặt dân Y-sơ-ra-ên, khác
nào như đám lửa hừng.
18 Môi-se vào giữa đám mây, lên núi, ở tại đó
trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm.

25

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng:
2 Hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên đặng họ dâng
lễ vật cho ta; các ngươi hãy nhận lấy lễ vật của
mọi người có lòng thành dâng cho.
3 Nầy là lễ vật các ngươi sẽ nhận lấy của họ:
vàng, bạc, và đồng;
4 chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, vải gai mịn, lông
dê, da chiên đực nhuộm đỏ,
5 da cá nược, cây si-tim,
6 dầu thắp, hương liệu đặng làm dầu xức và
hương,
7 bích ngọc cùng các thứ ngọc khác để gắn vào
ê-phót và bảng đeo ngực.

8 Họ sẽ làm cho ta một đền thánh và ta sẽ ở
giữa họ.
9 Hãy làm đền đó y như kiểu đền tạm cùng
kiểu các đồ dùng mà ta sẽ chỉ cho ngươi.
10 Vậy, chúng hãy đóng một cái hòm bằng cây
si-tim; bề dài hai thước rưỡi, bề ngang một thước
rưỡi, và bề cao cũng một thước rưỡi,
11 lấy vàng ròng bọc trong, bọc ngoài, và chạy
đường viền chung quanh hòm bằng vàng.
12 Ngươi cũng hãy đúc bốn khoen bằng vàng
để tại bốn góc hòm: hai cái bên hông nầy, hai
cái bên hông kia,
13 cùng làm hai cây đòn bằng cây si-tim, bọc
vàng;
14 rồi lòn đòn vào khoen hai bên hông hòm,
để dùng đòn khiêng hòm.
15 Đòn sẽ ở trong khoen luôn, không nên rút
ra.
16 Ngươi hãy cất vào trong hòm bảng chứng
mà ta sẽ ban cho.
17 Ngươi cũng hãy làm một cái nắp thi ân bằng
vàng ròng, bề dài hai thước rưỡi, bề ngang một
thước rưỡi.
18 Lại làm hai tượng chê-ru-bin bằng vàng giát
mỏng, để hai đầu nắp thi ân,
19 ló ra ngoài, một tượng ở đầu nầy và một
tượng ở đầu kia.
20 Hai chê-ru-bin sẽ sè cánh ra, che trên nắp
thi ân, đối diện nhau và xây mặt vào nắp thi ân.
21 Ngươi hãy để nắp thi ân trên hòm, rồi để
vào trong hòm bảng chứng mà ta sẽ ban cho.
22 Ta sẽ gặp ngươi tại đó, và ở trên nắp thi

ân, giữa hai tượng chê-ru-bin, trên hòm bảng
chứng, ta sẽ truyền cho ngươi các mạng lịnh về
dân Y-sơ-ra-ên.
23 Ngươi cũng hãy đóng một cái bàn bằng cây
si-tim; bề dài hai thước, bề ngang một thước, và
bề cao một thước rưỡi,
24 bọc bằng vàng ròng, và chạy một đường
viền chung quanh;
25 rồi lên be cho tứ vi bàn, cao chừng bốn ngón
tay và chạy cho be một đường viền vàng.
26 Lại đúc bốn cái khoen vàng, tra vào bốn góc
nơi chân bàn.
27 Khoen sẽ ở gần be, để xỏ đòn khiêng bàn.
28 Ngươi hãy chuốt đòn bằng cây si-tim, bọc
vàng, rồi người ta sẽ dùng khiêng bàn đó.
29 Lại hãy lấy vàng ròng mà làm dĩa, chén,
chậu, và ly đặng dùng làm lễ quán.
30 Trên bàn ngươi sẽ để bánh trần thiết cho có
luôn luôn trước mặt ta.
31 Ngươi cũng hãy làm chân đèn bằng vàng
ròng. Cái chân, cái thân, cái đài, cái bầu cùng
cái hoa của đèn đều làm bằng vàng đánh giát.
32 Hai bên thân đèn sẽ có sáu nhánh nứt ra, ba
nhánh ở bên nầy và ba nhánh ở bên kia.
33 Trong sáu nhánh nứt ra trên chân đèn, mỗi
nhánh đều sẽ có ba cái đài hình như hột hạnh
nhân cùng bầu và hoa.
34 Trên thân chân đèn, lại cũng sẽ có bốn cái
đài hình hột hạnh nhân, bầu và hoa.
35 Trong sáu nhánh từ thân chân đèn nứt ra,
hễ cứ mỗi hai nhánh thì dưới có một cái bầu.

36 Bầu cùng nhánh của chân đèn đều bằng
vàng ròng nguyên miếng đánh giát.
37 Ngươi cũng hãy làm bảy cái thếp đèn, đặng
hễ khi thắp thì chiếu trước chân đèn.
38 Kéo bắt tim cùng đồ đựng tàn đèn cũng sẽ
bằng vàng ròng.
39 Người ta sẽ dùng một ta lâng vàng ròng làm
chân đèn nầy và các đồ phụ tùng của chân đèn.
40 Vậy, ngươi hãy xem, cứ làm y như kiểu đã
chỉ cho trên núi.

26

1 Ngươi hãy dùng mười bức màn mà làm đền
tạm, màn dệt bằng vải gai mịn, chỉ tím, đỏ điều
và đỏ sặm, có thêu các hình chê-ru-bin cực xảo.
2 Mỗi bức màn bề dài hai mươi tám thước, bề
rộng bốn thước. Các bức đều đồng cỡ với nhau.
3 Mỗi năm bức màn sẽ kết dính lại nhau.
4 Ngươi hãy thắt vòng chỉ tím nơi triêng của
bức màn thứ nhất ở đầu bức nguyên; và cũng
làm như vậy cho đầu chót của bức màn cuối
trong bức nguyên thứ nhì.
5 Lại làm năm chục cái vòng cho bức màn thứ
nhất, và năm chục cái vòng nơi đầu triêng bức
nguyên thứ nhì; các vòng hai bên sẽ đối nhau.
6 Cũng hãy làm năm mươi cái móc bằng vàng,
rồi móc bức nguyên nầy qua bức nguyên kia,
hầu cho đền tạm kết lại thành một.
7 Ngươi cũng hãy kết mười một bức màn bằng
lông dê, để dùng làm bong che trên đền tạm.

8 Bề dài mỗi bức màn ba chục thước, bề rộng
bốn thước, mười một bức đồng một cỡ với nhau.
9 Ngươi hãy kết năm bức màn nầy riêng ra, và
sáu bức màn kia riêng ra; nhưng hãy gấp đôi
bức màn thứ sáu ở trước đền tạm.
10 Lại thắt năm chục cái vòng nơi triêng màn
thứ nhất, ném về cuối của bức nguyên thứ nhất,
và năm chục cái vòng nơi triêng màn của bức
nguyên thứ nhì;
11 cũng làm năm chục cái móc bằng đồng,
móc vào vòng, rồi hiệp cái bong lại, để nó thành
ra một.
12 Nhưng còn dư, tức là phân nửa của bức màn
dư trong bức bong nguyên, thì sẽ xủ xuống phía
sau đền tạm;
13 phần bề dài dư trong các bức màn của bong,
bên nầy một thước, bên kia một thước, thì sẽ xủ
xuống hai bên hông đền tạm đặng che vậy.
14 Ngươi hãy làm một tấm lá phủ bằng da chiên
đực nhuộm đỏ để trên bong, và kết một tấm lá
phủ bằng da cá nược đắp lên trên nữa.
15 Ngươi cũng hãy làm những ván cho vách
đền tạm bằng cây si-tim.
16 Mỗi tấm trướng mười thước, hoành một
thước rưỡi,
17 có hai cái mộng liền nhau; hết thảy các tấm
ván vách đền tạm ngươi cũng sẽ làm như vậy.
18 Về phía nam đền tạm, ngươi hãy làm hai
mươi tấm ván;
19 dưới hai mươi tấm ván hãy đặt bốn mươi lỗ
mộng bằng bạc; cứ hai lỗ mộng ở dưới, để chịu

hai cái mộng của mỗi tấm ván.
20 Lại hãy làm hai mươi tấm ván về phía bắc
đền tạm,
21 và bốn mươi lỗ mộng bằng bạc, cứ dưới mỗi
tấm có hai lỗ mộng.
22 Ngươi cũng hãy làm sáu tấm ván về phía sau
đền tạm, tức là về hướng tây.
23 Về hai góc phía sau đền tạm, phải làm hai
tấm ván,
24 khít nhau tự dưới chí trên bởi một cái khoen
ở nơi đầu; hai cái góc đều làm như vậy.
25 Thế thì, có tám tấm ván và mười sáu lỗ mộng
bằng bạc; cứ hai lỗ mộng ở dưới mỗi một tấm
ván.
26 Lại, ngươi hãy làm năm cây xà ngang bằng
gỗ si-tim cho những tấm ván về phía bên nầy,
27 năm cây xà ngang về phía bên kia và năm
cây xà ngang khác nữa về phía sau của đền tạm,
tức là hướng tây.
28 Cây xà ngang giữa sẽ ở về thân giữa những
tấm ván, chạy suốt từ đầu nầy đến đầu kia.
29 Cũng hãy lấy vàng bọc ván cùng xà ngang,
và làm những khoen bằng vàng, đặng xỏ các
cây xà ngang.
30 Ngươi phải dựng đền tạm y như kiểu đã chỉ
cho ngươi trên núi vậy.
31 Ngươi hãy làm một bức màn bằng vải gai
đậu mịn, chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, có thêu
những hình chê-ru-bin cực xảo;
32 rồi xủ màn đó trên bốn trụ bằng cây si-tim,
bọc vàng, dựng trên bốn lỗ trụ bằng bạc; các

móc trụ đều bằng vàng.
33 Ngươi sẽ treo màn đó vào móc dưới bức
bong, rồi ở phía trong màn để hòm bảng chứng;
màn nầy dùng phân biệt cho các ngươi nơi thánh
và nơi chí thánh.
34 Đoạn, hãy để cái nắp thi ân trên hòm bảng
chứng, đặt trong nơi chí thánh.
35 Bên ngoài bức màn về phía bắc đền tạm thì
để cái bàn; còn cây chân đèn thì để về phía nam
đối ngang cái bàn.
36 Về cửa Trại ngươi hãy làm một bức màn
bằng chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, vải gai đậu mịn,
có thêu cực xảo;
37 rồi làm cho bức màn nầy năm cái trụ bằng
cây si-tim, bọc vàng; đinh nó cũng bằng vàng,
và đúc năm lỗ trụ bằng đồng.

27

1 Ngươi cũng hãy đóng một bàn thờ bằng
cây si-tim, hình vuông, năm thước bề dài, năm
thước bề ngang, và bề cao ba thước.
2 Nơi bốn góc bàn thờ hãy làm sừng ló ra và
bọc đồng.
3 Những đồ phụ tùng của bàn thờ thì hãy làm
bằng đồng: bình đựng tro, vá, ảng, nỉa và bình
hương.
4 Lại làm cho bàn thờ một tấm rá bằng lưới
đồng; và nơi bốn góc rá làm bốn cái khoen bằng
đồng;
5 rồi để rá đó dưới thành bàn thờ, từ dưới chân
lên đến nửa bề cao.

6 Cũng hãy chuốt đòn khiêng bàn thờ bằng cây
si-tim, bọc đồng,
7 rồi xỏ vào những khoen; khi khiêng đi, đòn
sẽ ở hai bên bàn thờ.
8 Bàn thờ sẽ đóng bằng ván, trống bộng, làm
y như đã chỉ cho ngươi trên núi vậy.
9 Ngươi cũng hãy làm cái hành lang cho đền
tạm. Về phía nam của hành lang làm bố vi bằng
vải gai đậu mịn, dài trăm thước,
10 cùng hai chục cây trụ và hai chục lỗ trụ bằng
đồng; đinh và nuông trụ thì bằng bạc.
11 Về phía bắc cũng vậy; bố vi đó có trăm thước
bề dài, hai chục cây trụ và hai chục lỗ trụ bằng
đồng; đinh và nuông trụ thì bằng bạc.
12 Bố-vi của hành lang về phía tây có năm chục
thước bề dài, mười cây trụ và mười lỗ trụ.
13 Bề ngang của hành lang phía trước, tức là
phía đông, có năm chục thước: phía hữu
14 có mười lăm thước bố vi, ba cây trụ và ba lỗ
trụ;
15 phía tả có mười lăm thước bố vi, ba cây trụ
và ba lỗ trụ.
16 Còn cửa hành lang có một bức màn dài hai
chục thước bằng vải gai đậu mịn, chỉ tím, đỏ
điều, đỏ sặm, có thêu, cùng vốn cây trụ và bốn
lỗ trụ.
17 Hết thảy trụ xung quanh hành lang đều sẽ
có nhờ nuông bạc chắp lại với nhau; đinh trụ thì
bằng bạc, lỗ trụ thì bằng đồng.
18 Bề dài của hành lang được một trăm thước,
bề ngang, mỗi phía, năm chục thước, bề cao năm

thước; bố vi sẽ bằng vải gai đậu mịn, còn những
lỗ trụ thì bằng đồng.
19 Hết thảy đồ phụ tùng dùng về các việc
phụng sự trong đền tạm, cùng cây nọc của đền
tạm và cây nọc của hành lang, đều sẽ làm bằng
đồng.
20 Ngươi hãy truyền cho dân Y-sơ-ra-ên đem
đến dầu lọc ô-li-ve ép, đặng thắp đèn cho đèn
sáng luôn luôn.
21 Trong hội mạc, ở ngoài màn, trước hòm
bảng chứng, A-rôn cùng các con trai người sẽ
lo sửa soạn đèn, hầu cho trước mặt Đức Giê-hô-
va đèn cháy luôn luôn từ tối cho đến sáng. Aáy
là một luật đời đời cho dòng dõi dân Y-sơ-ra-ên
phải giữ.

28

1 Trong vòng dân Y-sơ-ra-ên, ngươi hãy chọn
A-rôn, anh ngươi, cùng các con trai ngươi, là Na-
đáp, A-bi-hu, Ê-lê-a-sa, và Y-tha-ma, lập lên làm
chức tế lễ trước mặt ta.
2 Ngươi hãy chế bộ áo thánh cho A-rôn, anh
ngươi, để người được vinh hiển trang sức.
3 Hãy truyền cho hết thảy kẻ thông minh, là
người ta đã ban đầy tính trí huệ, chế bộ áo cho
A-rôn, đặng biệt người riêng ra thánh, hầu cho
người làm chức tế lễ trước mặt ta.
4 Đây là bộ áo mà họ sẽ chế: Bảng đeo ngực,
ê-phót, áo dài, áo lá trong thêu, mũ và đai. Thế
thì, họ sẽ chế bộ áo thánh cho A-rôn, anh ngươi,

cùng các con trai người, để các người đó làm
chức tế lễ trước mặt ta.
5 Họ sẽ dùng kim tuyến, chỉ màu tím, đỏ điều,
đỏ sặm, và vải gai mịn.
6 Họ sẽ chế ê-phót bằng kim tuyến, chỉ màu
tím, đỏ điều, đỏ sặm, và vải gai đậu mịn thêu
cực xảo.
7 Hai bên ê-phót làm hai đai vai, đâu đầu vào
ê-phót.
8 Đai để cột ê-phót ở phía ngoài, sẽ làm nguyên
miếng một cũng như công việc ê-phót, bằng kim
tuyến, chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, và vải gai đậu
mịn.
9 Ngươi hãy lấy hai viên bích ngọc mà khắc
các tên con trai Y-sơ-ra-ên ở trên:
10 sáu tên trên viên bích ngọc nầy, sáu tên trên
viên bích ngọc kia, tùy theo thứ tự ngày sinh của
họ.
11 Phải khắc các tên con trai Y-sơ-ra-ên trên
hai viên bích ngọc đó, như cách của thợ khắc
con dấu, và khảm trong khuôn bằng vàng.
12 Đoạn gắn hai viên bích ngọc đó trên hai đai
vai ê-phót, dùng làm ngọc kỷ niệm về con cháu
Y-sơ-ra-ên; A-rôn sẽ mang tên của họ trên hai vai
mình làm kỷ niệm trước mặt Đức Giê-hô-va.
13 Ngươi cũng hãy làm móc gài bằng vàng,
14 đánh hai sợi dây chuyền nhỏ bằng vàng
ròng như hình dây, rồi để chuyền đánh như thế
vào móc gài.
15 Bảng đeo ngực về sự xét đoán, ngươi cũng
phải làm cho cực xảo, y như ê-phót; tức là bằng

kim tuyến, chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, và vải gai
đậu mịn.
16 Bảng đeo ngực hình vuông và may lót; bề
dài một em-ban, bề ngang một em-ban.
17 Ngươi hãy gắn bốn hàng ngọc vào bảng đeo
ngực: hàng thứ nhất gắn ngọc mã não, ngọc
hồng bích, và ngọc lục bửu;
18 hàng thứ nhì, ngọc phỉ túy, ngọc lam bửu
và ngọc kim cương;
19 hàng thứ ba, ngọc hồng bửu, ngọc bạch mã
não, và ngọc tử tinh;
20 hàng thứ tư, ngọc hu”nh bích, ngọc hồng
mã não, và bích ngọc. Các ngọc nầy sẽ khảm
vào khuôn bằng vàng.
21 Số các ngọc đó hết thảy là mười hai viên, tùy
theo tên các con trai Y-sơ-ra-ên; trên mỗi viên
ngọc sẽ khắc tên của một trong mười hai chi phái
Y-sơ-ra-ên, như người ta khắc con dấu vậy.
22 Ngươi hãy làm các sợi chuyền bằng vàng
ròng đánh như hình dây, chuyền trên bảng đeo
ngực;
23 rồi làm hai khoanh bằng vàng để ở hai góc
đầu trên bảng.
24 cùng cột hai sợi chuyền vàng vào hai
khoanh nơi hai đầu bảng,
25 và hai đầu sợi chuyền cột vào móc gài, đoạn
gắn trên hai đai vai ê-phót về phía đằng trước
ngực.
26 Ngươi cũng hãy làm hai cái khoanh bằng
vàng nữa, để vào hai góc đầu dưới của bảng
đeo ngực, về phía trong ê-phót.

27 Lại làm hai khoanh khác nữa bằng vàng,
gắn vào hai đầu dưới đai vai ê-phót ném về phía
trước, ở trên đai gần chỗ giáp mối.
28 Rồi một sợi dây màu tím sẽ cột hai cái
khoanh của bảng đeo ngực lại cùng hai cái
khoanh ê-phót, hầu cho nó dính với đai, đừng
rớt khỏi ê-phót.
29 Thế thì, khi nào A-rôn vào nơi thánh, sẽ
mang trên lòng mình tên các con trai Y-sơ-ra-
ên nơi bảng đeo ngực về sự xét đoán, đặng giữ
làm kỷ niệm luôn luôn trước mặt Đức Giê-hô-va.
30 Trên bảng đeo ngực của sự xét đoán, ngươi
hãy gắn u-rim và thu-mim vào, đặng khi A-rôn
đến trước mặt Đức Giê-hô-va thì các món đó sẽ
ở trên lòng mình. Aáy vậy, trước mặt Đức Giê-
hô-va, A-rôn sẽ mang sự xét đoán của con trai
Y-sơ-ra-ên trên lòng mình luôn luôn.
31 Ngươi cũng hãy may áo dài của ê-phót toàn
bằng vải tím.
32 ỳ giữa áo có một lỗ tròng đầu vào; viền
chung quanh, dệt như lỗ áo giáp mặt lưới, để
cho khỏi tét.
33 Nơi biên dưới hãy thắt trái lựu màu tím, đỏ
điều, đỏ sặm, cùng chuông vàng nhỏ đan tréo
nhau ở vòng theo viền,
34 nghĩa là một cái chuông rồi kế một trái lựu,
ở vòng khắp chung quanh viền áo.
35 Khi A-rôn hầu việc tế lễ, sẽ mặc áo đó; và
khi vào hay ra nơi thánh trước mặt Đức Giê-hô-
va, người ta sẽ nghe tiếng chuông vàng nhỏ, và
A-rôn khỏi chết vậy.

36 Ngươi cũng hãy làm một cái thẻ bằng vàng
ròng, trên đó khắc như người ta khắc con dấu,
rằng: Thánh Cho Đức Giê-hô-va.
37 Rồi lấy một sợi dây màu tím buộc thẻ đó để
trên đằng trước cái mũ.
38 Thẻ đó sẽ ở trên trán A-rôn; A-rôn gánh tội
lỗi của dân Y-sơ-ra-ên phạm trong khi họ dâng
của lễ thánh; thẻ đó sẽ ở nơi trán A-rôn luôn
luôn, để dân sự được đẹp ý Đức Giê-hô-va.
39 Ngươi hãy chế một cái áo lá mặc trong bằng
vải gai mịn, một cái mũ bằng vải gai mịn và một
cái đai thêu.
40 Ngươi cũng hãy chế cho các con trai A-rôn
áo lá, đai và mũ, hầu cho họ được vinh hiển và
trang sức.
41 Đoạn, hãy lấy các bộ áo đó mặc cho A-rôn,
anh ngươi, cùng các con trai người; hãy xức dầu
cho, lập và biệt riêng ra thánh, để họ làm chức
tế lễ trước mặt ta.
42 Hãy chế cho họ quần lót trong bằng vải gai,
đặng che sự lõa lồ, mặc từ ngang lưng quần cho
đến bắp vế.
43 A-rôn cùng các con trai người sẽ mặc quần
đó trong khi vào hội mạc hay là đến gần bàn thờ
đặng làm việc tế lễ trong nơi thánh, thì chẳng
mắc tội và chẳng chết đâu. Aáy là một mạng
lịnh đời đời cho A-rôn và dòng dõi người.

29

1 Đây là điều ngươi sẽ làm đặng biệt A-rôn và
con trai người riêng ra thánh, để họ làm chức tế

lễ trước mặt ta.
2 Hãy bắt một con bò tơ đực và hai con chiên
đực không tì vít, dùng bột mì thiệt mịn làm bánh
không men, bánh nhỏ không men nhồi với dầu,
và bánh tráng không men tẩm dầu;
3 rồi để các bánh đó trong một giỏ dâng luôn
lên cùng bò tơ đực và hai chiên đực.
4 Đoạn, ngươi sẽ biểu A-rôn cùng các con trai
người đến gần nơi cửa hội mạc, rồi lấy nước tắm
cho họ.
5 Kế đó, lấy bộ áo mặc cho A-rôn, tức là áo lá
mặc trong, áo dài của ê-phót, ê-phót, và bảng
đeo ngực, rồi lấy đai của ê-phót thắt lưng cho
người;
6 đoạn đội cái mũ lên đầu và để thẻ thánh trên
mũ,
7 cùng lấy dầu xức đổ trên đầu và xức cho
người.
8 Lại biểu các con trai A-rôn đến gần mặc áo
lá cho họ,
9 rồi lấy đai thắt lưng và đội mũ cho A-rôn
cùng các con trai người. Thế thì, chức tế lễ sẽ
bởi mạng lịnh định đời đời cho họ. Ngươi lập
A-rôn và các con trai người là thế.
10 Đoạn, hãy dắt con bò tơ đực lại gần trước
hội mạc, A-rôn cùng các con trai người sẽ nhận
tay mình trên đầu con bò đó.
11 Ngươi hãy giết bò đực trước mặt Đức Giê-
hô-va, tại nơi cửa hội mạc;
12 rồi lấy huyết bò đó, nhúng ngón tay vào, bôi
các sừng của bàn thờ, và đổ khắp dưới chân bàn

thờ.
13 Cũng hãy lấy hết thảy những mỡ bọc ruột,
tấm da mỏng bọc gan, hai trái cật và mỡ trên
trái cật, mà đem xông trên bàn thờ.
14 Nhưng ở ngoài trại quân hãy thiêu hết thịt,
da, và phẩn của con bò đực đó; ấy là một của lễ
chuộc tội vậy.
15 Ngươi cũng hãy bắt một trong hai con chiên
đực, A-rôn và các con trai ngươi sẽ nhận tay
mình trên đầu nó;
16 rồi giết chiên đực đó, lấy huyết mà rưới
khắp chung quanh trên bàn thờ.
17 Kế đó, sả chiên ra từng miếng, rửa sạch bộ
lòng và giò đi, rồi để lên trên các miếng đã sả
và đầu nó;
18 đoạn xông cả con chiên đực tại trên bàn thờ;
ấy là một của lễ thiêu, có mùi thơm dâng cho
Đức Giê-hô-va, tức là một của lễ dùng lửa dâng
lên cho Đức Giê-hô-va vậy.
19 Đoạn, ngươi hãy bắt con chiên đực thứ nhì,
A-rôn cùng các con trai người sẽ nhận tay mình
trên đầu nó;
20 rồi ngươi giết chiên đực đó, lấy huyết bôi nơi
trái tai hữu của A-rôn và của các con trai người,
trên ngón cái bàn tay mặt và ngón cái bàn chân
mặt; huyết còn dư hãy rưới chung quanh trên
bàn thờ.
21 Ngươi hãy lấy huyết ở nơi bàn thờ và dầu
xức mà rảy trên mình và quần áo A-rôn, cùng
trên mình và quần áo các con trai người. Như
vậy, A-rôn cùng quần áo mình, các con trai
người cùng quần áo họ sẽ được biệt riêng ra

thánh.
22 Vì cớ chiên đực đó dùng làm lễ truyền chức,
nên ngươi hãy lấy mỡ, đuôi, mỡ bọc ruột, tấm
da mỏng bọc gan, hai trái cật, cùng mỡ trên trái
cật và giò bên hữu,
23 lại lấy luôn một ổ bánh, một bánh nhỏ nhồi
với dầu, và một cái bánh tráng ở trong giỏ bánh
không men để trước mặt Đức Giê-hô-va;
24 rồi ngươi để mấy món đó trong lòng bàn
tay A-rôn, và trong lòng bàn tay của các con trai
người, mà đưa qua đưa lại trước mặt Đức Giê-
hô-va.
25 Đoạn, hãy lấy ra khỏi bàn tay họ đem xông
trên bàn thờ, ở trên của lễ thiêu, để cho có mùi
thơm trước mặt Đức Giê-hô-va; ấy là một của lễ
dùng lửa dâng lên cho Đức Giê-hô-va.
26 Cũng hãy lấy cái o chiên đực về lễ lập A-rôn
mà đưa qua đưa lại trước mặt Đức Giê-hô-va.
Aáy sẽ về phần ngươi.
27 Vậy, ngươi sẽ biệt riêng ra thánh cái o và giò
của chiên đực đã dùng làm lễ lập A-rôn cùng các
con trai người, tức là o đã đưa qua đưa lại, và
giò đã giơ lên.
28 Lễ vật nầy sẽ do nơi Y-sơ-ra-ên dâng cho A-
rôn cùng các con trai người tùy theo mạng lịnh
đời đời đã lập, vì là một điều ban cho bởi trong
các của lễ thù ân của dân Y-sơ-ra-ên, tức là một
của lễ giơ lên mà họ dâng cho Đức Giê-hô-va vậy.
29 Những áo thánh của A-rôn sẽ để lại cho các
con trai nối sau người, để họ mặc áo đó, được
xức dầu và lập trong chức tế lễ.

30 Ai trong vòng con trai người được làm thầy
tế lễ thế cho người, mà đến hội mạc đặng hầu
việc tại nơi thánh, thì sẽ mặc áo đó trong bảy
ngày.
31 Đoạn, ngươi hãy bắt con chiên đực dùng làm
lễ thiết lập mà nấu thịt nó trong một nơi thánh.
32 A-rôn cùng các con trai người sẽ ăn thịt
chiên đực đó, cùng bánh trong giỏ nơi cửa hội
mạc.
33 Vậy, họ sẽ ăn các món nầy, bởi đó được
chuộc tội, để lập và biệt họ riêng ra thánh;
nhưng khách ngoại bang chẳng được ăn, vì các
món đó đã biệt riêng ra thánh rồi.
34 Nếu thịt lễ thiết lập và bánh còn dư lại đến
ngày mai, ngươi hãy thiêu trong lửa, chớ nên ăn,
vì là của đã biệt riêng ra thánh.
35 Vậy, theo mọi điều ta phán dặn, ngươi hãy
làm cho A-rôn cùng các con trai người, và lập họ
trong bảy ngày.
36 Mỗi ngày hãy dâng một con bò tơ đực đặng
chuộc tội, và dâng vì bàn thờ một của lễ chuộc
tội cùng xức dầu cho, để biệt bàn thờ riêng ra
thánh.
37 Trong bảy ngày ngươi hãy làm lễ chuộc tội
cho bàn thờ và biệt riêng ra thánh; bàn thờ sẽ
trở nên rất thánh, phàm vật chi đụng đến đều
sẽ được nên thánh vậy.
38 Đây là các điều ngươi sẽ dâng lên bàn thờ:
Hai chiên con một tuổi, mỗi ngày thường thường
như vậy.
39 Buổi sớm mai ngươi hãy dâng một trong hai

chiên con; con thứ nhì hãy dâng vào buổi chiều
tối.
40 Với con chiên thứ nhất, hãy dâng một phần
mười bột mì mịn nhồi với một phần tư hin dầu
ép, và cùng lễ quán một phần tư hin rượu nho.
41 Về con chiên thứ nhì hãy dâng vào buổi
chiều tối với một của lễ và một lễ quán y như
lễ sớm mai; ấy là một của lễ thiêu, có mùi thơm
dâng cho Đức Giê-hô-va.
42 Aáy là một của lễ thiêu mà các ngươi phải
dâng luôn luôn, trải qua các đời, tại cửa hội mạc
trước mặt Đức Giê-hô-va, là nơi ta sẽ giáng lâm
mà phán cùng ngươi.
43 Vậy, ta sẽ có tại đó cùng dân Y-sơ-ra-ên; chỗ
nầy sẽ vì sự vinh hiển ta mà được biệt riêng ra
thánh.
44 Ta sẽ biệt hội mạc cùng bàn thờ riêng ra
thánh; cùng biệt A-rôn và các con trai người
riêng ra thánh nữa, đặng họ làm chức tế lễ trước
mặt ta.
45 Ta sẽ ở giữa dân Y-sơ-ra-ên, làm Đức Chúa
Trời dân ấy.
46 Dân ấy sẽ biết ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của chúng nó, đã đem chúng nó ra khỏi xứ Ê-
díp-tô đặng ở giữa vòng họ. Ta là Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của họ.

30

1 Ngươi cũng hãy đóng một cái bàn thờ bằng
cây si-tim, để xông hương.

2 Mặt bàn sẽ vuông, bề dài một thước, bề
ngang một thước, và bề cao hai thước; bàn thờ
sẽ có bốn sừng ló ra.
3 Ngươi hãy bọc vàng ròng trên mặt, bốn cạnh
chung quanh và các sừng; còn tứ vi chạy đường
viền vàng.
4 Dưới đường viền đó, nơi hai bên, hãy làm
hai cái khoen bằng vàng, để xỏ đòn dùng đặng
khiêng.
5 Hãy chuốt đòn khiêng bằng cây si-tim, bọc
vàng.
6 Ngươi sẽ để bàn thờ đó trước bức màn che
hòm bảng chứng đối cùng nắp thi ân trên hòm,
là nơi ta sẽ gặp ngươi.
7 Mỗi buổi sớm mai, khi A-rôn làm đèn, sẽ xông
hương tại nơi đó.
8 Vào lúc chiều tối, khi A-rôn thắp đèn, cũng
sẽ xông hương: ấy là một thứ hương phải xông
trước mặt Đức Giê-hô-va luôn luôn, trải qua các
đời.
9 Trên bàn thờ nầy chớ xông hương lạ, hoặc
dâng của lễ thiêu, của lễ chay hay là lễ quán nào
hết.
10 Nhưng trải qua các đời, mỗi năm một lần,
A-rôn sẽ lấy huyết của con sinh tế chuộc tôi, bôi
trên sừng bàn thờ nầy đặng chuộc tội cho nó.
Aáy sẽ là một việc rất thánh cho Đức Giê-hô-va.
11 Đức Giê-hô-va cũng phán cùng Môi-se rằng:
12 Khi nào ngươi điểm số dân Y-sơ-ra-ên đặng
kê sổ, mỗi tên phải nộp tiền đền mạng mình
cho Đức Giê-hô-va, hầu cho khỏi mắc tai nạn chi
trong khi kê sổ.

13 Kẻ nào có tên trong sổ phải nộp nửa siếc-
lơ, tùy siếc-lơ của nơi thánh, cân nặng hai mươi
ghê-ra; vậy, nửa siếc-lơ, tức là của dâng cho Đức
Giê-hô-va.
14 Mọi người có tên vào sổ từ hai mươi tuổi sắp
lên sẽ dâng của nầy cho Đức Giê-hô-va.
15 Khi dâng của nầy cho Đức Giê-hô-va đặng
đền mạng mình, người giàu không nộp trội,
người nghèo không nộp thiếu nửa siếc-lơ.
16 Vậy, ngươi thâu tiền đền mạng của dân Y-sơ-
ra-ên, rồi dùng tiền đó vào việc hội mạc; ấy là
một kỷ niệm của dân Y-sơ-ra-ên trước mặt Đức
Giê-hô-va, đặng đền mạng mình.
17 Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se nữa
rằng:
18 Ngươi hãy làm một cái thùng với chân thùng
bằng đồng, đặng rửa mình ở trong, rồi để giữa
khoảng của hội mạc và bàn thờ, và đổ nước vào.
19 A-rôn cùng các con trai người sẽ rửa tay và
chân mình ở trong.
20 Khi họ vào hội mạc sẽ lấy nước rửa mình,
hầu cho họ khỏi chết; và khi lại gần bàn thờ đặng
phụng sự, tức là xông của lễ dùng lửa dâng cho
Đức Giê-hô-va, họ cũng phải giữ như vậy.
21 Thế thì, họ hãy rửa tay và chân, hầu cho
khỏi chết. Aáy là một lệ đời đời cho A-rôn, cùng
dòng dõi người trải qua các đời.
22 Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng:
23 Hãy góp các hương liệu tốt nhất: một dược
nước năm trăm siếc-lơ; hương nhục quế phân
nửa số đó, tức là hai trăm rưỡi; hương xương

bồ hai trăm rưỡi;
24 quế bì năm trăm, đều theo siếc-lơ nơi thánh,
và một hin dầu ô-li-ve.
25 Ngươi hãy lấy các hương liệu đó theo phép
hòa hương, chế ra một thứ dầu thơm dùng làm
dầu xức thánh.
26 Đoạn, lấy xức cho hội mạc cùng hòm bảng
chứng,
27 bàn thờ cùng các đồ phụ tùng, chân đèn
cùng các đồ phụ tùng, bàn thờ xông hương,
28 bàn thờ của lễ thiêu cùng các đồ phụ tùng,
cái thùng và chân thùng.
29 Aáy vậy, ngươi sẽ biệt các vật nầy riêng ra
thánh, hầu cho làm rất thánh, hễ món chi đụng
đến, đều sẽ được nên thánh.
30 Ngươi cũng hãy xức dầu cho A-rôn cùng các
con trai người, biệt họ riêng ra thánh, để làm
chức tế lễ trước mặt ta.
31 Lại hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Về
phần ta, dầu nầy sẽ là dầu xức thánh trải qua
mọi đời các ngươi.
32 Chớ nên đổ trên xác thịt loài người, và cũng
đừng làm dầu nào khác theo phép hòa hương
đó; dầu nầy là thánh, cũng sẽ thánh cho các
ngươi.
33 Hễ ai chế một thứ hòa hương giống như vậy,
và đem rưới trên mình người ngoại bang, sẽ bị
truất khỏi vòng dân sự.
34 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se nữa rằng:
Hãy lấy các hương liệu, tức tô hiệp hương, loa
yểm hương, phong chi hương, cùng thanh nhũ

hương, mỗi thứ bằng nhau,
35 theo phép hòa hương, chế ra một thứ
hương, mặn, trong và thánh.
36 Hãy nghiền nó ra bột, rồi để trước hòm bảng
chứng trong hội mạc, tức là nơi ta sẽ gặp ngươi:
về phần các ngươi, hương nầy sẽ là một vật rất
thánh.
37 Còn thứ hương mà ngươi sẽ chế, chớ chế
giống như phép hòa hương nầy; ấy là một vật
ngươi nên biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-
va.
38 Hễ kẻ nào làm giống y như vậy đặng ngửi
mùi, sẽ bị truất khỏi vòng dân sự.

31

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se nữa rằng:
2 Nầy, ta đã kêu tên Bết-sa-lê-ên, con trai của
U-ri, cháu của Hu-rơ, trong chi phái Giu-đa.
3 Ta đã làm cho người đầy dẫy Thần của Đức
Chúa Trời, sự khôn ngoan, sự thông sáng, và sự
hiểu biết để làm mọi thứ nghề thợ,
4 đặng bày ra và chế tạo đồ vàng, bạc và đồng,
5 đặng khắc và khảm ngọc, đẽo gỗ và làm được
mọi thứ nghề thợ.
6 Đây, ta lại cho một người phụ việc, tên là Ô-
hô-li-áp, con trai của A-hi-sa-mạc, trong chi phái
Đan. Ta cũng đã ban sự thông minh cho mọi
người tài năng, hầu cho họ làm các việc ta đã
phán dặn ngươi,
7 là hội mạc, hòm bảng chứng, nắp thi ân ở
trên hòm, cùng đồ dùng trong hội mạc;

8 bàn thờ cùng đồ phụ tùng, chân đèn bằng
vàng ròng và đồ phụ tùng, bàn thờ xông hương,
9 bàn thờ dâng của lễ thiêu cùng đồ phụ tùng,
cái thùng và chân thùng;
10 áo lễ, áo thánh cho A-rôn thầy tế lễ cả, và bộ
áo cho các con trai người, đặng làm chức tế lễ;
11 dầu xức, và hương thơm của nơi thánh. Các
người đó phải làm hết thảy theo lời ta đã phán
dặn ngươi.
12 Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng:
13 Phần ngươi, hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên
rằng: Nhất là các ngươi hãy giữ ngày sa-bát ta,
vì là một dấu giữa ta và các ngươi, trải qua mọi
đời, để thiên hạ biết rằng ta, là Đức Giê-hô-va,
làm cho các ngươi nên thánh.
14 Vậy, hãy giữ ngày sa-bát, vì là một ngày
thánh cho các ngươi. Kẻ nào phạm đến ngày
đó, phải bị xử tử; kẻ nào làm một việc chi trong
ngày đó, cũng sẽ bị truất khỏi vòng dân sự.
15 Người ta sẽ làm công việc trong sáu ngày,
nhưng qua ngày thứ bảy là ngày sa-bát, tức là
ngày nghỉ, biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-hô-
va. Trong ngày sa-bát hễ ai làm một việc chi sẽ
bị xử tử.
16 Aáy vậy, dân Y-sơ-ra-ên sẽ giữ ngày sa-bát
trải các đời của họ, như một giao ước đời đời.
17 Aáy là một dấu đời đời cho ta cùng dân Y-
sơ-ra-ên, vì Đức Giê-hô-va đã dựng nên trời và
đất trong sáu ngày, qua ngày thứ bảy Ngài nghỉ
và lấy sức lại.
18 Khi Đức Giê-hô-va đã phán xong cùng Môi-

se tại núi Si-na-i, bèn cho người hai bảng chứng
bằng đá, bởi ngón tay Đức Chúa Trời viết ra.

32

1 Dân sự thấy Môi-se ở trên núi chậm xuống,
bèn nhóm lại chung quanh A-rôn mà nói rằng:
Nào! hãy làm các thần để đi trước chúng tôi đi,
vì về phần Môi-se nầy, là người đã dẫn chúng tôi
ra khỏi xứ Ê-díp-tô, chúng tôi chẳng biết điều chi
đã xảy đến cho người rồi.
2 A-rôn đáp rằng: Hãy lột những vòng vàng
đeo nơi tai vợ, con trai và con gái các ngươi đi,
rồi đem lại cho ta.
3 Hết thảy đều lột vòng vàng nơi tai mình mà
đem lại cho A-rôn;
4 người nhận lấy nơi tay họ, và dùng đục làm
thành một bò con đúc. Dân chúng nói rằng: Hỡi
Y-sơ-ra-ên! nầy là các thần của ngươi đã đem
ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
5 A-rôn thấy vậy, bèn lập một bàn thờ trước
mặt tượng bò đó; đoạn, người la lên rằng: Sáng
mai sẽ có lễ tôn trọng Đức Giê-hô-va!
6 Sáng mai dân chúng bèn thức dậy sớm, dâng
các của lễ thiêu và lễ thù ân; ngồi mà ăn uống,
đoạn đứng dậy mà vui chơi.
7 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Hãy xuống đi, vì dân mà ngươi đưa ra khỏi xứ
Ê-díp-tô đã bại hoại rồi,
8 vội bỏ đạo ta truyền dạy, đúc một con bò tơ,
mọp trước tượng bò đó và dâng của lễ cho nó

mà nói rằng: Hỡi Y-sơ-ra-ên! đây là các thần đã
dẫn ngươi lên khỏi xứ Ê-díp-tô!
9 Đức Giê-hô-va cũng phán cùng Môi-se rằng:
Ta đã xem thấy dân nầy, kìa là một dân cứng cổ.
10 Vả, bây giờ hãy để mặc ta làm, hầu cho cơn
thạnh nộ ta nổi lên cùng chúng nó, diệt chúng
nó đi; nhưng ta sẽ làm cho ngươi thành một dân
lớn.
11 Môi-se bèn nài xin Giê-hô-va Đức Chúa Trời
người rằng: Lạy Đức Giê-hô-va, sao nổi thạnh nộ
cùng dân Ngài? là dân mà Ngài đã dùng quyền
lớn lao mạnh mẽ đưa ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
12 Sao để cho người Ê-díp-tô nói rằng: Ngài
đưa chúng nó ra khỏi xứ đặng làm hại cho, giết
đi tại trong núi, cùng diệt chúng nó khỏi mặt
đất? Cầu xin Chúa hãy nguôi cơn giận và bỏ qua
điều tai họa mà Ngài muốn giáng cho dân Ngài.
13 Xin Chúa hãy nhớ lại Aùp-ra-ham, Y-sác, Y-
sơ-ra-ên, là các tôi tớ Ngài, mà Ngài có chỉ mình
thề cùng họ rằng: Ta sẽ thêm dòng dõi các ngươi
lên nhiều như sao trên trời, ta sẽ ban cho dòng
dõi đó cả xứ mà ta chỉ phán, và họ sẽ được xứ
ấy làm cơ nghiệp đời đời.
14 Đức Giê-hô-va bèn bỏ qua điều tai họa mà
Ngài nói rằng sẽ giáng cho dân mình.
15 Đoạn, Môi-se ở trên núi trở xuống, tay cầm
hai bảng chứng; hai bảng chứng có viết hai bên,
mặt nầy và mặt kia.
16 Hai bảng đó là việc của Đức Chúa Trời làm
ra; chữ cũng là chữ của Đức Chúa Trời khắc trên
bảng.

17 Vả, Giô-suê nghe dân chúng la lên, bèn nói
cùng Môi-se rằng: Trong trại quân có tiếng
chiến đấu.
18 Môi-se đáp rằng: Chẳng phải tiếng kêu về
thắng trận, cũng chẳng phải tiếng kêu về thua
trận; nhưng ta nghe tiếng kẻ hát.
19 Khi đến gần trại quân, Môi-se thấy bò con
và sự nhảy múa, bèn nổi giận, liệng hai bảng
chứng khỏi tay mình, bể ra nơi chân núi;
20 đoạn lấy bò con của chúng đã đúc đem đốt
trong lửa, rồi nghiền cho đến thành ra bụi, rải
trên mặt nước, và cho dân Y-sơ-ra-ên uống.
21 Môi-se bèn nói cùng A-rôn rằng: Dân nầy
làm chi anh, mà anh xui cho chúng phạm tội
nặng dường ấy?
22 A-rôn đáp rằng: Xin chúa tôi đừng nổi giận,
chúa biết rằng dân nầy chuyên làm điều ác!
23 Họ có nói cùng tôi rằng: Hãy làm các thần đi
trước chúng tôi; vì về phần Môi-se nầy, là người
đã dẫn chúng tôi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, chúng tôi
chẳng biết có điều chi xảy đến cho người rồi.
24 Tôi bèn nói cùng chúng rằng: Ai có vàng
hãy lột ra! Họ bèn đưa cho tôi, tôi bỏ vào lửa,
và bởi đó thành ra bò con nầy.
25 Vả, Môi-se thấy dân sự buông lung, vì A-rôn
để họ buông lung, đến đỗi bị sỉ nhục trong vòng
các thù nghịch,
26 thì người đứng nơi cửa trại quân mà nói
rằng: Ai thuộc về Đức Giê-hô-va, hãy đến cùng
ta đây! Hết thảy người Lê-vi đều nhóm lại gần
bên người.

27 Người truyền cho họ rằng: Giê-hô-va, là Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, có phán như vầy: Mỗi
người trong các ngươi hãy đeo gươm bên mình,
đi qua đi lại trong trại quân, từ cửa nầy đến cửa
kia, và mỗi người hãy giết anh em, bạn hữu, và
kẻ lân cận mình.
28 Dân Lê-vi bèn làm y như lời Môi-se; trong
ngày đó có chừng ba ngàn người bị chết.
29 Vả, Môi-se đã truyền rằng: Ngày nay mỗi
người trong vòng các ngươi hãy dâng tay mình
cho Đức Giê-hô-va, chẳng sá chi đến con trai
hay là anh em mình, hầu cho các ngươi được
ơn phước vậy.
30 Ngày mai, Môi-se nói cùng dân sự rằng: Các
ngươi đã phạm một tội rất trọng; song bây giờ
ta lên đến Đức Giê-hô-va, có lẽ ta sẽ được chuộc
tội các ngươi chăng.
31 Vậy, Môi-se trở lên đến Đức Giê-hô-va mà
thưa rằng: Oâi! dân sự nầy có phạm một tội
trọng, làm cho mình các thần bằng vàng;
32 nhưng bây giờ xin Chúa tha tội cho họ! Bằng
không, hãy xóa tên tôi khỏi sách Ngài đã chép
đi.
33 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Kẻ
nào phạm tội cùng ta, ta sẽ xóa nó khỏi sách ta.
34 Bây giờ, hãy đi, dẫn dân sự đến nơi ta đã chỉ
phán. Nầy thiên sứ ta sẽ đi trước ngươi; nhưng
ngày nào ta hình phạt thì sẽ phạt tội chúng nó.
35 Đức Giê-hô-va hành phạt dân sự là vậy, vì
dân sự là gốc phạm về tượng bò vàng mà A-rôn
đã làm ra.

33

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Nầy,
ngươi cùng dân sự mà ngươi đã dẫn ra khỏi xứ
Ê-díp-tô hãy từ đây đi lên xứ ta đã thề ban cho
Aùp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp, rằng: Ta sẽ ban
xứ đó cho dòng dõi ngươi.
2 Ta sẽ sai một thiên sứ đi trước ngươi, và sẽ
đuổi dân Ca-na-an, dân A-mô-rít, dân Hê-tít, dân
Phê-rê-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít,
3 đặng đưa các ngươi vào xứ đượm sữa và mật;
nhưng ta không cùng lên với ngươi đâu, vì ngươi
là dân cứng cổ, e ta diệt ngươi dọc đường chăng.
4 Khi dân sự nghe lời hăm nầy, bèn đều để
tang, không ai đeo đồ trang sức hết.
5 Vì Đức Giê-hô-va đã phán cùng Môi-se rằng:
Hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên: Các ngươi là dân
cứng cổ, nếu ta cùng lên với các ngươi chỉ trong
một lúc, thì ta sẽ diệt các ngươi! Vậy, bây giờ,
hãy cất đồ trang sức trong mình ngươi đi, đặng
ta biết liệu đãi ngươi cách nào.
6 Thế thì, từ núi Hô-rếp, dân Y-sơ-ra-ên đã lột
các đồ trang sức mình.
7 Môi-se lấy Trại đem dựng xa ra ngoài trại
quân, gọi là hội mạc, phàm ai muốn cầu khẩn
Đức Giê-hô-va, thì ra đến hội mạc ở ngoài trại
quân.
8 Vừa khi Môi-se ra đến Trại, thì cả dân sự chổi
dậy, mỗi người đứng nơi cửa trại mình, ngó theo
Môi-se cho đến khi nào người vào trong Trại rồi.
9 Vừa khi người vào đó, thì trụ mây giáng
xuống dừng tại cửa Trại, và Đức Giê-hô-va phán

cùng Môi-se.
10 Cả dân sự thấy trụ mây dừng tại cửa Trại,
bèn đứng dậy, rồi mỗi người đều sấp mình
xuống nơi cửa trại mình.
11 Đức Giê-hô-va đối diện phán cùng Môi-se,
như một người nói chuyện cùng bạn hữu mình.
Đoạn, Môi-se trở về trại quân, còn kẻ hầu trẻ của
người, tên là Giô-suê, con trai của Nun, không ra
khỏi Trại.
12 Môi-se thưa cùng Đức Giê-hô-va rằng: Nầy,
Chúa phán cùng tôi rằng: Hãy đem dân sự nầy
lên! Song Chúa chẳng cho tôi biết Chúa sai ai đi
cùng tôi. Vả, Chúa có phán rằng: Ta biết ngươi
vì danh ngươi, và ngươi được ơn trước mặt ta.
13 Vậy bây giờ, nếu tôi được ơn trước mặt
Chúa, xin cho tôi biết đường của Chúa, để cho
tôi biết Chúa và được ơn trước mặt Ngài. Xin
cũng hãy nghĩ rằng dân nầy là dân của Ngài!
14 Đức Giê-hô-va đáp rằng: Chính mình ta sẽ
đi cùng ngươi, và ta sẽ cho ngươi an nghỉ.
15 Môi-se thưa rằng: Nếu chính mình Ngài
chẳng đi, xin đừng đem chúng tôi lên khỏi đây.
16 Lấy cớ chi mà người ta sẽ biết rằng tôi cùng
dân sự Ngài được ơn trước mặt Ngài? Có phải
khi nào Ngài cùng đi với chúng tôi chăng? Thế
thì, tôi cùng dân sự Ngài sẽ được phân biệt với
muôn dân trên mặt đất.
17 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Ta
sẽ làm điều ngươi cầu xin ta, vì ngươi được ơn
trước mặt ta, và ta biết ngươi bởi danh ngươi
vậy.

18 Môi-se thưa rằng: Tôi xin Ngài cho tôi xem
sự vinh hiển của Ngài!
19 Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta sẽ làm cho
các sự nhân từ ta phát ra trước mặt ngươi; ta
hô danh Giê-hô-va trước mặt ngươi; làm ơn cho
ai ta muốn làm ơn, và thương xót ai ta muốn
thương xót.
20 Ngài lại phán rằng: Ngươi sẽ chẳng thấy
được mặt ta, vì không ai thấy mặt ta mà còn
sống.
21 Đức Giê-hô-va lại phán: Đây có một chỗ gần
ta, ngươi hãy đứng trên hòn đá;
22 khi sự vinh hiển ta đi ngang qua, ta sẽ để
ngươi trong bộng đá, lấy tay ta che ngươi, cho
đến chừng nào ta đã đi qua rồi.
23 Ta sẽ rút tay lại, và ngươi thấy phía sau ta;
nhưng thấy mặt ta chẳng được.

34

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy
đục hai bảng đá như hai bảng trước; rồi ta sẽ
viết trên hai bảng nầy các lời đã ở nơi hai bảng
kia, mà ngươi đã làm bể.
2 Ngày mai, hãy chực cho sẵn, vừa sáng lên
trên đỉnh núi Si-na-i, đứng trước mặt ta tại đó.
3 Không ai nên lên theo cùng ngươi hết, khắp
núi không nên thấy có người, và chiên, bò cũng
chẳng nên ăn cỏ nơi núi nầy nữa.
4 Môi-se bèn đục hai bảng đá, y như hai bảng
trước; dậy sớm, cầm theo tay hai bảng đó lên

trên núi Si-na-i, y như lời Đức Giê-hô-va đã phán
dặn.
5 Đức Giê-hô-va ngự xuống trong đám mây,
đứng gần bên Môi-se và hô danh Giê-hô-va.
6 Ngài đi ngang qua mặt người, hô rằng: Giê-
hô-va! Giê-hô-va! là Đức Chúa Trời nhân từ,
thương xót, chậm giận, đầy dẫy ân huệ và thành
thực,
7 ban ơn đến ngàn đời, xá điều gian ác, tội
trọng, và tội lỗi; nhưng chẳng kể kẻ có tội là vô
tội, và nhân tội tổ phụ phạt đến con cháu trải ba
bốn đời.
8 Môi-se lật đật cúi đầu xuống đất và thờ lạy,
mà thưa rằng:
9 Lạy Chúa! Nếu tôi được ơn trước mặt Chúa,
xin hãy đi giữa chúng tôi, vì dân nầy là một dân
cứng cổ. Xin hãy tha sự gian ác cùng tội lỗi, và
nhận chúng tôi làm cơ nghiệp Chúa.
10 Đức Giê-hô-va phán rằng: Nầy, ta lập một
giao ước. Trước mặt các dân sự của ngươi, ta
sẽ làm các phép lạ chưa hề có làm trên cả mặt
đất, hay là nơi dân nào; và toàn dân sự mà trong
đó có ngươi, sẽ xem thấy việc Đức Giê-hô-va, vì
điều ta sẽ làm cùng ngươi là một điều đáng kinh
khiếp.
11 Hãy cẩn thận về điều ta truyền cho ngươi
hôm nay. Nầy, ta sẽ đuổi khỏi trước mặt ngươi
dân A-mô-rít, dân Ca-na-an, dân Hê-tít, dân Phê-
rê-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít.
12 Hãy cẩn thận đừng lập giao ước cùng dân
của xứ mà ngươi sẽ vào, e chúng nó sẽ thành cái
bẫy giữa ngươi chăng.

13 Nhưng các ngươi hãy phá hủy bàn thờ, đập
bể pho tượng và đánh hạ các thần chúng nó.
14 Vì ngươi đừng sấp mình xuống trước mặt
Chúa nào khác, bởi Đức Giê-hô-va tự xưng là
Đức Chúa Trời kỵ tà; Ngài thật là một Đức Chúa
Trời kỵ tà vậy.
15 Hãy cẩn thận đừng lập giao ước cùng dân
của xứ đó, e khi chúng nó hành dâm cùng các tà
thần chúng nó và tế các tà thần của chúng nó,
có kẻ mời, rồi ngươi ăn của cúng họ chăng.
16 Lại đừng cưới con gái chúng nó cho con trai
ngươi, e khi con gái chúng nó hành dâm với các
tà thần chúng nó, quyến dụ con trai ngươi cũng
hành dâm cùng các tà thần của chúng nó nữa
chăng.
17 Ngươi chớ đúc thần tượng.
18 Ngươi hãy giữ lễ bánh không men. Nhằm
k” tháng lúa trỗ, hãy ăn bánh không men trong
bảy ngày, như ta đã truyền dặn ngươi; vì nhằm
tháng đó ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
19 Các con trưởng nam đều thuộc về ta; cùng
các con đực đầu lòng của bầy súc vật ngươi,
hoặc bò hoặc chiên cũng vậy.
20 Nhưng ngươi sẽ bắt một chiên con hay là dê
con mà chuộc một con lừa đầu lòng. Nếu chẳng
chuộc nó, ngươi hãy bẻ cổ nó. Ngươi sẽ chuộc
các con trưởng nam mình; và chớ ai đi tay không
đến chầu trước mặt ta.
21 Trong sáu ngày ngươi hãy làm công việc,
nhưng qua ngày thứ bảy hãy nghỉ, dẫu mùa cày
hay mùa gặt ngươi cũng phải nghỉ vậy.

22 Đầu mùa gặt lúa mì, ngươi hãy giữ lễ của
các tuần lễ; và cuối năm giữ lễ mùa màng.
23 Thường năm ba lần, trong vòng các ngươi,
mỗi người nam sẽ ra mắt Chúa Giê-hô-va, là Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.
24 Vì ta sẽ đuổi các dân khỏi trước mặt ngươi,
ta sẽ mở rộng bờ cõi ngươi; và trong khi ngươi
lên ra mắt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, mỗi
năm ba lần, thì sẽ chẳng ai tham muốn xứ ngươi
hết.
25 Ngươi chớ dâng huyết của con sinh tế ta
cùng bánh pha men; thịt của con sinh về lễ Vượt-
qua chớ nên giữ đến sáng mai.
26 Ngươi sẽ đem dâng hoa quả đầu mùa của
đất sanh sản vào đền Giê-hô-va, là Đức Chúa
Trời ngươi. Ngươi chớ nấu thịt dê con trong sữa
mẹ nó.
27 Đức Giê-hô-va cũng phán cùng Môi-se rằng:
Hãy chép các lời nầy; vì theo các lời nầy mà ta
lập giao ước cùng ngươi và cùng Y-sơ-ra-ên.
28 Môi-se ở đó cùng Đức Giê-hô-va trong bốn
mươi ngày và bốn mươi đêm, không ăn bánh,
cũng không uống nước; Đức Giê-hô-va chép trên
hai bảng đá các lời giao ước, tức là mười điều
răn.
29 Khi Môi-se tay cầm hai bảng chứng đi xuống
núi Si-na-i, chẳng biết rằng da mặt mình sáng
rực bởi vì mình hầu chuyện Đức Giê-hô-va.
30 Nhưng A-rôn cùng cả dân Y-sơ-ra-ên nhìn
Môi-se thấy mặt người sáng rực, sợ không dám
lại gần.
31 Môi-se bèn gọi họ, A-rôn cùng các hội

trưởng đến gần; rồi nói chuyện cùng họ.
32 Kế sau, cả dân Y-sơ-ra-ên đến gần, người
truyền dặn các điều của Đức Giê-hô-va đã phán
dặn mình nơi núi Si-na-i.
33 Môi-se thôi nói chuyện cùng họ, liền lấy lúp
che mặt mình lại.
34 Khi Môi-se vào trước mặt Đức Giê-hô-va
đặng hầu chuyện Ngài, thì dở lúp lên cho đến
chừng nào lui ra; đoạn ra nói lại cùng dân Y-sơ-
ra-ên mọi lời Ngài đã phán dặn mình.
35 Dân Y-sơ-ra-ên nhìn mặt Môi-se thấy da mặt
người sáng rực, thì Môi-se lấy lúp che mặt mình
cho đến khi nào vào hầu chuyện Đức Giê-hô-va.

35

1 Môi-se nhóm hết hội chúng Y-sơ-ra-ên lại mà
nói rằng: Đây là các việc của Đức Giê-hô-va đã
phán dạy làm:
2 Người ta sẽ làm công việc trong sáu ngày,
nhưng đến ngày thứ bảy sẽ là một lễ thánh, tức
là ngày sa-bát biệt riêng ra thánh cho Đức Giê-
hô-va. Ai làm công việc trong ngày đó sẽ bị xử
tử.
3 Nhằm ngày sa-bát chớ nổi lửa trong nhà nào
của các ngươi hết.
4 Môi-se nói cùng cả hội chúng Y-sơ-ra-ên
rằng: Đây là các lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn:
5 Hãy lấy một lễ vật chi ở nhà các ngươi mà
dâng cho Đức Giê-hô-va. Hễ người nào có lòng
thành dâng cho, hãy đem lễ vật cho Đức Giê-hô-
va: vàng, bạc và đồng;

6 chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, vải gai mịn, lông dê,
7 da chiên đực nhuộm đỏ, da cá nược, cây si-tim,
8 dầu thắp, các thứ hương liệu đặng chế dầu xức và hương thơm,
9 bích ngọc, và các thứ ngọc khác để dùng khảm cho ê-phót và bảng đeo ngực.
10 Trong vòng các ngươi mấy người khôn ngoan hơn hết hãy đến làm mọi điều Đức Giê-hô-va đã phán dặn;
11 đền tạm, trại và bong của đền tạm, móc, ván, xà ngang, trụ và lỗ trụ;
12 hòm bảng chứng và đòn khiêng, nắp thi ân cùng màn che nơi chí thánh;
13 cái bàn và đòn khiêng, các đồ phụ tùng của bàn cùng bánh trần thiết;
14 chân đèn, đồ phụ tùng, các đèn và dầu thắp đèn;
15 bàn thờ xông hương cùng đòn khiêng; dầu xức, hương liệu, và bức màn cửa đền tạm;
16 bàn thờ dâng của lễ thiêu và rá đồng; đòn khiêng và các đồ phụ tùng của bàn thờ; cái thùng và chân thùng;
17 bố vi che hành lang, trụ, lỗ trụ, và bức màn của cửa hành lang;
18 các nọc của đền tạm, cùng nọc và dây của hành lang;
19 bộ áo lễ dùng về công việc trong nơi thánh; bộ áo thánh cho A-rôn, thầy tế lễ cả, và bộ áo cho các con trai người đặng làm chức tế lễ.

20 Cả hội chúng Y-sơ-ra-ên bèn lui ra khỏi mặt
Môi-se.
21 Mọi người có lòng cảm động, và mọi người
có lòng thành, đều đem lễ vật đến dâng cho Đức
Giê-hô-va, để làm công việc hội mạc, các đồ phụ
tùng và bộ áo thánh.
22 Phàm người nam cùng nữ, tức mọi kẻ có
lòng thành, đều đến đem những hoa tai, nhẫn,
khâu, kiềng, các thứ trang sức bằng vàng và hết
thảy đều dâng lễ vật bằng vàng cho Đức Giê-hô-
va.
23 Kẻ nào ở nhà mình có chỉ tím, đỏ điều, đỏ
sặm, vải gai mịn, lông dê, da chiên đực nhuộm
đỏ, và da cá nược đều đem đến.
24 Hễ ai có chi làm lễ vật bằng bạc hay bằng
đồng, đều đem dâng cho Đức Giê-hô-va, và hễ
ai có cây si-tim nơi nhà mình dùng hiệp về các
công việc tế lễ, đều đem đến.
25 Phàm người đàn bà khéo thì chính tay mình
kéo chỉ lấy và đem đến món chi họ đã kéo rồi,
chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, và chỉ gai mịn.
26 Còn mấy người đàn bà có cảm động và tài
khéo thì kéo chỉ lông dê.
27 Các bực tôn trưởng trong dân sự đem bích
ngọc và các thứ ngọc khác để khảm cho ê-phót
và bảng đeo ngực;
28 dầu thắp đèn, các hương liệu để chế dầu
xức và dầu thơm.
29 Cả dân Y-sơ-ra-ên, nam hay nữ, phàm ai có
lòng cảm động xui cho mình tình nguyện quyên
vào các công việc Đức Giê-hô-va đã phán dặn nơi
Môi-se, đều đem dâng cho Đức Giê-hô-va các lễ

tình nguyện vậy.
30 Môi-se nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Nầy
Đức Giê-hô-va đã kêu danh Bết-sa-lê-ên, con trai
của U-ri, cháu của Hu-rơ, trong chi phái Giu-đa.
31 Ngài phú cho người đầy dẫy Thần của Đức
Chúa Trời, sự khôn ngoan, sự thông sáng, và sự
hiểu biết, để làm mọi thứ nghề thợ,
32 đặng bày ra và làm đồ vàng, bạc và đồng,
33 đặng khắc và khảm các thứ ngọc, đặng
chạm cây làm các đồ khéo léo.
34 Ngài lại phú cho người tài dạy dỗ, và cũng
đồng ban cho Ô-hô-li-áp, con của A-hi-sa-mạc,
trong chi phái Đan nữa;
35 Ngài phú cho hai người đó đầy sự khôn
ngoan đặng làm các công nghệ về thợ thêu, thợ
dệt nhiều màu, tức là màu tím, đỏ điều, đỏ sặm,
và vải gai mịn; để bày ra và làm các thứ công
nghệ khéo.

36

1 Bết-sa-lê-ên, Ô-hô-li-áp và các người khôn
khéo, tức là người Đức Giê-hô-va đã phú cho sự
khôn ngoan và sự thông sáng đặng làm các công
việc định dùng về việc tế lễ nơi thánh, đều làm
mọi việc mà Đức Giê-hô-va đã phán dặn.
2 Vậy, Môi-se bèn gọi Bết-sa-lê-ên, Ô-hô-li-áp,
và các người khôn khéo mà trong lòng họ Đức
Giê-hô-va phú sự thông sáng cùng các người
có lòng cảm động xui mình đến gần, đặng làm
công việc.

3 Trước mặt Môi-se, họ thâu các lễ vật của dân
Y-sơ-ra-ên đã đem đến, để làm các công việc
định dùng và sự tế lễ nơi thánh. Nhưng mỗi
buổi sớm mai, dân sự lại đem đến lễ vật tình
nguyện nữa.
4 Thế thì, các người khôn khéo làm mọi công
việc của nơi thánh, đều tạm đình,
5 đến nỗi cùng Môi-se rằng: Dân sự đem đến
dư bội phần đặng làm các công việc mà Đức Giê-
hô-va đã phán dặn.
6 Theo lịnh truyền của Môi-se, họ bèn đi rao từ
trại quân rằng: Bất k" người nam hay nữ, chớ
làm công việc về lễ vật của nơi thánh nữa! Vậy
họ cấm dân sự không cho đem đến chi thêm nữa
hết.
7 Vì đã đủ các vật liệu đặng làm hết thảy công
việc, cho đến đỗi còn dư lại nữa.
8 Các người khôn khéo trong vòng những
người làm công việc, dùng mười bức màn bằng
vải gai đậu mịn, chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, thêu
hình chê-ru-bin cực xảo, mà dựng đền tạm.
9 Mỗi bức màn đều dài hai mươi tám thước,
rộng bốn thước; các bức đều đồng cỡ nhau.
10 Họ kết mỗi năm bức màn dính lại nhau;
11 thắt vòng bằng chỉ tím nơi triêng của bức
màn thứ nhất, ở đầu bức nguyên; và cũng làm
như vậy cho triêng của bức màn ở nơi chót trong
bức nguyên thứ nhì.
12 Họ thắt năm chục vòng theo triêng của bức
màn ở đầu của bức nguyên thứ nhất, và năm
chục vòng theo triêng bức màn ở chót của bức

nguyên thứ nhì; các vòng đối nhau.
13 Đoạn chế năm chục cái móc bằng vàng,
móc bức nầy với bức kia, để cho đền tạm kết
lại thành một.
14 Kế đó, họ dùng lông dê kết mười một bức
màn, để làm bong trên đền tạm.
15 Bề dài mỗi bức màn ba mươi thước, bề rộng
bốn thước: mười một bức màn đều đồng cỡ
nhau.
16 Họ kết năm bức màn riêng ra; và sáu bức
màn khác riêng ra;
17 thắt năm chục cái vòng nơi triêng bức chót
của bức nguyên thứ nhất, và năm chục vòng nơi
triêng bức ở đầu của bức nguyên thứ nhì;
18 làm năm chục cái móc bằng đồng, móc bức
bong hiệp lại thành một.
19 Họ cũng làm cho đền tạm một tấm lá phủ
bằng da chiên đực nhuộm đỏ, và một tấm lá phủ
bằng da cá nược đắp lên trên.
20 Họ dùng ván bằng cây si-tim làm vách cho
đền tạm.
21 Mỗi tấm ván mười thước về dài, một thước
rưỡi bề ngang.
22 Mỗi tấm có hai cái mộng liên nhau: cả ván
đền tạm đều làm một cách.
23 Vậy, họ làm ván cho đền tạm: hai chục tấm
về phía nam;
24 dưới hai chục tấm làm bốn chục lỗ mộng
bằng bạc: dưới mỗi tấm có hai lỗ mộng, để chịu
hai cái mộng.
25 Họ cũng làm hai chục tấm ván ở phía bắc

đền tạm,
26 và bốn chục lỗ mộng bằng bạc; dưới mỗi
tấm có hai lỗ mộng.
27 Về phía đằng sau của đền tạm, tức là phía
tây, họ làm sáu tấm ván,
28 và về hai góc sau thì làm hai tấm ván.
29 Hai tấm ván góc ra khít với nhau từ dưới
chí trên bởi một cái khoen ở nơi đầu; hai góc
hai bên đều làm như vậy.
30 Thế thì, có tám tấm ván và mười sáu lỗ mộng
bằng bạc, dưới mỗi tấm có hai lỗ mộng.
31 Họ làm năm cây xà ngang bằng gỗ si-tim cặp
mấy tấm ván về phía bên nầy của đền tạm,
32 năm cây xà ngang khác về phía bên kia, và
năm cây xà ngang khác nữa về phía sau đền tạm,
tức là phía tây.
33 Họ làm cây xà ngang giữa, đặng lòn qua
thân giữa các tấm ván từ đầu nầy đến đầu kia,
34 và bọc vàng mấy tấm ván. Họ làm các khoen
của ván bằng vàng, đặng xỏ xà ngang qua, và
bọc vàng các cây xà ngang.
35 Họ lại chế một bức màn bằng chỉ tím, đỏ
điều, đỏ sặm, và vải gai đậu mịn, thêu hình chê-
ru-bin cực xảo,
36 rồi làm bốn cây trụ bằng gỗ si-tim, bọc vàng,
cùng đinh bằng vàng; đúc bốn lỗ trụ bằng bạc
cho mấy cây trụ đó.
37 Họ cũng chế cho cửa vào Trại một tấm màn
bằng chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, và vải gai đậu
mịn: ấy là một công việc thêu thùa.
38 Họ cũng làm năm cây trụ cùng đinh, rồi bọc

vàng trên đầu trụ, và các cây nuông; còn năm
lỗ trụ thì bằng đồng.

37

1 Đoạn, Bết-sa-lê-ên đóng hòm bằng cây si-tim,
bề dài hai thước rưỡi, bề ngang một thước rưỡi,
và bề cao một thước rưỡi.
2 Người bọc vàng ròng bề trong và bề ngoài,
cùng chạy đường viền chung quanh.
3 Đúc bốn cái khoen vàng đặng gắn bốn góc:
hai cái bên hông nầy, hai cái bên hông kia.
4 Người cũng chuốt các đòn bằng cây si-tim,
bọc vàng;
5 rồi xỏ đòn đó vào khoen hai bên hông, đặng
khiêng hòm.
6 Người cũng làm một cái nắp thi ân bằng vàng
ròng, bề dài hai thước rưỡi, bề ngang một thước
rưỡi.
7 Làm hai tượng chê-ru-bin bằng vàng đánh
giát để nơi hai đầu nắp thi ân,
8 một tượng ở đầu nầy và một tượng ở đầu kia,
ló ra nơi hai đầu nắp.
9 Hai chê-ru-bin sè cánh ra che trên nắp thi ân,
đối diện nhau và xây mặt vào nắp thi ân.
10 Người cũng đóng một cái bàn bằng cây si-
tim; bề dài hai thước, bề ngang một thước, bề
cao một thước rưỡi;
11 bọc bằng vàng ròng, và chạy một đường
viền chung quanh.
12 Lại cùng lên be cho tứ vi bàn cao chừng bốn
ngón tay, và chạy cho be một đường viền vàng.

13 Người đúc bốn cái khoen vàng tra vào bốn
góc, tại nơi chân bàn.
14 Các khoen ở gần nơi be để xỏ đòn vào, đặng
khiêng bàn;
15 người chuốt đòn bằng cây si-tim, bọc vàng,
đặng khiêng bàn.
16 Lại cũng lấy vàng ròng mà làm các đồ dùng
bày trên bàn: dĩa, chén, ly, và chậu, để dùng
làm lễ quán.
17 Người cũng làm chân đèn bằng vàng ròng;
cái chân, cái thân, cái đài, cái bầu, và cái hoa
đều làm ra bằng vàng đánh giát.
18 Hai bên thân đèn có sáu nhánh nứt ra, ba
nhánh ở bên nầy và ba nhánh ở bên kia.
19 Trong sáu nhánh nứt ra trên thân chân đèn,
mỗi nhánh đều có ba cái đài hình như hột hạnh
nhân, cùng bầu và hoa.
20 Trên thân chân đèn lại cũng có bốn cái đài
hình như hột hạnh nhân, cùng bầu và hoa.
21 Trong sáu nhánh từ thân chân đèn nứt ra,
hễ cứ mỗi hai nhánh, thì dưới có một cái bầu.
22 Bầu và nhánh của chân đèn đều bằng vàng
ròng nguyên miếng đánh giát.
23 Người cũng làm bảy cái thếp đèn, kéo bắt
tim và đồ đựng tàn bằng vàng ròng.
24 Người dùng một ta lâng vàng ròng, mà làm
chân đèn và các đồ phụ tùng của chân đèn.
25 Người cũng đóng một cái bàn thờ xông
hương bằng cây si-tim, hình vuông, bề dài một
thước, bề ngang một thước, và bề cao hai thước.
Bàn thờ có bốn sừng ló ra.

26 Người bọc vàng ròng trên mặt, bốn cạnh
chung quanh và các sừng; tứ vi cũng chạy
đường viền vàng.
27 Dưới đường viền đó, nơi hai bên góc, người
làm hai cái khoen vàng để xỏ đòn, đặng khiêng.
28 Người chuốt đòn bằng cây si-tim và bọc
vàng.
29 Người cũng chế dầu thánh để xức, và hương
thanh sạch bằng các hương liệu theo nghề thợ
chế hương.

38

1 Người cũng đóng bàn thờ về của lễ thiêu
bằng cây si-tim, hình vuông, bề dài năm thước,
bề ngang năm thước và bề cao ba thước.
2 Người làm nơi bốn góc bàn thờ những sừng
ló ra, bọc đồng.
3 Rồi làm các đồ phụ tùng của bàn thờ bằng
đồng: chảo nhỏ, vá, ảng, nỉa, và bình hương.
4 Lại làm một tấm rá bằng lưới đồng để dưới
thành bàn thờ, từ chân lên đến ngang giữa,
5 và đúc cái khoen cho bốn góc rá lưới đồng,
đặng xỏ đòn khiêng.
6 Đoạn, chuốt đòn khiêng bằng cây si-tim, và
bọc đồng;
7 xỏ đòn vào khoen nơi hai bên bàn thờ, đặng
khiêng bàn đi. Người đóng bàn thờ bằng ván,
trống bộng.
8 Người dùng các tấm gương của mấy người
đàn bà hầu việc nơi cửa hội mạc, chế ra một cái
thùng và chân thùng bằng đồng.

9 Người cũng làm hành lang: về phía nam mấy
bức bố vi của hành lang bằng vải gai đậu mịn,
dài trăm thước;
10 hai chục cây trụ và hai chục lỗ trụ bằng
đồng, đinh và nuông trụ bằng bạc.
11 Về phía bắc, cũng một trăm thước bố vi, hai
chục cây trụ và hai chục lỗ trụ bằng đồng, đinh
và nuông trụ bằng bạc.
12 Về phía tây, năm chục thước bố vi, mười cây
trụ, và mười lỗ trụ bằng đồng, đinh và nuông
trụ bằng bạc.
13 Về phía trước, là phía đông, cũng năm chục
thước:
14 nghĩa là bên hữu của hành lang mười lăm
thước bố vi ba cây trụ và ba lỗ trụ;
15 bên tả của hành lang cũng mười lăm thước
bố vi, ba cây trụ và ba lỗ trụ.
16 Hết thảy bố vi của hành lang ở chung quanh
đều bằng vải gai đậu mịn;
17 các lỗ trụ bằng đồng, đinh, nuông bằng bạc,
và đầu trụ bọc bạc. Hết thảy trụ của hành lang
đều nhờ có nuông bạc chắp với nhau.
18 Tấm màn nơi cửa hành lang làm thêu thùa
bằng chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, và vải gai đậu
mịn; bề dài hai chục thước, bề cao (tùy theo bề
khổ của vải) năm thước, đồng cỡ với bề cao của
các bố vi chung quanh hành lang.
19 Bốn cây trụ và bốn lỗ trụ bằng đồng, đinh,
đồ bọc đầu trụ, và những nuông đều bằng bạc.
20 Các nọc của đền tạm và của hành lang chung
quanh đều bằng đồng.

21 Đây là sổ tổng cộng về đền tạm, là đền tạm
chứng cớ theo lịnh truyền của Môi-se biểu người
Lê-vi làm ra, nhờ Y-tha-ma, con trai của thầy tế
lễ cả A-rôn, cai quản.
22 Bết-sa-lê-ên, con trai U-ri, cháu Hu-rơ, thuộc
về chi phái Giu-đa, làm theo mọi điều Đức Giê-
hô-va đã phán dặn Môi-se,
23 và kẻ giúp người là Ô-hô-li-áp, con trai A-hi-
sa-mạc, thuộc về chi phái Đan, làm thợ chạm, kẻ
bày vẽ, thợ thêu thùa bằng chỉ tím, đỏ điều, đỏ
sặm, và bằng chỉ gai mịn.
24 Hết thảy vàng đã hiệp dùng vào các công
việc nơi thánh (ấy là vàng dâng) được hai mươi
chín ta lâng, bảy trăm ba chục siếc-lơ, theo siếc-
lơ của nơi thánh.
25 Bạc của mấy người hội chúng có kể sổ tổng
cộng được một trăm ta lâng, một ngàn bảy trăm
bảy mươi lăm siếc-lơ, theo siếc-lơ của nơi thánh.
26 Hết thảy người nào có kể sổ, từ hai mươi
tuổi sắp lên, nghĩa là sáu trăm ba ngàn năm
trăm năm chục người, mỗi người nộp nửa siếc-
lơ, theo siếc-lơ của nơi thánh.
27 Vậy, phải một trăm ta lâng bạc đặng đúc các
lỗ trụ của nơi thánh, và lỗ trụ màn; một trăm ta
lâng cho một trăm lỗ trụ, tức một ta lâng vào
mỗi lỗ trụ.
28 Còn một ngàn bảy trăm bảy mươi lăm siếc-
lơ dư lại, thì dùng làm đinh trụ, bọc đầu trụ và
lấy nuông chắp các trụ với nhau.
29 Đồng đem dâng cộng được bảy chục ta lâng,
hai ngàn bốn trăm siếc-lơ.

30 Họ dùng đồng đó làm lỗ trụ của cửa hội
mạc, bàn thờ bằng đồng, rá bằng đồng, các đồ
phụ tùng của bàn thờ;
31 các lỗ trụ của hành lang chung quanh, các
lỗ trụ của cửa hành lang, các nọc của đền tạm,
và các nọc của hành lang chung quanh.

39

1 Họ dùng chỉ màu tím, đỏ điều, đỏ sặm mà
chế bộ áo định cho sự tế lễ trong nơi thánh, và
bộ áo thánh cho A-rôn, y như lời Đức Giê-hô-va
đã phán dặn Môi-se.
2 Vậy, họ chế ê-phót bằng kim tuyến, chỉ tím,
đỏ điều, đỏ sặm, và vải gai đậu mịn.
3 Họ căng vàng lá ra, cắt thành sợi chỉ mà xen
cùng chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, và chỉ gai mịn,
chế thật cực xảo.
4 Họ may hai đai vai ê-phót, đâu hai đầu dính
lại.
5 Đai để cột ê-phót, phía ngoài, làm nguyên
miếng một y như công việc của ê-phót: bằng
kim tuyến, chỉ tím, đỏ điều, đỏ sặm, và bằng chỉ
gai đậu mịn, y như lời Đức Giê-hô-va đã phán
dặn Môi-se.
6 Họ khảm trong khuôn vàng các bích ngọc có
khắc tên các chi phái Y-sơ-ra-ên, như người ta
khắc con dấu.
7 Họ để các ngọc đó trên đai vai ê-phót đặng
làm ngọc kỷ niệm về dân Y-sơ-ra-ên, y như lời
Đức Giê-hô-va phán dặn Môi-se.

8 Họ cũng chế bảng đeo ngực cực xảo, như
công việc ê-phót: bằng kim tuyến, chỉ tím, đỏ
điều, đỏ sặm, và chỉ gai đậu mịn.
9 Bảng đeo ngực may lót, hình vuông, bề dài
một em-ban, bề ngang một em-ban.
10 Họ nhận bốn hàng ngọc: hàng thứ nhất,
ngọc mã não, ngọc hồng bích, và ngọc lục bửu;
11 hàng thứ nhì, ngọc phỉ túy, ngọc lam bửu,
và ngọc kim cương;
12 hàng thứ ba, ngọc hồng bửu, ngọc bạch mã
não, và ngọc tử tinh;
13 hàng thứ tư, ngọc hu"nh bích, ngọc hồng
mã não, và bích ngọc. Các ngọc nầy đều khảm
vàng.
14 Số ngọc là mười hai, tùy theo số danh của
các con trai Y-sơ-ra-ên. Mỗi viên ngọc có khắc
một tên trong mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên như
người ta khắc con dấu.
15 Đoạn, trên bảng đeo ngực họ chế các sợi
chuyền bằng vàng ròng, đánh lại như hình dây.
16 Cũng làm hai cái móc và hai cái khoanh
bằng vàng, để hai khoanh nơi hai góc đầu bảng
đeo ngực;
17 cùng cột hai sợi chuyền vàng vào hai
khoanh đó.
18 Rồi chuyền hai đầu của hai sợi chuyền vào
móc gài nơi đai vai ê-phót, về phía trước ngực.
19 Cũng làm hai khoanh vàng khác để vào hai
góc đầu dưới của bảng đeo ngực, về phía trong
ê-phót.
20 Lại làm hai khoanh vàng khác nữa để nơi

đầu dưới của hai đai vai ê-phót, về phía trước,
ở trên đai, gần chỗ giáp mối.
21 Họ lấy một sợi dây màu tím, cột hai cái
khoanh của bảng đeo ngực lại cùng hai cái
khoanh ê-phót, hầu cho nó dính với đai và đừng
rớt khỏi ê-phót, y như lời Đức Giê-hô-va đã phán
dặn Môi-se.
22 Họ cũng chế áo dài của ê-phót bằng vải
thường toàn màu tím.
23 Cổ để tròng đầu vào, ở về chính giữa áo,
như lỗ áo giáp, có viền chung quanh cho khỏi
tét.
24 Nơi trôn áo, thắt những trái lựu bằng chỉ xe
mịn màu tím, đỏ điều, đỏ sậm;
25 lại làm chuông nhỏ bằng vàng ròng, gắn
giữa hai trái lựu, vòng theo chung quanh trôn
áo;
26 cứ một trái lựu, kế một cái chuông nhỏ,
vòng theo chung quanh trôn áo dùng để hầu
việc, y như lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-
se.
27 Họ cũng chế áo lá mặc trong bằng vải gai
mịn, dệt thường, cho A-rôn cùng các con trai
người;
28 luôn cái mũ, đồ trang sức của mũ, và quần
lót trong, đều bằng vải gai đậu mịn;
29 cùng cái đai bằng vải gai đậu mịn, chỉ tím,
đỏ điều, đỏ sậm, có thêu, y như lời Đức Giê-hô-
va đã phán dặn Môi-se.
30 Họ cũng dùng vàng lá ròng chế cái thẻ
thánh, khắc trên đó như người ta khắc con dấu,
rằng: Thánh Cho Đức Giê-hô-va!

31 Rồi lấy một sợi dây tím đặng cột để trên mũ,
y như lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se.
32 Các công việc của đền tạm và hội mạc làm
xong là như vậy. Dân Y-sơ-ra-ên làm y như mọi
lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se.
33 Họ đem đền tạm đến cho Môi-se: Trại và
các đồ phụ tùng của Trại, nọc, ván, xà ngang,
trụ và lỗ trụ;
34 bong da chiên đực nhuộm đỏ, bong da cá
nược và cái màn;
35 hòm bảng chứng và đòn khiêng, cùng nắp
thi ân;
36 bàn và đồ phụ tùng của bàn cùng bánh trần
thiết;
37 chân đèn bằng vàng ròng, thếp đèn đã sắp
sẵn, các đồ phụ tùng của chân đèn và dầu thắp,
38 bàn thờ bằng vàng, dầu xức, hương liệu,
tấm màn của cửa Trại;
39 bàn thờ bằng đồng và rá đồng, đòn khiêng,
các đồ phụ tùng của bàn thờ, thùng và chân
thùng;
40 các bố vi của hành lang, trụ, lỗ trụ, màn của
cửa hành lang, dây, nọc, hết thảy đồ phụ tùng
về việc tế lễ của đền tạm;
41 bộ áo lễ đặng hầu việc trong nơi thánh, bộ
áo thánh cho A-rôn, thầy tế lễ cả, và bộ áo của
các con trai người để làm chức tế lễ.
42 Dân Y-sơ-ra-ên làm mọi công việc nầy y như
mạng lịnh của Đức Giê-hô-va đã truyền cho Môi-
se.
43 Môi-se xem các công việc làm, thấy họ đều
làm y như lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn; đoạn

Môi-se chúc phước cho họ.

40

1 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng:
2 Ngày mồng một tháng giêng, ngươi sẽ dựng
đền tạm.
3 Hãy để trong đó cái hòm bảng chứng, rồi lấy
màn phủ lại.
4 Cũng hãy đem bàn đến, chưng bày các đồ
trên bàn cho có thứ tự, cùng chân đèn và thắp
các đèn;
5 cũng hãy để bàn thờ bằng vàng dùng xông
hương trước hòm bảng chứng, rồi xủ tấm màn
nơi cửa đền tạm.
6 Cũng hãy để bàn thờ về của lễ thiêu đằng
trước cửa đền tạm;
7 và để cái thùng ở giữa khoảng hội mạc và
bàn thờ; rồi đổ nước vào;
8 lại chừa hành lang chung quanh và xủ tấm
màn nơi cửa hành lang.
9 Đoạn, ngươi hãy lấy dầu xức mà xức đền tạm
và các đồ để trong đó; biệt riêng đền tạm và các
đồ phụ tùng của đền tạm ra thánh, thì sẽ làm
thánh vậy.
10 Cũng hãy xức dầu bàn thờ về của lễ thiêu,
và các đồ phụ tùng của bàn thờ; rồi biệt riêng
ra thánh, thì bàn thờ sẽ làm rất thánh.
11 Cũng hãy xức dầu cho thùng và chân thùng;
biệt thùng riêng ra thánh.
12 Đoạn, hãy dẫn A-rôn cùng các con trai người
đến gần cửa hội mạc, rồi tắm họ trong nước.

13 Ngươi hãy mặc áo thánh cho A-rôn, xức dầu
và biệt người riêng ra thánh; vậy người sẽ làm
chức tế lễ trước mặt ta.
14 Hãy dẫn các con trai người đến gần, rồi mặc
áo lá cho họ;
15 xức dầu cho như ngươi đã xức cho cha họ,
thì họ sẽ làm chức tế lễ trước mặt ta. Sự xức dầu
sẽ phong cho họ chức tế lễ mãi mãi trải qua các
đời.
16 Môi-se làm y như mọi điều Đức Giê-hô-va
đã phán dặn mình.
17 Đến ngày mồng một tháng giêng về năm
thứ hai, thì đền tạm đã dựng.
18 Môi-se dựng đền tạm, để mấy lỗ trụ, đóng
ván, thả xà ngang và dựng trụ.
19 Người căng bong trên đền tạm, rồi trải lá
phủ bong lên trên, y như lời Đức Giê-hô-va đã
phán dặn Môi-se.
20 Đoạn, người cũng lấy bảng chứng, để trong
hòm, xỏ đòn khiêng vào, để nắp thi ân lên trên
hòm.
21 Người khiêng hòm vào đền tạm và treo màn
để che chỗ chí thánh, phủ hòm bảng chứng lại,
y như lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se.
22 Người cũng để cái bàn trong hội mạc, về
phía bắc đền tạm ở ngoài bức màn;
23 rồi sắp một hàng bánh ở trên, trước mặt
Đức Giê-hô-va, y như lời Ngài đã phán dặn Môi-
se.
24 Để chân đèn trong hội mạc về phía nam, đối
diện cùng cái bàn.

25 Người thắp đèn trước mặt Đức Giê-hô-va, y
như lời Ngài đã phán dặn Môi-se.
26 Để bàn thờ bằng vàng trước bức màn trong
hội mạc;
27 trên đó người xông hương, y như lời Đức
Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se.
28 Người cũng xủ màn nơi cửa đền tạm.
29 Đoạn, người để bàn thờ về của lễ thiêu nơi
cửa đền tạm, dâng trên đó của lễ thiêu và của lễ
chay, y như lời Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-
se.
30 Cũng để thùng về giữa khoảng hội mạc và
bàn thờ, cùng đổ nước vào đặng tắm rửa;
31 Môi-se, A-rôn cùng các con trai của A-rôn,
rửa tay và chân mình vào đó.
32 Khi nào họ vào hội mạc và lại gần bàn thờ
thì rửa mình, y như lời Đức Giê-hô-va đã phán
dặn Môi-se.
33 Chung quanh đền tạm và bàn thờ, người
cũng chừa hành lang, và xủ màn nơi cửa hành
lang. Aáy, Môi-se làm xong công việc là như vậy.
34 Aùng mây bao phủ hội mạc và sự vinh hiển
của Đức Giê-hô-va đầy dẫy đền tạm,
35 cho đến nỗi Môi-se vào chẳng đặng, vì áng
mây bao phủ ở trên và sự vinh hiển của Đức Giê-
hô-va đầy dẫy đền tạm.
36 Vả, trong các sự hành trình của dân Y-sơ-ra-
ên, khi nào áng mây từ đền tạm ngự lên thì họ
ra đi;
37 còn nếu áng mây không ngự lên thì họ cũng
không đi, cho đến ngày nào áng mây ngự lên.

38 Vì trong các sự hành trình của dân Y-sơ-ra-
ên, thì áng mây của Đức Giê-hô-va ở trên đền
tạm ban ngày, và có lửa ở trên đó ban đêm hiện
trước mặt cả dân Y-sơ-ra-ên.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e